

Spis treści:

Dyrektywa 2000/60/WE...1 str.,
Dyrektywa 2008/105/WE...46 str.,
Dyrektywa 2006/118/WE...53 str.,
Dyrektywa 2006/7/WE...75 str.,
Dyrektywa 91/271/EWG...92 str.,
Dyrektywa 91/676/EWG...123 str.,
Dyrektywa 2007/60/WE...136 str.,
Dyrektywa 2008/56/WE...165 str.,
Dyrektywa 2013/39/UE...215 str.

Tabela zbieżności do projektu ustawy – Prawo wodne (UC1)

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Dyrektywa 2000/60/WE ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej				
1	Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych, które: a) zapobiegają dalszemu pogarszaniu oraz chronią i poprawiają stan ekosystemów wodnych oraz, w odniesieniu do ich potrzeb wodnych, ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych; b) promują zrównoważone korzystanie z wód oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych; c) dążą do zwiększonej ochrony i poprawy środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne środki dla stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych oraz zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych; d) zapewniają stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobiegają ich dalszemu zanieczyszczaniu, oraz e) przyczyniają się do zmniejszenia skutków powodzi i susz, a przez to przyczyniają się do: - zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia w dobrej jakości wodę powierzchniową i podziemną, które jest niezbędne dla zrównoważonego, i sprawiedliwego korzystania z wód, - znacznej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych,			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	- ochrony wód terytorialnych i morskich, oraz - osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i zapobieganie zanieczyszczaniu środowiska morskiego, poprzez wspólnotowe działanie na mocy art. 16 ust. 3, celem zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem osiągnięcia w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.			
2.1-2.7	"Wody powierzchniowe" oznaczają wody śródlądowe z wyjątkiem wód podziemnych; wody przejściowe i wody przybrzeżne, z wyjątkiem sytuacji, kiedy z uwagi na stan chemiczny zaliczyć można do nich również wody terytorialne. "Wody podziemne" oznaczają wszystkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w strefie saturacji oraz w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem. "Wody śródlądowe" oznaczają wszystkie wody stojące lub płynące na powierzchni lądu i wszelkie wody podziemne po stronie lądu od linii bazowej, od której odmierzana jest szerokość wód terytorialnych. "Rzeka" oznacza część wód śródlądowych płynących w przeważającej części po powierzchni lądu, ale mogących na pewnym odcinku swojego biegu płynąć pod ziemią. "Jezioro" oznacza część wód śródlądowych powierzchniowych stojących. "Wody przejściowe" oznaczają części wód powierzchniowych w obszarach ujść rzek, które są częściowo zasolone na skutek bliskości wód przybrzeżnych, ale które są pod znacznym wpływem dopływów wód słodkich. "Wody przybrzeżne" oznaczają wody powierzchniowe po stronie w kierunku lądu od linii, której każdy punkt oddalony jest na odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, od najbliższego punktu linii bazowej, od której mierzona jest szerokość wód terytorialnych, rozszerzając się, gdzie stosowne, aż do zewnętrznej	18-27	Art. 18. Wody dzielą się na wody powierzchniowe i wody podziemne. Art. 19. Wody, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i wód morza terytorialnego są wodami śródlądowymi. Art. 20. Wodami powierzchniowymi są wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne oraz śródlądowe wody powierzchniowe. Art. 21. Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na śródlądowe wody płynące oraz śródlądowe wody stojące. Art. 22. Śródlądowymi wodami płynącymi są wody w: 1) ciekach naturalnych oraz w źródłach, z których te ciek biorą początek; 2) jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych; 3) sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących; 4) kanałach. Art. 23. 1. Śródlądowymi wodami stojącymi są wody śródlądowe w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych niezwiązanych bezpośrednio, w sposób naturalny, z powierzchniami śródlądowymi wodami płynącymi. 2. Przepisy o śródlądowych wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka, niebędących stawami. Art. 24. Dla potrzeb zarządzania wodami, w tym planowania w gospodarowaniu wodami, wody dzieli się na jednolite części wód,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	granicy wód przejściowych.		uwzględniając: 1) jednolite części wód powierzchniowych, w tym jednolitych części: a) wód przejściowych lub przybrzeżnych, b) wód sztucznych lub silnie zmienionych; 2) jednolite części wód podziemnych, z wyodrębnieniem wód podziemnych w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze. Art. 25. Wodami przejściowymi są wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej. Art. 26. 1. Wody przybrzeżne obejmują obszar wód powierzchniowych od linii brzegu, których zewnętrzną granicę wyznacza odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, liczonej od linii podstawowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014 oraz z 2015 r. poz. 1642), z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego. 2. Jeżeli zasięg wód przejściowych jest większy niż pas wód przybrzeżnych, zewnętrzną granicą tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych. Art. 27. Przepisów art. 22 pkt 2 i 3 nie stosuje się dla potrzeb badania i oceny stanu wód powierzchniowych, prowadzonych w ramach monitoringu wód.	
2.8	Sztuczna część wód" oznacza część wód powierzchniowych powstałą na skutek działalności człowieka.	16 pkt 58	58) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka;	
2.9	"Silnie zmieniona część wód" oznacza część wód powierzchniowych, których charakter został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka, według wskazania przez Państwo Członkowskie zgodnie z	16 pkt 48	48) silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przepisami załącznika II.		działalności człowieka;	
2.10-2.15	"Część wód powierzchniowych" oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. "Warstwa wodonośna" oznacza podpowierzchniową warstwę lub warstwę skał lub inny poziom geologiczny o wystarczającej porowatości i przepuszczalności, które umożliwiają znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych. "Część wód podziemnych" oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. "Dorzecze" oznacza obszar lądu, z którego wszystkie spływy powierzchniowe odprowadzane są przez system strumieni, rzek i, gdzie stosowne, jezior, do morza poprzez pojedyncze ujście ciek, estuarium lub deltę. "Zlewnia" oznacza obszar lądu, z którego wszystkie spływy powierzchniowe odprowadzane są poprzez system strumieni, rzek i, gdzie stosowne, jezior, do określonego punktu w biegu ciek (zwykle do jeziora lub zbiegu rzek). "Obszar dorzecza" oznacza obszar lądu i morza składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi i wodami przybrzeżnymi, określony na mocy art. 3 ust. 1 jako jednostka główna dla gospodarowania wodami w dorzeczu.	16 pkt 14, 19, 20, 31, 64, 73	14) dorzeczu rozumie się przez to obszar, z którego całkowity odpływ wód powierzchniowych do wód morskich następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście, estuarium lub deltę; 19) jednolitych częściach wód podziemnych rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych; 20) jednolitych częściach wód powierzchniowych rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: a) jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, b) sztuczny zbiornik wodny, c) struga, strumień, potok, rzeka, kanał lub ich części, d) morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne; 31) obszarze dorzecza rozumie się przez to obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną gospodarowania wodami; 64) warstwie wodonośnej rozumie się przez to warstwowane lub niewarstwowane utwory skalne przepuszczalne i nasycone wodą, wykazujące wystarczającą porowatość i przepuszczalność umożliwiającą znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych; 73) zlewni rozumie się przez to obszar lądu, z którego cały spływ powierzchniowy wód jest odprowadzany przez system strug, strumieni, potoków, rzek i kanałów do wybranego punktu biegu ciek;	
2.16	"Właściwe władze" oznaczają władzę lub władze określone na mocy art. 3 ust. 2 lub 3.	352 ust. 1	Art. 352. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami.	
2.17, 2.19, 2.21, 2.26, 2.29-2.31	17. „Stan wód powierzchniowych” jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód powierzchniowych, określonym przez gorszy ze stanów ekologiczny lub chemiczny. 19. „Stan wód podziemnych” jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód podziemnych, określonym przez gorszy	16 pkt 49, pkt 51-52, 54-56	49) stanie ekologicznym rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych; 47) stanie ilościowym wód podziemnych rozumie się przez to określony poziom, w jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ze stanów ilościowy lub chemiczny. 21. „Stan ekologiczny” jest określeniem jakości struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z wodami powierzchniowymi, ustalonym zgodnie z załącznikiem V. 26. „Stan ilościowy” jest wyrażeniem stopnia, do jakiego część wód podziemnych jest narażona na bezpośrednie i pośrednie pobory wody. 29. „Substancje niebezpieczne” oznaczają substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący. 30. „Substancje priorytetowe” oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 2 i wymienione w załączniku X. Wśród tych substancji są „priorytetowe substancje niebezpieczne”, które oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 3 i 6, dla których winny być podjęte działania zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8. 31. „Substancja zanieczyszczająca” oznacza każdą substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, szczególnie te wymienione w załączniku VIII.		51) stanie wód podziemnych rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów; 52) stanie wód powierzchniowych rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku: a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego, b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego – przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy wynik; 54) substancjach priorytetowych rozumie się przez to substancje stanowiące zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych oraz zagrożenie, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, i których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący, które stopniowo należy usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania; 55) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący; 56) substancji zanieczyszczającej rozumie się przez to substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, w szczególności: a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym, b) związki fosforoorganiczne,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			c) związki cynoorganiczne, d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: steroidogenowe, hormonów tarczycy, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne, e) trwale węglowodory oraz trwale i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne, f) cyjanki, g) metale lub ich związki, h) arsen lub jego związki, i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin, j) substancje w zawiesinie, k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim związki azotu i fosforu, l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak: pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT5) i chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZTCr);	
2.18	18. "Dobry stan wód powierzchniowych" oznacza stan osiągnięty przez część wód powierzchniowych, jeżeli zarówno ich stan ekologiczny, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej "dobry".	53 ust. 2 pkt 6	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: (...) 6) sposób oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych;	
2.20, 2.22-2.25, 2.27-2.28, 2.40	20. "Dobry stan wód podziemnych" oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej "dobry". 22. „Dobry stan ekologiczny” oznacza stan części wód powierzchniowych, sklasyfikowany zgodnie z załącznikiem V. 23. „Dobry potencjał ekologiczny” oznacza stan silnie zmienionej lub sztucznej części wód, sklasyfikowanej zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika V. 24. „Dobry stan chemiczny wód powierzchniowych” oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych ustalonych w art. 4 ust. 1 lit. a), to jest stan chemiczny osiągnięty przez	16 pkt 6-11, 13	6) dobrym potencjale ekologicznym rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry; 7) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 8) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	część wód powierzchniowych, w którym stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają środowiskowych norm jakości ustalonych w załączniku IX i na mocy art. 16 ust. 7 oraz innym stosownym prawodawstwie wspólnotowym ustanawiającym środowiskowe normy jakości na poziomie wspólnotowym. 25. „Dobry stan chemiczny wód podziemnych” oznacza stan chemiczny części wód podziemnych, który spełnia wszystkie warunki wymienione w tabeli 2.3.2 załącznika V. 27. „Dostępne zasoby wód podziemnych” oznaczają długoterminową średnią roczną wielkość całkowitego zasilania określonej części wód podziemnych pomniejszonego o długoterminową roczną wielkość przepływu wymaganego do osiągnięcia wyszczególnionych na mocy art. 4 celów jakości ekologicznej związanych z określoną częścią wód podziemnych, tak aby uniknąć jakiegokolwiek znacznego obniżenia stanu ekologicznego takich wód oraz aby uniknąć wszelkich szkód w związanych z nimi ekosystemach lądowych. 28. „Dobry stan ilościowy” oznacza stan określony w tabeli 2.1.2 załącznika V.		chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 9) dobrym stanie ekologicznym rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry; 10) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry; 11) dobrym stanie wód podziemnych rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód jest określony co najmniej jako dobry; 12) dostępnych zasobach wód podziemnych rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wielolecia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość z wielolecia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do: a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych, b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych; 13) dostępnych zasobach wód podziemnych rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wielolecia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość średnią z wielolecia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do: a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych, b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych;	
2.32	32. "Bezpośredni zrzut do wód podziemnych" oznacza zrzut zanieczyszczeń do wód podziemnych bez przesączenia przez glebę lub podglebie.	323 ust. 2 pkt 12	12) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażają one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych;	
2.33	33. „Zanieczyszczenie” oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzenie, na skutek działalności człowieka, substancji lub ciepła do powietrza, wody lub ziemi, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego lub jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, czego rezultatem są szkody materialne, lub które ogranicza lub zakłóca udogodnienia lub prawnie uzasadnione użytkowanie środowiska.	16 pkt 71	71) zanieczyszczeniu rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.4)), która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w szczególności powodować zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych;	
2.34	34. „Cele środowiskowe” oznaczają cele wymienione w art. 4.	55 ust. 1	Art. 55. 1. Cele środowiskowe rozumiane jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ilościowego wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych lub norm i celów wynikających z przepisów odrębnych, na podstawie których zostały utworzone obszary chronione, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			wodnych i innych ekosystemów zależnych od stanu wód, określa się dla: 1) jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione; 2) sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych; 3) jednolitych części wód podziemnych; 4) obszarów chronionych.	
2.35	35."Środowiskowe normy jakości" oznaczają stężenie określonego zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń w wodzie, osadach lub w faunie i florze, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska.	53 ust. 2 pkt 4 lit. d	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 4) sposób klasyfikacji: a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniający różne typy wód powierzchniowych, b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, uwzględniający klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniający klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych, w tym środowiskowe normy jakości dla flory i fauny oraz dla wód, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;	
2.36	36.Podejście łączone oznacza kontrolę zrzutów i emisji do wód powierzchniowych zgodnie z podejściem określonym w art. 10.	54 ust. 1	Art. 54. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie: 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji energii lub substancji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1, wynikających z najlepszych dostępnych technik, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie; 2) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określenie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.	
2.37	37."Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi" posiada takie samo znaczenie, jak w dyrektywie 80/778/EWG, zmienionej dyrektywą 98/83/WE.	16 pkt 67	67) wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozumie się przez to: a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, przygotowania żywności lub innych celów domowych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w butelkach lub pojemnikach, b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo produkcji żywności do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów albo substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi;	
2.38	38."Usługi wodne" oznaczają wszystkie usługi, które gospodarstwom domowym, instytucjom publicznym lub każdej działalności gospodarczej umożliwiają: a) pobór, piętrzenie, magazynowanie, uzdatnianie i dystrybucję wód powierzchniowych lub podziemnych, b) odbieranie i oczyszczanie ścieków, które następnie odprowadzane są do wód powierzchniowych.	35 ust. 1	Art. 35. 1. Usługi wodne polegają na zapewnieniu gospodarstwom domowym, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą możliwości korzystania z wód w zakresie wykraczającym poza zakres powszechnego korzystania z wód oraz zwykłego korzystania z wód.	
2.39	39."Korzystanie z wód" oznacza usługi wodne wraz z jakąkolwiek inną działalnością określoną na mocy art. 5 i załącznika II, mające znaczny wpływ na stan wód. Pojęcie to stosuje się do celów art. 1 oraz analiz ekonomicznych przeprowadzanych zgodnie z art. 5 oraz załącznikiem III lit. b).	35 ust. 4	4. Korzystanie z wód w ramach usług wodnych obejmuje: 1) pobór wód podziemnych lub powierzchniowych; 2) piętrzenie, magazynowanie lub retencjonowanie wód podziemnych i powierzchniowych, 3) uzdatnianie wód podziemnych i powierzchniowych oraz ich dystrybucję, 4) odbiór i oczyszczanie ścieków;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			5) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, obejmujące także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych, z wyjątkiem kanałów, o których mowa w art. 22 pkt 4; 6) korzystanie z wód do celów energetyki wodnej; 7) nawadnianie lub odwadnianie gruntów; 8) odwadnianie obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, a także odprowadzanie wód pochodzących z odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych do wód lub do ziemi; 9) użytkowanie wód znajdujących się w stawach i rowach; 10) wprowadzanie, do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1; 11) rybackie korzystanie ze śródlądowych wód powierzchniowych; 12) rolnicze wykorzystanie ścieków; 13) wykorzystywanie wód do celów żeglugi oraz spławu; 14) wprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych lub roztopowych z systemów kanalizacji deszczowej; 15) przerzuty wody oraz sztuczne zasilanie wód podziemnych 16) wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu; 17) uprawianie na wodach sportów wodnych przy pomocy jednostek pływających wyposażonych w silnik spalinowy o mocy przekraczającej, 9,9 KM, z wyłączeniem dróg wodnych; 18) chów ryb w sadzach	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			19) zapewnienie wody dla funkcjonowania urządzeń umożliwiających migrację ryb.	
2.40	40. „Dopuszczalne wartości emisji” oznaczają masę, wyrażoną w postaci pewnych szczególnych parametrów, stężenie i/lub poziom emisji, które nie będą przekroczone podczas jednego lub więcej przedziałów czasu. Dopuszczalna wartość emisji może być również ustanowiona dla pewnych grup, rodzin lub kategorii substancji, w szczególności dla określonych na mocy art. 16.	54 ust. 1 pkt 1	Art. 54. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie: 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji energii lub substancji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1, wynikających z najlepszych dostępnych technik, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie;	
2.41	41. „Kontrole emisji” oznaczają kontrole wymagające określonego ograniczenia emisji, na przykład dopuszczalnej wartości emisji, lub w przeciwnym razie określenia limitów lub warunków dotyczących skutków, charakteru lub innych charakterystyk emisji lub warunków działalności, które wpływają na emisję. Używanie terminu „kontrole emisji” w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przepisów każdej innej dyrektywy pod żadnym względem nie oznacza innej interpretacji przepisów tam zawartych.	16 pkt 35	36) ograniczaniu emisji do wód rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi;	
3.1-3.5	1. Państwa Członkowskie określają pojedyncze dorzecza leżące na obszarze ich terytorium kraju oraz, do celów niniejszej dyrektywy, przydzielają je do określonych obszarów dorzeczy. Małe dorzecza mogą być łączone z większymi dorzeczami lub z sąsiednimi małymi dorzeczami w celu utworzenia pojedynczych obszarów dorzeczy, gdzie jest to stosowne. W przypadkach, gdy wody podziemne nie pokrywają się w pełni z określonym dorzeczem, zostaną one zidentyfikowane i przydzielone do najbliższego lub najwłaściwszego obszaru lub obszarów dorzeczy. Wody przybrzeżne zostaną zidentyfikowane i przydzielone do najbliższego lub najwłaściwszego obszaru lub obszarów dorzeczy. 2. Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednie uzgodnienia administracyjne, w tym określenie właściwej władzy, w celu stosowania zasad niniejszej dyrektywy w	7-9	Art. 7. 1. Ustanawia się następujące obszary dorzeczy: 1) obszar dorzecza Wisły obejmujący, oprócz dorzecza Wisły znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również dorzecza Słupi, Łupawy, Łeby, Redy oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na wschód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Wiślanego; 2) obszar dorzecza Odry obejmujący, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ücker oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego; 3) obszary dorzeczy:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	każdym obszarze dorzecza leżącym na ich terytorium. 3. Państwa Członkowskie zapewniają, że dorzecze obejmujące terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego przydzielone jest do międzynarodowego obszaru dorzecza. Na prośbę zaangażowanych Państw Członkowskich, Komisja działa dla ułatwienia przydzielenia do takich międzynarodowych obszarów dorzecza. Każde Państwo Członkowskie zapewnia odpowiednie uzgodnienia administracyjne, w tym określenie właściwej władzy, w celu zastosowania zasad niniejszej dyrektywy na tej części międzynarodowego obszaru dorzecza, która znajduje się na jego terytorium. 4. Państwa Członkowskie zapewniają, że wymagania niniejszej dyrektywy ukierunkowane na osiągnięcie celów środowiskowych, ustalonych na mocy art. 4, w szczególności wszystkie programy działań, są koordynowane w całym obszarze dorzecza. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza, zainteresowane Państwa Członkowskie wspólnie zapewniają taką koordynację i mogą, w tym celu, wykorzystać istniejące struktury wynikające z umów międzynarodowych. Na prośbę zainteresowanych Państw Członkowskich, Komisja działa dla ułatwienia ustalenia tych programów działań. 5. W przypadku gdy obszar dorzecza wykracza poza terytorium Wspólnoty, Państwo Członkowskie lub zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują starania dla ustalenia właściwej koordynacji z odpowiednimi państwami trzecimi, dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy w obszarze dorzecza. Państwa Członkowskie zapewniają stosowanie zasad niniejszej dyrektywy na swoim terytorium.		a) Dniestru, b) Dunaju, c) Banówki, d) Łaby, e) Niemna, f) Pregoly, g) Świeżej – obejmujące znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej części międzynarodowych dorzeczy. 2. Ustanawia się następujące regiony wodne: 1) na obszarze dorzecza Wisły: a) region wodny Małej Wisły, b) region wodny Górnej Wisły, c) region wodny Środkowej Wisły, d) region wodny Dolnej Wisły; 2) na obszarze dorzecza Odry: a) region wodny Górnej Odry, b) region wodny Środkowej Odry, c) region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, d) region wodny Warty; 3) na obszarze dorzecza Dniestru region wodny Dniestru; 4) na obszarze dorzecza Dunaju: a) region wodny Czarnej Orawy, b) region wodny Czadeczki, c) region wodny Morawy;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			5) na obszarze dorzecza Banówki region wodny Banówki; 6) na obszarze dorzecza Łaby: a) region wodny Izery, b) region wodny Łaby i Ostrożnicy (Upa), c) region wodny Metuje, d) region wodny Orlicy; 7) na obszarze dorzecza Niemna region wodny Niemna; 8) na obszarze dorzecza Pregoly region wodny Łyny i Węgorapy; 9) na obszarze dorzecza Świeżej region wodny Świeżej. 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy; 2) przyporządkowanie jednolitych części wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych do właściwych obszarów dorzeczy; 3) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych; 4) sposób ewidencjonowania przebiegu granic zlewni. 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów będzie się kierować podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, a także lokalizacją jednolitych części wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania. Art. 8. 1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są: 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej; 2) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			3) dyrektor urzędu morskigo; 4) wojewoda; 5) starosta; 6) wójt, burmistrz, prezydent miasta. 2. Do postępowania przed Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. 3. W sprawach należących do zakresu działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, organem właściwym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. 4. Od decyzji wydanych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie nie przysługuje odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 9. W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zarządzanie zasobami wodnymi wymaga: 1) koordynowania działań określonych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1; 2) podejmowania działań na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
3.6	6. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć istniejący krajowy lub międzynarodowy organ jako właściwą władzę do celów niniejszej dyrektywy.	352 ust. 1	Art. 352. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami.	
3.7-3.9	7. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwą władzę w terminie określonym w art. 24. 8. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wykaz swoich właściwych władz oraz właściwych władz w zakresie wszystkich organów międzynarodowych, w których uczestniczą, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy po dniu wymienionym w art. 24. Zostaną dostarczone informacje określone w załączniku I w odniesieniu do każdej właściwej władzy. 9. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach, jakie zaszły w stosunku do informacji dostarczonej zgodnie z ust. 8, w ciągu trzech miesięcy od daty każdej zmiany.			Nie wymaga transpozycji
4.1	Czyniąc operacyjnymi programy działań określone w planach gospodarowania wodami w dorzeczu	58 ust. 1, 60 ust. 1 61 ust. 2	Art. 58. 1. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 56 i art. 57, realizuje się w szczególności przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Art. 60. 1. Cel środowiskowy, o którym mowa w art. 59, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Art. 61. 2. Cel środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, realizuje się w szczególności przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.	
4.1a	a) dla wód powierzchniowych i) Państwa Członkowskie wdrażają konieczne środki, aby zapobiec pogorszeniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez naruszenia ust. 8; ii) Państwa Członkowskie chronią, poprawiają i	56-58	Art. 56. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przywracają wszystkie części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania iii) dla sztucznych i silnie zmienionych części wód, mając na celu osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 oraz bez uszczerbku dla ust. 8; iii) Państwa Członkowskie chronią i poprawiają wszystkie sztuczne i silnie zmienione części wód w celu osiągnięcia dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 oraz bez uszczerbku dla ust. 8; iv) Państwa Członkowskie wdrażają konieczne środki zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 w celu stopniowego redukcji zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i zaprzestania lub stopniowego eliminowania emisji, zrzutów i strat niebezpiecznych substancji priorytetowych bez uszczerbku dla stosownych umów międzynarodowych określonych w art. 1 dla zainteresowanych stron;		stanu. Art. 57. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Art. 58. 1. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 56 i art. 57, realizuje się w szczególności przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. 2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na: 1) stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1; 2) zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1.	
4.1b	b) dla wód podziemnych (i) Państwa Członkowskie wdrażają działania konieczne, aby zapobiec lub ograniczyć dopływ zanieczyszczeń do wód podziemnych i zapobiec pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j); (ii) Państwa Członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód podziemnych, zapewniają równowagę między poborami a zasilaniem wód podziemnych, w celu osiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w	59-60	Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń; 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu; 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Art. 60. 1. Cel środowiskowy, o którym mowa w art. 59, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j); (iii) Państwa Członkowskie wdrażają środki konieczne, aby odwrócić każdą znaczącą i ciągłą tendencję wzrostu stężenia każdego zanieczyszczenia wynikającego z wpływu działalności człowieka w celu stopniowej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych. Środki dla osiągnięcia odwrócenia tendencji są wdrażane zgodnie z ust. 2, 4 i 5 art. 17, uwzględniając stosowne normy wymienione w odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez uszczerbku dla ust. 8;		2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka, przy czym znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych.	
4.1.c	c) dla obszarów chronionych: Państwa Członkowskie osiągają zgodność ze wszystkimi normami i celami najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w prawodawstwie wspólnotowym, w ramach którego zostały ustalone poszczególne obszary chronione.	61 ust. 1	Art. 61. 1. Celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów szczególnych, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone lub dotyczących tych obszarów oraz przepisów ustanawiających te obszary, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań.	
4.1.a-c	terminy wskazane w art. 4.1.a-c			Transpozycja wykonana w art. 9 ust. 1-2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32 poz.159)
4.2	Tam gdzie więcej niż jeden z celów na mocy ust. 1 odnosi się do danej części wód, stosuje się ten najbardziej restrykcyjny.	62 ust. 1	Art. 62. 1. Jeżeli dla określonej jednolitej części wód stosuje się większą liczbę celów środowiskowych, spośród wymienionych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, realizuje się cel środowiskowy formułujący bardziej rygorystyczne wymagania.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
4.3	Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć część wód powierzchniowych jako sztucznie lub silnie zmienioną, gdy: a) zmiany charakterystyk hydromorfologicznych tej części wód, które byłyby konieczne dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, mogłyby wywrzeć znaczący niekorzystny wpływ na: i) środowisko w szerszym znaczeniu; ii) żeglugę, włączając urządzenia portowe, lub rekreację; iii) działalność, do której celów woda jest magazynowana, takie jak zaopatrzenie w wodę do spożycia, wytwarzanie prądu lub nawadnianie; iv) regulację wód, zapobieganie powodzi, odwadnianie ziemi; lub v) inną jednakowo ważną działalność człowieka związaną ze zrównoważonym rozwojem; b) korzystne cele, do których się dąży za pomocą charakterystyki sztucznej lub silnie zmienionej części wód, nie mogą ze względu na możliwości techniczne lub nieproporcjonalne koszty, być racjonalnie osiągnięte za pomocą innych środków, które stanowią opcję znacznie korzystniejszą środowiskowo. Takie przeznaczenie i związane z tym przyczyny są szczegółowo określone w planach gospodarowania wodami w dorzeczych wymaganych na mocy art. 13 i przeglądanych co sześć lat.	64	Art. 64. 1. Jednolita część wód powierzchniowych może zostać wyznaczona jako sztuczna lub silnie zmieniona, jeżeli: 1) zmiana jej cech hydromorfologicznych, konieczna dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, miałaby znaczące negatywne oddziaływanie na: a) środowisko, b) żeglugę i infrastrukturę portową, infrastrukturę zapewniającą dostęp do portu lub przystani morskiej, lub korzystanie z wód w celach rekreacyjnych, c) prowadzenie działalności, dla której jest dokonywane piętrzenie wody, w szczególności na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, wytwarzania energii elektrycznej lub nawadniania, d) regulację stosunków wodnych, ochronę przed powodzią lub suszą, oraz melioracje wodne odwadniające lub nawadniające, e) przedsięwzięcia inne niż wymienione w lit. b-d, stanowiące równorzędny interes publiczny istotny dla zrównoważonego rozwoju; 2) realizacja celów publicznych, którym służy sztuczna lub silnie zmieniona jednolita część wód powierzchniowych, z przyczyn technicznych lub z uwagi na nieproporcjonalnie wysokie, w stosunku do spodziewanych korzyści, koszty ich realizacji, nie jest możliwa w inny sposób, mniej obciążający środowisko. 2. Wyznaczenie jednolitej części wód powierzchniowych jako sztucznej lub silnie zmienionej wymaga szczegółowego uzasadnienia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i podlega weryfikacji co 6 lat.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
4.4	4. Terminy ustalone na mocy ust. 1 mogą być przedłużone dla stopniowego osiągnięcia celów dla części wód, pod warunkiem że nie zachodzi dalsze pogarszanie się stanu zmienionej części wód, gdy wszystkie z następujących warunków są spełnione: a) Państwa Członkowskie ustalają, że wszystkie niezbędne poprawy stanu części wód nie mogą być w sposób racjonalny osiągnięte w okresie czasu wymienionym w tym ustępie ze względu na przynajmniej jedną z następujących przyczyn: i) ze względu na możliwości techniczne skala wymaganych popraw może być osiągnięta tylko w etapach przekraczających określony czas; ii) zakończenie poprawy w tej skali czasowej byłoby nieproporcjonalnie kosztowne; iii) naturalne warunki nie pozwalają na zgodne z czasem poprawienie się stanu części wód. b) Przedłużenie terminu oraz jego przyczyny są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13. c) Przedłużenie powinno być ograniczone do maksimum dwóch dalszych uaktualnień planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy warunki naturalne uniemożliwiają osiągnięcie celów w tym okresie. d) Podsumowanie środków wymaganych na mocy art. 11, które są przewidywane jako konieczne do spowodowania, żeby część wód przywracana była stopniowo do wymaganego stanu w przedłużonym terminie, przyczyny dla każdego znacznego opóźnienia w czynieniu tych działań operacyjnymi, oraz oczekiwany harmonogram ich wdrożenia jest wymieniony w planie gospodarowania wodami w dorzeczu. Przegląd wdrożenia tych środków i podsumowanie każdego dodatkowych jest włączane w uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu.			Transpozycja wykonana w art. 9 ust. 3-6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32 poz.159)

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
4.5	5. Państwa Członkowskie mogą zmierzać do osiągnięcia mniej restrykcyjnych celów środowiskowych niż te wymagane na mocy ust. 1, dla określonych części wód, w przypadku gdy jest on tak zmieniony przez działalność człowieka, jak ustalono zgodnie z art. 5 ust. 1, lub jego warunki naturalne są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niemożliwe lub nieproporcjonalnie kosztowne, a wszystkie z następujących warunków są spełnione: a) potrzeby ekologiczne lub społeczno-ekonomiczne zaspakajane przez taką działalność człowieka nie mogą być osiągnięte za pomocą innych środków, które są znacznie korzystniejszą opcją środowiskową, niepowodującą nieproporcjonalnych kosztów; b) Państwa Członkowskie zapewniają, że: - dla wód powierzchniowych jest osiągnięty najlepszy możliwy stan ekologiczny i chemiczny przy wpływach, których nie można było racjonalnie uniknąć na skutek charakteru działalności człowieka czy zanieczyszczenia, - dla wód podziemnych, zachodzą możliwie najmniejsze zmiany dobrego stanu wód podziemnych, przy wpływach, których nie można było racjonalnie uniknąć na skutek charakteru działalności człowieka czy zanieczyszczenia; c) nie zachodzi dalsze pogorszenie stanu części wód; d) ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych i powody ich ustalenia są szczegółowo wymienione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13, a cele te poddawane są kontroli co sześć lat.	63	Art. 63. 1. Dopuszcza się ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych niż określone w art. 56, art. 57 oraz art. 59 dla wybranych jednolitych części wód, które są w takim stopniu zmienione działalnością człowieka lub których naturalne warunki są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niewykonalne lub rodziłoby nieproporcjonalnie wysokie koszty w stosunku do spodziewanych korzyści i jednocześnie: 1) potrzeby w zakresie środowiska, społeczne lub gospodarcze, zaspakajane przez taką działalność człowieka, nie mogą być zaspokojone za pomocą innych działań, korzystniejszych z punktu widzenia środowiska i bez ponoszenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do spodziewanych korzyści; 2) dla wód powierzchniowych osiąga się najlepszy z możliwych stan ekologiczny i chemiczny przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia; 3) dla wód podziemnych zachodzą możliwie jak najmniejsze zmiany dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia; 4) nie zachodzi dalsze pogorszenie stanu jednolitych części wód. 2. Mniej rygorystyczne cele środowiskowe ustala się i szczegółowo uzasadnia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz weryfikuje co 6 lat.	
4.6	Dopuszcza się czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ono wynikiem zjawisk o charakterze naturalnym lub skutkiem siły wyższej, nadzwyczajnych lub niemożliwych do przewidzenia, w szczególności ekstremalnych zjawisk powodziowych lub długotrwałej suszy, zdarzeń o charakterze terrorystycznym, zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej lub niedających się przewidzieć katastrof, o ile spełnione są łącznie następujące warunki: 1) zostały podjęte działania w celu zapobieżenia dalszemu	65	Art. 65. 1. Dopuszczalne jest czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ono wynikiem zjawisk o charakterze naturalnym lub skutkiem siły wyższej, nadzwyczajnych lub niemożliwych do przewidzenia, w szczególności ekstremalnych zjawisk powodziowych lub długotrwałej suszy, zdarzeń o charakterze terrorystycznym, zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166) lub niedających się	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	pogorszeniu stanu wód, które nie zagrażą realizacji celów środowiskowych dla pozostałych wód; 2) w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zostały ustalone warunki i wskaźniki kwalifikowania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód; 3) podejmowane działania zostały zawarte w programie wodno- -środowiskowym kraju i nie zagrażą przywróceniu poprzedniego stanu jednolitych części wód, gdy ustąpią przyczyny czasowego pogorszenia stanu tych wód; 4) oddziaływania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, są corocznie analizowane i zostały podjęte działania, w celu przywrócenia stanu poprzedniego jednolitej części wód, tak szybko, jak jest to możliwe w warunkach racjonalnego działania; 5) opis skutków okoliczności i zjawisk oraz podjętych i kontynuowanych działań, o których mowa w pkt 1 i 4, zostanie zawarty w najbliższej aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.		przewidzieć katastrof, oraz jeżeli zostaną spełnione następujące warunki: 1) zostały podjęte działania mające na celu zapobieżenie dalszemu pogorszeniu stanu wód, które nie zagrażą realizacji celów środowiskowych dla pozostałych wód; 2) w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zostały ustalone warunki i wskaźniki kwalifikowania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód; 3) oddziaływania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, są corocznie analizowane i zostały podjęte działania mające na celu przywrócenie poprzedniego stanu jednolitych części wód, tak szybko, jak jest to możliwe w warunkach racjonalnego działania; 4) działania, o których mowa w pkt 1 i 3, zostały zawarte w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i nie zagrażą przywróceniu poprzedniego stanu jednolitych części wód, gdy ustąpią przyczyny czasowego pogorszenia stanu tych wód; 5) opis skutków okoliczności i zjawisk oraz podjętych i kontynuowanych działań, o których mowa w pkt 1 i 3, zostanie zawarty w najbliższej aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. 2. Nie stanowi czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód chwilowa zmiana stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ona związana z utrzymywaniem wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych i brzegu morskiego zgodnie z interesem publicznym, o ile stan tych wód ulega poprawie bez konieczności prowadzenia działań naprawczych.	
4.7	7. Państwa Członkowskie nie naruszają niniejszej dyrektywy, gdy: - nieosiągnięcie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego lub, gdzie stosowne, dobrego potencjału ekologicznego lub zapobieganie pogarszaniu się stanu części wód powierzchniowych czy podziemnych jest wynikiem nowych zmian w charakterystyce fizycznej części wód powierzchniowych	66-67	Art. 66. 1. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli: 1) jest skutkiem nowych zmian właściwości fizycznych tych wód albo 2) niezapobieżenie pogorszenia się stanu tych wód ze stanu	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	lub zmian poziomu części wód podziemnych, lub - niezapobieganie pogorszeniu się ze stanu bardzo dobrego do dobrego danej części wód powierzchniowych jest wynikiem nowych zrównoważonych form działalności gospodarczej człowieka i spełnione są wszystkie następujące warunki: a) zostały podjęte wszystkie praktyczne kroki, aby ograniczyć niekorzystny wpływ na stan części wód; b) przyczyny tych modyfikacji lub zmian są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13, a cele podlegają ocenie co sześć lat; c) przyczyny tych modyfikacji lub zmian stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska i dla społeczeństwa płynące z osiągnięcia celów wymienionych w ust. 1, są przeważone przez wpływ korzyści wynikających z nowych modyfikacji czy zmian na ludzkie zdrowie, utrzymanie ludzkiego bezpieczeństwa lub zrównoważony rozwój; oraz d) korzystne cele, którym służą te modyfikacje lub zmiany części wód, nie mogą, z przyczyn możliwości technicznych czy nieproporcjonalnych kosztów być osiągnięte innymi środkami, stanowiącymi znacznie korzystniejszą opcję środowiskową.		bardzo dobrego do dobrego jest wynikiem nowych działań człowieka, zgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju i niezbędnych dla rozwoju społeczeństwa. 2. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu jednolitych części wód podziemnych, o których mowa w art. 59, jeżeli jest ono skutkiem: 1) nowych zmian właściwości fizycznych jednolitych części wód powierzchniowych albo 2) zmian poziomu zwierciadła tych wód. Art. 67. 1. Przepisy art. 66 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) podejmowane są wszelkie działania, aby łagodzić skutki negatywnych oddziaływań na stan jednolitych części wód; 2) przyczyny zmian i działań, o których mowa w art. 66, są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i są aktualizowane co 6 lat; 3) przyczyny zmian i działań, o których mowa w art. 66, są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a pozytywne efekty związane z ochroną zdrowia, utrzymaniem bezpieczeństwa oraz zrównoważonym rozwojem przeważają nad korzyściami dla społeczeństwa i środowiska związanymi z osiągnięciem celów środowiskowych określonych w art. 55 utraconymi w następstwie tych zmian i działań; 4) zakładane korzyści wynikające ze zmian i działań, o których mowa w pkt 1 3, nie mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu innych działań, znacząco korzystniejszych z punktu widzenia interesów środowiska, ze względu na negatywne uwarunkowania wykonalności technicznej lub nieproporcjonalnie wysokie koszty.	
4.8-4.9	Przy stosowaniu ust. 3, 4, 5, 6 i 7, Państwo Członkowskie zapewnia, że stosowanie to nie wyklucza lub nie przeszkadza w osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza i jest zgodne z wdrażaniem innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony środowiska. Należy podjąć kroki celem zapewnienia, że stosowanie	68	Art. 68. Wyznaczanie jednolitych części wód powierzchniowych jako sztucznych lub silnie zmienionych, o którym mowa w art. 64 ust. 1, ustalanie mniej rygorystycznych celów środowiskowych, o którym mowa w art. 63 ust. 1, dopuszczanie czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód, o którym mowa w art. 65 ust. 1, oraz stosowanie przepisów art. 66, nie może trwale uniemożliwiać ani zagrażać realizacji:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	nowych przepisów, włączając stosowanie ust. 3, 4, 5, 6 i 7 gwarantuje przynajmniej taki sam poziom bezpieczeństwa, jak istniejące prawodawstwo wspólnotowe.		1) celów środowiskowych ustalonych dla innych jednolitych części wód w granicach tego samego dorzecza; 2) wymogów dotyczących ochrony środowiska wynikających z odrębnych przepisów.	
5	Charakterystyki obszaru dorzecza, przegląd wpływu działalności człowieka na środowisko i analiza ekonomiczna korzystania z wód 1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że dla każdego obszaru dorzecza lub części międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego na jego terytorium: - analiza jego charakterystyk, - przegląd wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, oraz - analiza ekonomiczna korzystania z wód są podjęte, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi wymienionymi w załącznikach II oraz III, oraz że są wykonane najpóźniej w ciągu 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy. 2. Analizy i przeglądy wymienione na mocy ust. 1 są poddane przeglądowi i, gdzie konieczne, uaktualnione najpóźniej w ciągu 13 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co sześć lat.	316 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 316 ust. 8	Art. 316. 1. W celu opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, sporządza się następujące dokumentacje planistyczne: 1) wykazy jednolitych części wód, ze wskazaniem sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód oraz jednolitych części wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych; 2) charakterystyki jednolitych części wód; 3) identyfikacje znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 4) identyfikację oddziaływań zmian poziomów wód podziemnych; 5) rejestr wykazów obszarów chronionych; 6) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód; 7) programy monitoringu wód; 8) wykazy wielkości emisji i stężeń: a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie – dla których zostały określone środowiskowe normy jakości. 9) wykazy jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.7. Dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, aktualizuje się co 6 lat. Art. 316. 8. Dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, aktualizuje się co 6 lat.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
6.1-6.2	1. Państwa Członkowskie zapewniają utworzenie rejestru lub rejestrów wszystkich obszarów leżących w obszarze dorzecza, które zostały określone jako wymagające szczególnej ochrony w ramach określonego prawodawstwa wspólnotowego w celu ochrony znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla zachowania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody. Zapewniają one ukończenie takiego rejestru najpóźniej w ciągu czterech lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy. 2. Rejestr lub rejestry zawierają wszystkie części wód określone na mocy art. 7 ust. 1 i wszystkie obszary chronione objęte załącznikiem IV.	316 ust. 4	4. Sporządzany przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera wykazy następujących obszarów chronionych: 1) jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 71; 2) jednolitych części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych; 3) obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych; 4) obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.	
6.3	3. Rejestr lub rejestry dla każdego obszaru dorzecza są na bieżąco poddawane kontroli i uaktualnianie	240 ust. 1 pkt 18	Art. 240. 1. Do zadań Wód Polskich należy w szczególności: sporządzanie, prowadzenie, weryfikacja i bieżąca aktualizacja wykazów obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4;	
7	1. Państwa Członkowskie wyznaczają w każdym obszarze dorzecza: – wszystkie części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dostarczające średnio więcej niż 10 m³ na dobę lub służące więcej niż 50 osobom, oraz – części wód, które przewidywane są do takich celów w przyszłości. Państwa Członkowskie monitorują, zgodnie z załącznikiem V, te części wód, które zgodnie z załącznikiem V dostarczają średnio powyżej 100 m³ wody do spożycia na dobę. 2. Dla każdej części wód wyznaczonej na mocy ust. 1, poza osiągnięciem celów art. 4 zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy dla części wód powierzchniowych, w tym norm jakości ustalonych na poziomie wspólnotowym na mocy art. 16, Państwa Członkowskie zapewniają, że w	69-71	Art. 69. Celem ochrony jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, jest zapobieganie pogorszeniu jakości tych jednolitych części wód w taki sposób, aby w szczególności zminimalizować potrzebę ich uzdatniania. Art. 70. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, oraz wymagania wynikające z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków powinny być zrealizowane dla jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Art. 71. 1. Jednolite części wód, przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ramach stosowanego systemu uzdatniania wody oraz zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym uzdatnione wody będą spełniały wymogi dyrektywy 80/778/EWG zmienionej dyrektywą 98/83/WE. 3. Państwa Członkowskie zapewniają konieczną ochronę części wód wyznaczonych w celu uniknięcia pogorszenia ich jakości, dla zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia. Państwa Członkowskie mogą ustalić strefy ochronne dla tych części wód.		spożycia przez ludzi, obejmują: 1) jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dostarczające średnio więcej niż 10 m³ na dobę lub służące więcej niż 50 osobom; 2) jednolite części wód, które są przewidywane do takich celów w przyszłości; 3) jednolite części wód wykorzystywane jako część działalności handlowej lub w budynkach użyteczności publicznej. 2. Do sporządzenia oceny wymagań ustanowionych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla obszarów chronionych ustanowionych w celu ochrony jednolitych części wód przeznaczonych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz jednolitych części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w szczególności do celów kąpieliskowych, właściwe organy wykorzystują dane, o których mowa w art. 297 ust. 3 pkt 10 i 11.	
8.1	1. Państwa Członkowskie zapewniają utworzenie programów monitorowania stanu wód w celu ustalenia spójnego i całościowego przeglądu stanu wód w każdym obszarze dorzecza: - dla wód powierzchniowych, programy takie obejmują: i) objętość i poziom lub natężenie przepływu w zakresie stosownym dla stanu ekologicznego i chemicznego oraz potencjału ekologicznego; oraz ii) stan ekologiczny i stan chemiczny oraz potencjał ekologiczny; - dla wód podziemnych programy takie obejmują monitorowanie stanu chemicznego i ilościowego, - dla obszarów chronionych powyższe programy są uzupełnione o specyfikacje zawarte w prawodawstwie wspólnotowym, na mocy którego wyznaczone zostały poszczególne obszary chronione.	348 ust. 1 pkt 1, 348 ust. 2	Art. 348. 1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji o stanie: 1) wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz wód obszarów chronionych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągania celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;11. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi monitoring wód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, współpracując z organami administracji morskiej oraz organami administracji rybołówstwa morskiego. 2. Badania i oceny stanu wód powierzchniowych, stanu wód podziemnych, wód morskich oraz stanu wód obszarów chronionych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.	
8.2-8.3	2. Programy te zostają uruchomione najpóźniej w ciągu sześciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w odpowiednim prawodawstwie. Monitorowanie to jest zgodne z wymogami załącznika V.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	3. Specyfikacje techniczne i znormalizowane metody analizy i monitorowania stanu wód ustanawiane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21.			
9.1	1. Państwa Członkowskie uwzględniają zasadę zwrotu kosztów usług wodnych, włączając koszty ekologiczne i materiałowe, uwzględniając analizę ekonomiczną wykonaną zgodnie z załącznikiem III oraz w szczególności zgodnie z zasadą "zanieczyszczający płaci"	3 ust. 3	3. Gospodarowanie wodami opiera się na zasadzie zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniających koszty środowiskowe i koszty zasobowe oraz analizę ekonomiczną.	
9.2	Państwa Członkowskie składają w planach gospodarowania wodami w dorzeczech sprawozdanie o planowanych krokach podjętych dla wdrożenia ust. 1, które przyczyniać się będą do osiągnięcia celów środowiskowych niniejszej dyrektywy i o wkładzie uczynionym przez różnych użytkowników do zwrotu kosztów usług wodnych.	321 ust. 1	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.	
9.3-9.4	3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą uniemożliwiać finansowania poszczególnych środków ochronnych i zaradczych podejmowanych dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy. 4. Państwa Członkowskie nie naruszają niniejszej dyrektywy, jeśli zdecydują się, zgodnie z ustalonymi praktykami, nie stosować przepisów ust. 1 zdanie drugie, i do tego celu stosownych przepisów ust. 2, dla danego korzystania z wody, gdzie to nie naraża zamiarów i osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie składają sprawozdanie z przyczyn niestosowania w pełni ust. 1 zdanie drugie w planach gospodarowania wodami w dorzeczech.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
10	1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie zrzuty do wód powierzchniowych, określone w ust. 2, są kontrolowane zgodnie z podejściem łączonym wymienionym w niniejszym artykule. 2. Państwa Członkowskie zapewniają ustalenie i/lub wykonanie: a) kontroli emisji opartych na najlepszych dostępnych technikach; lub b) odpowiednich dopuszczalnych wartości emisji; lub c) w przypadku wpływów rozproszonych kontrole obejmujące, gdzie stosowne, najlepsze praktyki środowiskowe wymienione w: – dyrektywie Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli(19), – dyrektywie Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych(20), – dyrektywie Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego(21), – dyrektywach przyjętych na podstawie art. 16 niniejszej dyrektywy, – dyrektywach wymienionych w załączniku IX, – innym odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym najpóźniej w ciągu 12 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w odpowiednim prawodawstwie. 3. W przypadku gdy cel lub norma jakości, określone na mocy niniejszej dyrektywy, na mocy dyrektyw wymienionych w załączniku IX lub w zastosowaniu innego prawodawstwa wspólnotowego, wymaga bardziej restrykcyjnych warunków od wynikających z wykonania ust. 2, są ustalone odpowiednio bardziej restrykcyjne kontrole emisji.	54	Art. 54. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie: 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji energii lub substancji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1, wynikających z najlepszych dostępnych technik, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie; 2) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określenie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. 2. Jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wartości emisji niż te, o których mowa w ust. 1, należy stosować bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, oraz warunków, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsc, sposobu i minimalnej częstotliwości pobierania próbek ścieków, metodyk referencyjnych analizy i sposobu oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1.	
11.1-	1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia ustalenie			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
11.3d	programu środków, dla wszystkich obszarów dorzeczy lub częściach międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium, uwzględniając wyniki analiz wymaganych na mocy art. 5, dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy art. 4. Takie programy mogą odnosić się do środków wynikających z prawodawstwa przyjętego na poziomie krajowym i obejmujących całe terytorium Państwa Członkowskiego. Gdzie stosowne, Państwo Członkowskie może podejmować odpowiednie środki dla wszystkich obszarów dorzeczy i/lub części międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium. 2. Każdy program środków zawiera "podstawowe" środki określone w ust. 3, oraz, gdzie stosowne, środki "dodatkowe". 3. "Środki podstawowe" są minimalnymi wymogami do spełnienia i składają się z: a) środków wymaganych dla wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony wód, w tym działań wymaganych w ramach prawodawstwa określonego w art. 10 i części A załącznika VI; b) środków uznanych za odpowiednie do celów art. 9; c) środków dla wspierania skutecznego i zrównoważonego wykorzystania wody w celu uniknięcia narażenia celów określonych w art. 4; d) środków dla spełnienia wymogów art. 7, włączając środki dla zabezpieczenia jakości wody w celu zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego dla produkcji wody do spożycia;	323 ust. 1 323 ust. 2 pkt 1-4	Art. 323. 1. Zestaw działań, o którym mowa w art. 317 ust. 1 pkt 8, określa działania podstawowe i działania uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód na obszarach dorzeczy. 2. Działania podstawowe są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują: 1) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód, w szczególności działania służące: a) zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb wodnych w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, b) ochronie siedlisk lub gatunków zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, c) kontroli zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, d) właściwemu wykorzystaniu osadów ściekowych, e) zapobieganiu zanieczyszczeniu wód związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych; f) zapewnienie, żeby nie wystąpił znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze; 2) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód związane z ocenami oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz na obszar Natura 2000; 3) działania służące wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniającej wkład wniesiony przez użytkowników wód oraz koszty środowiskowe i koszty zasobowe; 4) działania służące propagowaniu skutecznego i zrównoważonego korzystania z wody w celu niedopuszczenia do zagrożenia realizacji celów środowiskowych;	
11.3e	e) kontroli poboru powierzchniowych i podziemnych wód	323 ust.	8) ograniczanie poboru wód powierzchniowych i wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	słodkich i piętrzenia słodkich wód powierzchniowych, w tym prowadzenia rejestru lub rejestrów poboru wody i obowiązku uprzedniego uzyskania zezwolenia na pobór lub piętrzenie wód. Kontrole te są systematycznie poddawane przeglądowi i w miarę potrzeby uaktualniane. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z tych kontroli dla poboru lub piętrzenia, które nie mają znaczącego wpływu na stan wód	2 pkt 8 323 ust. 4	podziemnych, a także ograniczanie piętrzenia wód powierzchniowych, z uwzględnieniem potrzeby rejestrowania poboru wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz rejestrowania ograniczeń poboru lub piętrzenia tych wód; 4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.	
11.3f	f) kontroli, obejmujących wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia na sztuczne zasilanie lub uzupełnienie części wód podziemnych. Woda może być pobrana z każdego wód powierzchniowych lub podziemnych, pod warunkiem że wykorzystanie tego źródła nie naraża osiągnięcia celów środowiskowych, ustalonych dla tego źródła lub zasilanej lub uzupełnianej części wód podziemnych. Kontrole te są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane	323 ust. 2 pkt 9 323 ust. 4	9) ograniczanie sztucznego zasilania wód podziemnych, które jest dopuszczalne tylko przy założeniu, że dokonywany w tym celu pobór wody powierzchniowej lub wody podziemnej nie zagrazi osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla wód zasilanych lub zasilających; 4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.	
11.3h	h) środków zapobiegających lub kontrolujących wprowadzenie zanieczyszczeń, dla rozproszonych źródeł mogących spowodować zanieczyszczenie. Kontrole mogą przyjmować formę wymogu uzyskania uprzedniej regulacji, takiej jak zakaz wprowadzania zanieczyszczeń do wody, uprzedniego zezwolenia lub rejestracji opartej na ogólnie wiążących zasadach, gdzie taki wymóg nie jest inaczej przewidziany przez prawodawstwo wspólnotowe. Kontrole te są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;	323 ust. 2 pkt 10 323 ust. 4	10) działania służące eliminowaniu lub ograniczaniu zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych, w tym stanowienie przepisów prawa powszechnie obowiązującego; 4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.	
11.3i	i) środków dla każdego innych szkodliwych wpływów na stan wód określonych na mocy art. 5 i załącznika II, w szczególności dla zapewnienia, że warunki hydromorfologiczne części wód są zgodne z osiągnięciem wymaganego stanu ekologicznego czy dobrego potencjału ekologicznego dla części wód określonych jako sztuczne lub silnie zmienione. Kontrole w tym celu mogą przyjąć formę wymogu uzyskania uprzedniego zezwolenia lub rejestracji opartej na ogólnie wiążących zasadach gdzie taki wymóg nie jest w inny sposób przewidziany przez prawodawstwo wspólnotowe. Kontrole takie są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;	323 ust. 2 pkt 11 323 ust. 4	11) działania służące temu, aby znaczące oddziaływania na stan wód, nieobjęte działaniami wymienionymi w pkt 1 10, zostały poprzedzone przedsięwzięciami zapewniającymi utrzymanie warunków hydromorfologicznych jednolitych części wód na takim poziomie, który umożliwi osiągnięcie wymaganego stanu ekologicznego lub dobrego potencjału ekologicznego, w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód; 4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7 11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
11.3j	j) zakazu bezpośrednich zrzutów zanieczyszczeń do wód podziemnych zgodnie z następującymi przepisami: Państwa Członkowskie mogą zezwalać na ponowne wprowadzenie wód zużytych do celów geotermalnych do tej samej części wód podziemnych. Mogą także, określając warunki, zezwolić na: - wprowadzanie wód zawierających substancje pochodzące z poszukiwania i wydobywania węglowodorów lub z górnictwa, oraz wprowadzanie wód do celów technicznych do formacji geologicznych, z których wydobywane są węglowodory lub inne substancje lub do formacji geologicznych, które z naturalnych przyczyn są trwale nieprzydatne do innych celów. Wprowadzanie takie nie zawiera substancji innych niż pochodzące z powyższych środków, - powtórne wprowadzanie wypompowanych wód podziemnych z kopalń i kamieniołomów lub związanych z konstrukcją lub utrzymaniem prac inżynierii lądowej i wodnej, - wprowadzanie gazu ziemnego lub gazu płynnego (LPG) w celu ich składowania do formacji geologicznych, które z naturalnych przyczyn są trwale nieprzydatne do innych celów, - wprowadzanie gazu ziemnego lub gazu płynnego (LPG) do innych formacji geologicznych w celu ich składowania, jeżeli jest podyktowane nadrzędną potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu, oraz kiedy wprowadzanie odbywa się w sposób niezagrożający obecnie i w przyszłości pogorszeniu jakości wód podziemnych, - budowę i prace budowlane inżynierii lądowej i wodnej lub podobne działalności na lub pod powierzchnią ziemi, które mają kontakt z wodami podziemnymi. W tych przypadkach Państwa Członkowskie mogą ustalać, że działalność taka jest traktowana jako zatwierdzona, pod warunkiem że przeprowadzona jest zgodnie z ogólnie wiążącymi zasadami określonymi przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do takich działań, - zrzuty niewielkich ilości substancji do celów naukowych w celu badania charakterystyki, ochrony i odnawiania	323 ust. 2 pkt 12	12) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiekanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażają one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	części wód w ilości ograniczonej do niezbędnej dla danych celów, pod warunkiem że zrzuty nie przeszkadzają osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla danej części wód podziemnych;			
11.3k	k) zgodnie z działaniem podjętym na podstawie art. 16, środki dla wyeliminowania zanieczyszczenia wód powierzchniowych przez substancje określone w wykazie substancji priorytetowych, uzgodnionym na podstawie art. 16 ust. 2 oraz dla stopniowego ograniczania zanieczyszczenia przez inne substancje, które w innym przypadku mogłyby uniemożliwić osiągnięcie przez Państwa Członkowskie celów dla części wód powierzchniowych, określonych w art. 4;	323 ust. 2 pkt 13	13) działania służące eliminowaniu substancji priorytetowych z wód powierzchniowych oraz stopniowemu ograniczaniu innych zanieczyszczeń, jeżeli mogłyby one zagrozić osiągnięciu celów środowiskowych ustalonych dla tych wód;	
11.3l	l) wszelkich innych środków dla zapobiegania znacznym stratom zanieczyszczeń z instalacji technicznych oraz dla zapobiegania i/lub zredukowania wpływu przypadkowych zanieczyszczeń, na przykład na skutek powodzi, w tym bezpośrednich systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania o takich przypadkach, włączając wszystkie właściwe środki redukujące ryzyko dla ekosystemów wodnych w razie awarii, których nie można było przewidzieć.	323 ust. 2 pkt 14	14) działania zapobiegające uwalnianiu w znaczących ilościach substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego z instalacji technicznych, a także służące zapobieganiu lub łagodzeniu skutków zanieczyszczeń niedających się przewidzieć, w tym przez stosowanie systemów wczesnego ostrzegania, a w przypadku zaistnienia niedających się przewidzieć okoliczności niezbędne środki dla zredukowania zagrożeń dla ekosystemów wodnych.	
11.4	4. "Dodatkowe" środki są opracowane i wdrażane w uzupełnieniu do środków podstawowych, w celu osiągnięcia celów ustalonych na podstawie art. 4. Część B załącznika VI zawiera otwarty wykaz takich środków. Państwa Członkowskie mogą także przyjąć dalsze dodatkowe środki dla zapewnienia dodatkowej ochrony lub poprawy stanu wód objętych niniejszą dyrektywą, w tym realizację odpowiednich umów międzynarodowych określonych w art. 1.	323 ust. 5	5. Działania uzupełniające działania podstawowe są ukierunkowane w szczególności na osiągnięcie celów środowiskowych i mogą wskazywać: 1) środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań; 2) wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska; 3) działania na rzecz ograniczenia emisji; 4) zasady dobrej praktyki; 5) przywracanie i tworzenie terenów podmokłych; 6) działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, przede wszystkim promowanie	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i oszczędzających wodę technik nawadniania; 7) przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.	
11.5	5. Jeżeli monitorowanie lub inne dane wskazują, że cele ustalone na mocy art. 4 dla części wód prawdopodobnie nie będą osiągnięte, Państwa Członkowskie zapewniają, że: - przyczyny możliwego niepowodzenia zostaną zbadane, - odpowiednie pozwolenia i zezwolenia zostaną właściwie zbadane i poddane kontroli, - programy monitorowania zostaną poddane kontroli i właściwie dostosowane; oraz - dodatkowe środki, jakie mogą być konieczne do osiągnięcia celów, zostaną ustalone, włączając, gdzie stosowne, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości, zgodnie z procedurą ustanowioną w załączniku V. Jeżeli przyczyny są spowodowane okolicznościami pochodzenia naturalnego lub sił wyższych, które są wyjątkowymi i nie mogły być racjonalnie przewidziane, w szczególności ekstremalnymi powodziami i długimi suszami, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że dodatkowe środki nie są praktyczne, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 6.	324	Art. 324. 1. Jeżeli na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w tym danych uzyskanych w toku opracowywania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub jego aktualizacji minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdził, że jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych: 1) dokonuje się analizy przyczyn tych zagrożeń i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania, w tym, jeżeli jest to uzasadnione, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości; 2) dokonuje się dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych; 3) poddaje się przeglądowi programy monitoringu wód i w razie potrzeby dostosowuje te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje analizy przyczyny zagrożeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania w ramach jego kolejnej aktualizacji. 3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje organy właściwe do wydania pozwolenia wodnoprawnego o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, wskazując przyczyny zagrożeń osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ust. 3 pkt 1. 4. Organy właściwe do udzielenia pozwolenia wodnoprawnego przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5, wskazując pozwolenia wodnoprawne, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			celu zapobieżenia zagrożeniu osiągnięcia celów środowiskowych. 5. Organy ochrony środowiska, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej poddają przeglądowi programy monitoringu wód, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 349 ust. 1, i w razie potrzeby dostosują te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych.	
11.6	6. W środkach wdrażania zgodnych z ust. 3 Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe kroki, aby zapobiec wzrostowi zanieczyszczenia wód morskich. Nie naruszając obowiązującego ustawodawstwa, stosowanie środków podjętych zgodnie z ust. 3 w żadnym przypadku nie może prowadzić, bezpośrednio lub pośrednio, do wzrostu zanieczyszczenia wód powierzchniowych. Wymóg ten nie ma zastosowania tam, gdzie prowadziłyby to do wzrostu zanieczyszczeń środowiska jako całości.	323 ust. 3	3. Realizacja działań podstawowych nie powinna: 1) powodować wzrostu zanieczyszczenia wód morskich; 2) przyczyniać się bezpośrednio ani pośrednio do wzrostu zanieczyszczenia śródlądowych wód powierzchniowych, chyba że byłoby to z korzyścią dla środowiska jako całości.	
11.7	Programy środków są ustalone najpóźniej w ciągu dziewięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a wszystkie środki są wprowadzone w życie najpóźniej w ciągu 12 lat po tej dacie. Programy środków zostaną poddane przeglądowi i w miarę potrzeby uaktualnione najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co sześć lat. Każde nowe lub uaktualnione środki ustalone w ramach uaktualnionego programu są wprowadzane w życie w ciągu trzech lat od ich ustalenia.	323 ust. 9	9. Działania ujęte w aktualizacjach planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza należy rozpocząć nie później niż w terminie 3 lat od dnia ogłoszenia tej aktualizacji.	
12	1. Kiedy Państwo Członkowskie określi zagadnienie, które wywiera wpływ na gospodarowanie jego wodami, ale które nie może być rozwiązane przez to Państwo Członkowskie, może ono przedłożyć Komisji i innym zainteresowanym Państwom Członkowskim tę sprawę i sformułować zalecenia dla jego rozwiązania. 2. Komisja ustosunkowuje się w terminie 6 miesięcy do sprawozdania lub zaleceń przedłożonych przez Państwa Członkowskie.			Nie wymaga transpozycji
13.1-13.5	1. Państwa Członkowskie zapewniają opracowanie planów gospodarowania wodami w dorzeczu dla każdego	317 ust.	Art. 317. 1. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	obszaru dorzecza leżącego całkowicie na ich terytorium. 2. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego całkowicie na terenie Wspólnoty Państwa Członkowskie zapewniają koordynację w celu stworzenia jednego planu gospodarowania wodami w dorzeczu. Jeżeli taki plan nie jest opracowany, Państwa Członkowskie opracują plany gospodarowania wodami w dorzeczach obejmujące przynajmniej te części międzynarodowego obszaru dorzecza, które leżą na ich terytorium, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy. 3. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza wykraczającego poza granice Wspólnoty, Państwa Członkowskie podejmują starania dla opracowania jednego planu gospodarowania wodami w dorzeczu, a jeżeli nie jest to możliwe, opracowują plan obejmujący przynajmniej część międzynarodowego obszaru dorzecza, leżącą na terytorium danego Państwa Członkowskiego. 4. Plan gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera informacje zawarte w załączniku VII. 5. Plany gospodarowania wodami w dorzeczach mogą być uzupełniane poprzez opracowywanie bardziej szczegółowych programów i planów gospodarowania dla zlewni, sektora, zagadnienia lub typu wód, celem zajęcia się poszczególnymi aspektami gospodarki wodnej. Wdrożenie tych działań nie zwalnia Państw Członkowskich z wypełniania jakichkolwiek zobowiązań określonych na mocy innych części niniejszej dyrektywy.	1 319 321	zawiera: 1) ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący w szczególności: a) wykaz jednolitych części wód powierzchniowych, wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych, b) wykaz jednolitych części wód podziemnych; 2) podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia; 4) wykazy, o których mowa w art. 316 ust. 2 pkt 2, wraz z ich graficznym przedstawieniem, o ile jest dostępne; 5) mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych; 6) ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych; 7) podsumowanie wyników analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 8) zestaw działań z uwzględnieniem sposobów osiągania ustanawianych celów środowiskowych, wraz z jego podsumowaniem; 9) wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów; 10) podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie; 11) wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			12) informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu; 13) wykaz inwestycji oraz działań, które mogą spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu lub pogorszenie dobrego stanu lub potencjału wód i spełniających przesłanki art. 66 ust. 1, wraz z uzasadnieniem spełnienia tych przesłanek; 14) tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 318, w odniesieniu do substancji priorytetowych, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki; 15) uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 349. Art. 283. 1. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza. Art. 319. 1. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza. 2. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 1, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			3. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym międzynarodowym obszarze dorzecza. 4. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 3, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej. 5. W celu uzupełnienia planów gospodarowania wodami na międzynarodowych obszarach dorzecza, o których mowa w ust. 1 i 3, o plany gospodarowania wodami skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw. Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
13.6-13.7	6. Plany gospodarowania wodami w dorzeczech są opublikowane najpóźniej w ciągu dziewięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy. 7. Plany gospodarowania wodami w dorzeczech są poddane przeglądowi i uaktualnione najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co 6 lat.	317 ust. 4 320	Art. 317. 4. Przeglądu i aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza dokonuje się co 6 lat. Art. 320. Rada Ministrów przyjmuje i aktualizuje plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych oraz powszechnym charakterem tego planu.	
14	1. Państwa Członkowskie zachęcają wszystkie zainteresowane strony do aktywnego udziału we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planów gospodarowania wodami w dorzeczech. Państwa Członkowskie zapewniają, że dla każdego obszaru dorzecza opublikują i udostępnią do zgłaszania uwag społeczeństwu, w tym użytkownikom: a) harmonogram i program prac dla tworzenia planu, w tym oświadczenie o konsultacjach do przeprowadzenia, co najmniej trzy lata przed rozpoczęciem okresu, do którego plan się odnosi; b) tymczasowy przegląd istotnych zagadnień gospodarki wodnej określonych dorzeczu, co najmniej dwa lata przed rozpoczęciem okresu, do którego plan się odnosi; c) kopie projektu planu gospodarowania wodami w dorzeczu, co najmniej rok przed rozpoczęciem okresu, którego plan dotyczy. Na wniosek udostępniane są dokumenty źródłowe i informacje wykorzystane do opracowania projektu planu gospodarowania wodami w dorzeczu. 2. Państwa Członkowskie przeznaczają co najmniej 6 miesięcy na składanie pisemnych uwag do tych dokumentów w celu zapewnienia aktywnego udziału i konsultacji. 3. Ustępy 1 i 2 są stosowane jednakowo do uaktualnionych planów gospodarowania wodami w dorzeczech.	318 ust. 3	3. Zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiąganiu celów środowiskowych, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, Wody Polskie podają do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłaszania uwag: 1) harmonogram i program prac związanych ze sporządzaniem planu, w tym zestawienie działań, które należy wprowadzić w drodze konsultacji, co najmniej na 3 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan; 2) przegląd istotnych problemów gospodarki wodnej określonych dla danego obszaru dorzecza, co najmniej na 2 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan; 3) kopię projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan. 4. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości dokumentów, o których mowa w ust. 3, zainteresowani mogą składać, do Wód Polskich, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w tych dokumentach. 5. Udostępnienie przez Wody Polskie materiałów źródłowych wykorzystanych do opracowania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.	
15.	1. Państwa Członkowskie przekazują kopie planów gospodarowania wodami w dorzeczu i wszystkie kolejne uaktualnienia do Komisji i innych zainteresowanych Państw Członkowskich w ciągu 3 miesięcy od daty ich opublikowania: a) dla obszarów dorzeczy znajdujących się całkowicie na terytorium Państwa Członkowskiego, wszystkie plany gospodarowania wodami w dorzeczu obejmujące to terytorium krajowe i opublikowane na podstawie art. 13; b) dla międzynarodowych obszarów dorzeczy, część planów gospodarowania wodami w dorzeczu obejmującą przynajmniej terytorium danego Państwa Członkowskiego. 2. Państwa Członkowskie przedkładają podsumowujące sprawozdania z: - analiz wymaganych na mocy art. 5; oraz - programów monitorowania określonych na mocy art. 8 wykonanych do celów pierwszego planu gospodarowania wodami w dorzeczu w ciągu 3 miesięcy od ich wykonania. 3. Państwa Członkowskie w ciągu trzech lat od opublikowania każdego planu gospodarowania wodami w dorzeczu lub jego uaktualnienia na mocy art. 13 przedkładają sprawozdanie tymczasowe opisujące postęp we wdrażaniu planowanego programu środków. (Przytoczono tylko fragment przepisów.)			Nie wymaga transpozycji
16-26	1. Parlament Europejski i Rada przyjmują szczególne środki zapobiegające zanieczyszczaniu wód przez poszczególne zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń stanowiące znaczne ryzyko dla lub przez środowisko wodne, włączając ryzyko dla wód wykorzystywanych do poboru wody do spożycia. Dla tych zanieczyszczeń, środki zmierzają do stopniowej redukcji, a dla priorytetowych substancji niebezpiecznych, określonych w art. 2 ust. 30, zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat. Środki takie są przyjmowane na podstawie propozycji przedstawionych przez Komisję zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	(Przytoczono tylko fragment przepisów)			
Załącznik I	ZAŁĄCZNIK I INFORMACJE WYMAGANE DO WYKAZU WŁAŚCIWYCH WŁADZ Zgodnie z wymogami art. 3 ust. 8 Państwa Członkowskie przedkładają następujące informacje na temat wszystkich właściwych władz na terenie każdego obszaru dorzecza, jak również na części każdego międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego na ich terytorium. i) Nazwa i adres właściwej władzy – oficjalna nazwa i adres władzy określonej na mocy art. 3 ust. 2. ii) Zasięg geograficzny obszaru dorzecza – nazwy głównych rzek w obszarze dorzecza wraz z dokładnym opisem granic obszaru dorzecza. Informacja ta powinna być w największym możliwym stopniu przystosowana do wprowadzenia do Geograficznego Systemu Informacyjnego (GIS) i/lub Geograficznego Systemu Informacyjnego Komisji (GISCO). iii) Status prawny właściwej władzy – opis statusu prawnego właściwej władzy oraz, gdzie stosowne, podsumowanie lub kopię jej statusu, aktu założycielskiego lub równorzędnych dokumentów prawnych. iv) Obowiązki – opis obowiązków prawnych i administracyjnych każdej właściwej władzy oraz jej roli w każdym obszarze dorzecza. v) Członkostwo – jeżeli właściwa władza działa jako organ koordynujący dla innej właściwej władzy, wymagany jest wykaz tych organów wraz z podsumowaniem relacji instytucjonalnych ustanowionych dla zapewnienia koordynacji. vi) Stosunki międzynarodowe – jeżeli obszar dorzecza obejmuje terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego lub obejmuje terytorium państwa trzeciego, wymagane jest podsumowanie stosunków instytucjonalnych ustalonych dla zapewnienia koordynacji.			Nie wymaga transpozycji
Załącznik II	ZAŁĄCZNIK II 1. WODY POWIERZCHNIOWE	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	1.1 Charakterystyka typów części wód powierzchniowych Państwa Członkowskie określają położenie i granice części wód powierzchniowych oraz wykonują wstępną charakterystykę wszystkich tych części wód zgodnie z poniższą metodologią. Państwa Członkowskie mogą pogrupować części wód powierzchniowych do celów tej wstępnej charakterystyki. (Przytoczono tylko fragment przepisów)		1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	
Załącznik III	ZAŁĄCZNIK III ANALIZA EKONOMICZNA Analiza ekonomiczna zawiera wystarczające informacje o odpowiedniej szczegółowości (uwzględniając koszty związane z zebraniem odpowiednich danych) w celu: a) wykonania odpowiednich obliczeń niezbędnych dla uwzględnienia określonej na mocy art. 9 zasady zwrotu kosztów za usługi wodne, uwzględniając prognozy długoterminowe dotyczące zaopatrzenia w i zapotrzebowania na wodę w obszarze dorzecza, oraz w miarę potrzeby: - oszacowania dotyczące wielkości, cen i kosztów związanych z usługami wodnymi, oraz - oszacowania odpowiednich inwestycji, obejmujące prognozowanie takich inwestycji; b) dokonania oceny najbardziej efektywnego ekonomicznie połączenia środków w odniesieniu do korzystania z wód, które będą zawarte w programie środków działania na mocy art. 11, opartego na oszacowaniach potencjalnych kosztów takich środków.	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	
Załącznik IV	Podsumowanie rejestru wymaganego jako część planu gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera mapy wskazujące położenie każdego obszaru chronionego oraz opis prawodawstwa wspólnotowego, krajowego lub lokalnego, na mocy którego zostały wyznaczone.	317 ust. 1 pkt 3	Art. 317. 1. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zawiera: 3) wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia;	
Załącznik V	ZAŁĄCZNIK V1. STAN WÓD POWIERZCHNIOWYCH 1.1. Elementy jakości dla klasyfikacji stanu ekologicznego 1.1.1. Rzeki Elementy biologiczne Skład i liczebność flory wodnej Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych Skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne System hydrologiczny ilość i dynamika przepływu wód połączenie z częściami wód podziemnych Ciągłość rzeki Przytoczono tylko fragment przepisów.	53 349	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, (...) (Przytoczono tylko fragment przepisów) 2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) elementy jakości dla klasyfikacji: (...) (Przytoczono tylko fragment przepisów) Art. 349. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, formy i sposób prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Przytoczono tylko fragment przepisów)	
Załącznik VI Część A	ZAŁĄCZNIK VI WYKAZ ŚRODKÓW DO WŁĄCZENIA DO PROGRAMÓW ŚRODKÓW CZĘŚĆ A Środki wymagane na mocy następujących dyrektyw: i) dyrektywa dotycząca jakości wody w kąpieliskach 76/160/EWG; ii) dyrektywa w sprawie dzikiego ptactwa 79/409/EWG [1]; iii) dyrektywa odnosząca się do jakości wody do spożycia 80/778/EWG, zmieniona dyrektywą 98/83/WE; iv) dyrektywa w sprawie poważnych awarii (Seveso)	323 ust. 2 pkt 1-2	2. Działania podstawowe są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują: 1) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód, w szczególności działania służące: a) zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb wodnych w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, b) ochronie siedlisk lub gatunków zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	96/82/WE [2]; v) dyrektywa w sprawie oceny wpływu na środowisko 85/337/EWG [3]; vi) dyrektywa w sprawie osadów ściekowych 86/278/EWG [4]; vii) dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych 91/271/EWG; viii) dyrektywa dotycząca środków ochrony roślin 91/414/EWG; x) dyrektywa dotycząca azotanów 91/676/EWG; x) dyrektywa w sprawie siedlisk przyrodniczych 92/43/EWG [5]; xi) dyrektywa dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli 96/61/WE.		c) kontroli zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, d) właściwemu wykorzystaniu osadów ściekowych, e) zapobieganiu zanieczyszczeniu wód związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych; f) zapewnienie, żeby nie wystąpił znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze; 2) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód związane z ocenami oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz na obszar Natura 2000;	
Załącznik VI Część B	CZĘŚĆ B Poniżej podano otwarty wykaz dodatkowych środków, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć w każdym obszarze dorzecza jako część programu środków, wymaganego na mocy art. 11 ust. 4: i) instrumenty prawne ii) instrumenty administracyjne iii) instrumenty ekonomiczne i fiskalne iv) wynegocjowane porozumienia dotyczące środowiska v) kontrole emisji vi) kodeksy dobrej praktyki vii) ponowne tworzenie i odtwarzanie terenów podmokłych viii) kontrole poboru wody ix) środki zarządzania popytem, między innymi promowanie przyjętej produkcji rolnej, takiej jak uprawa roślin o zmniejszonym zapotrzebowaniu na wodę na terenach narażonych na susze x) środki na rzecz efektywnego i ponownego użycia, między innymi promowanie technologii oszczędzających wodę w przemyśle i wodooszczędnych technik nawodnień xi) projekty konstrukcji xii) zakłady odsalania	323 ust. 5	5. Działania uzupełniające działania podstawowe są ukierunkowane w szczególności na osiągnięcie celów środowiskowych i mogą wskazywać: 1) środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań; 2) wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska; 3) działania na rzecz ograniczenia emisji; 4) zasady dobrej praktyki; 5) przywracanie i tworzenie terenów podmokłych; 6) działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, przede wszystkim promowanie technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i oszczędzających wodę technik nawadniania; 7) przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	xiii) projekty rehabilitacyjne xiv) sztuczne odnawianie warstwy wodonośnej xv) projekty edukacyjne xvi) projekty badawcze, rozwojowe i pokazowe xvii) inne właściwe środki			
Załącznik VII	ZAŁĄCZNIK VII PLANY GOSPODAROWANIA WODAMI W DORZECZU. Plany gospodarowania wodami w dorzeczu obejmują następujące elementy: 1. ogólny opis charakterystyki obszaru dorzecza wymaganej na mocy art. 5 i załącznika II. Obejmuje on: 1.1. dla wód powierzchniowych: - odwzorowanie położenia i granic części wód, - odwzorowanie ekoregionów i typów części wód powierzchniowych w dorzeczu, - określenie warunków referencyjnych dla typów części wód powierzchniowych; 1.2 dla wód podziemnych: - odwzorowanie położenia i granic części wód podziemnych; Przytoczono tylko fragment przepisów.	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	
Załącznik VIII	ZAŁĄCZNIK VIII WSKAŹNIKOWY WYKAZ NAJWAŻNIEJSZYCH ZANIECZYSZCZEŃ 1. Organiczne związki chlorowcowe oraz substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym. 2. Organiczne związki fosforu. 3. Związki cynoorganiczne. 4. Substancje i preparaty lub produkty ich rozkładu, wobec których udowodniono, że posiadają właściwości rakotwórcze lub mutagenne lub właściwości mogące zakłócać funkcje steroidogenowe, funkcje hormonów dotarczycowych, reprodukcyjne lub inne funkcje	99	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	endokrynologiczne w lub za pośrednictwem środowiska wodnego. 5. Trwale węglowodory oraz trwałe i biokumulujące się toksyczne substancje organiczne. 6. Cyjanki. 7. Metale i ich związki. 8. Arszenik i jego związki. 9. Biocydy i środki ochrony roślin. 10. Substancje w zawiesinie. 11. Substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji (w szczególności azotany i fosforany). 12. Substancje, które wywierają niekorzystny wpływ na bilans tlenu (i można dokonać ich pomiaru przy użyciu takich wskaźników jak BZT, ChZT itp.).		rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
Załącznik IX	ZAŁĄCZNIK IX DOPUSZCZALNE WARTOŚCI EMISJI I ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI "Dopuszczalne wartości" oraz "cele jakościowe" ustalone w ramach dyrektyw przyjętych na podstawie dyrektywy 76/464/EWG uważane są odpowiednio za dopuszczalne wartości emisji i środowiskowe normy jakości do celów niniejszej dyrektywy. Są one ustalone w następujących dyrektywach: i) dyrektywa w sprawie zrzutów rtęci (82/176/EWG) [1]; ii) dyrektywa w sprawie zrzutów kadmu (83/513/EWG) [2]; iii) dyrektywa w sprawie rtęci (84/156/EWG) [3]; iv) dyrektywa w sprawie zrzutów heksachlorocykloheksanu (84/491/EWG) [4]; v) dyrektywa w sprawie zrzutów substancji niebezpiecznych (86/280/EWG) [5].	53 ust. 2 pkt 4 lit. d	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 4) sposób klasyfikacji: a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniając różne typy wód powierzchniowych, b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, uwzględniając klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniając klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 113 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;	
Załącznik X	ZAŁĄCZNIK X			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	SUBSTANCJE PRIORYTETOWE			
Załącznik XI	ZAŁĄCZNIK XI MAPA A System A: Ekoregiony dla rzek i jezior MAPA B System A: Ekoregiony wód przejściowych i wód przybrzeżnych			Nie wymaga transpozycji
Dyrektywa 2008/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady				
1	Mając na celu osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych oraz zgodnie z przepisami i celami art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, niniejsza dyrektywa określa środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych i pewnych innych substancji zanieczyszczających przewidzianych w art. 16 tej dyrektywy.			Nie wymaga transpozycji
2	Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE.			Nie wymaga transpozycji
3	Zgodnie z art.1 niniejszej dyrektywy i art.4 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości (EQS) ustanowione w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy dla poszczególnych części wód powierzchniowych. Państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości dla poszczególnych części wód powierzchniowych zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku I część B. 2. W niektórych kategoriach wód powierzchniowych państwa członkowskie zamiast stosować środowiskowe normy jakości ustanowione w załączniku I część A, mogą podjąć decyzję o stosowaniu środowiskowych norm jakości dla osadów lub fauny i flory. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości: a) stosują dla rtęci i jej związków środowiskową normę jakości wynoszącą 20 µg/kg lub dla heksachlorobenzenu – środowiskową normę jakości wynoszącą 10 µg/kg lub dla heksachlorobutadienu – środowiskową normę jakości wynoszącą 55 µg/kg, przy czym powyższe środowiskowe	53 ust. 2 pkt 4 lit. d	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 4) sposób klasyfikacji: a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniającą różne typy wód powierzchniowych, b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	normy jakości są normami dla tkanki zwierząt łownych (masy mokrej), przy założeniu wyboru najbardziej odpowiedniego wskaźnika spośród ryb, mięczaków, skorupiaków i innych gatunków fauny i flory; b) określają i stosują dla określonych substancji środowiskowe normy jakości inne niż normy wymienione w lit. a) dla osadów lub fauny i flory. Stosowane przez nie środowiskowe normy jakości zapewniają co najmniej taki sam poziom ochrony, jaki zapewniają środowiskowe normy jakości dla wód określone w załączniku I część A; c) określają dla substancji wymienionych w lit. a) i b) częstotliwość działań monitorujących zgodność ze środowiskowymi normami jakości w faunie i florze lub osadach. Działania monitorujące przeprowadza się jednak co najmniej raz w roku, o ile wiedza techniczna i fachowe opinie nie uzasadniają innego odstępu czasu; i d) informują Komisję i inne państwa członkowskie, za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2000/60/WE, o substancjach, dla których określono środowiskowe normy jakości zgodnie z lit. b), o przyczynach i podstawach zastosowania takiego podejścia, o wartościach ustanowionych alternatywnych środowiskowych norm jakości, w tym także danych i metodach, za pomocą których alternatywne środowiskowe normy jakości zostały określone, o kategoriach wód powierzchniowych, do których miałyby zastosowanie, oraz o planowanej częstotliwości działań monitorujących, wraz z uzasadnieniem takiej częstotliwości. Streszczenie informacji otrzymanych zgodnie z lit. d) powyżej oraz uwagą 9 w załączniku I część A Komisja zamieszcza w sprawozdaniach publikowanych zgodnie z art. 18 dyrektywy 2000/60/WE. 3. Państwa członkowskie przeprowadzają analizę długoterminowych tendencji stężeń tych substancji		środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 113 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	priorytetowych wymienionych w załączniku I część A, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze, ze szczególnym uwzględnieniem substancji nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 i 30, na podstawie wyników monitorowania stanu wody przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE. Z zastrzeżeniem art. 4 dyrektywy 2000/60/WE przyjmują one środki w celu zapewnienia, że nie nastąpi znaczny wzrost takich stężeń w osadach lub odpowiedniej faunie i florze.			
3.4-3.5	4. Komisja dokonuje analizy postępu naukowo-technicznego, w tym wniosków z ocen ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE, i informacji pochodzących z rejestru substancji udostępnionych publicznie zgodnie z art. 119 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, oraz w razie potrzeby proponuje dokonanie przeglądu środowiskowych norm jakości określonych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu, zgodnie z harmonogramem przewidzianym w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE. 5. Część B pkt 3 załącznika I do niniejszej dyrektywy można zmienić zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 3 niniejszej dyrektywy.			Nie wymaga transpozycji
4	1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć strefy mieszania przylegające do punktów zrzutu. W takich strefach mieszania stężenie jednej lub kilku substancji wymienionych w części A załącznika I może przekroczyć odpowiednie środowiskowe normy jakości, o ile nie ma to wpływu na przestrzeganie tych norm w pozostałej jednolitej części wód powierzchniowych. 2. Państwa członkowskie wyznaczające strefy mieszania włączają do planów gospodarowania wodami w dorzeczach, opracowanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, opis:	53 ust. 3 pkt 4 321	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 4) sposób klasyfikacji: a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniającą różne typy wód powierzchniowych, b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	a) podejścia i metodologii stosowanych przy określaniu takich stref; oraz b) środków podjętych w celu ograniczenia w przyszłości zasięgu stref mieszania, takich jak środki podjęte na podstawie art. 11 ust. 3 lit. k) dyrektywy 2000/60/WE lub przegląd pozwoleń wydanych na podstawie dyrektywy 2008/1/WE lub wcześniejszych przepisów, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE. 3. Państwa członkowskie wyznaczające strefy mieszania zapewniają, że zasięg takiej strefy jest: a) ograniczony do miejsc znajdujących się w pobliżu punktów zrzutu; b) proporcjonalny, z uwzględnieniem stężeń substancji zanieczyszczających w punkcie zrzutu oraz zawartych we wcześniejszych regulacjach warunków dotyczących emisji substancji zanieczyszczających, takich jak zezwolenia lub pozwolenia, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE i wszelkich innych stosownych przepisach prawa wspólnotowego, w oparciu o najlepsze dostępne techniki i zgodnie z art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności po poddaniu tych uprzednich regulacji przeglądowi. 4. Wytyczne techniczne dotyczące wyznaczania stref mieszania przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.		uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 113 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu; Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów oraz sposób ich wykorzystania i przetwarzania; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.	
5.1	Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art.5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE, na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 oraz innych dostępnych danych przez państwa członkowskie opracowują wykaz, obejmujący mapy, jeżeli są dostępne, emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na ich terytorium, w	316 ust. 1 pkt 8	Art. 316. 1. W celu opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, sporządza się następujące dokumentacje planistyczne: 1) wykazy jednolitych części wód, ze wskazaniem sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód oraz jednolitych części wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych; 2) charakterystyki jednolitych części wód;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	tym w stosownych przypadkach, ich stężenie w osadach oraz florze i faunie.		3) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 4) identyfikację oddziaływań zmian poziomów wód podziemnych; 5) rejestr wykazów obszarów chronionych; 6) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód; 7) programy monitoringu wód; 8) wykazy wielkości emisji i stężeń: a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie – dla których zostały określone środowiskowe normy jakości.	
5.2-5.4	2. Okres referencyjny dla określenia wartości substancji zanieczyszczających, które zostaną umieszczone w wykazach, o których mowa w ust. 1, wynosi jeden rok między rokiem 2008 a 2010. Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2008, 2009 i 2010. 3. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy opracowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, określające w nich odnośne okresy referencyjne, zgodnie z wymogami w zakresie sprawozdawczości ustanowionymi w art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE. 4. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE. Okresem referencyjnym dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach jest rok poprzedzający	316 ust. 3	Art. 316 3. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w aktualizowanych wykazach, o których mowa w ust. 1 pkt 9, jest rok poprzedzający termin zakończenia analizy charakterystyki obszaru dorzecza, analizy ekonomicznej korzystania z wód oraz przeglądu wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia tych analiz oraz przeglądu.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przewidzianą datę zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG wartości w wykazie mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat poprzedzających datę zakończenia analizy. Państwa członkowskie publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczeniach zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.			
5.5-5.6	5. Do roku 2018 Komisja sprawdza, czy wartości emisji, zrzutów i strat podane w wykazie zbliżają się do wartości zgodnych z celami dotyczącymi redukcji lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4 i 5 tej dyrektywy. 6. Wytyczne techniczne dotyczące sporządzania wykazów przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.			Nie wymaga transpozycji
6	1. Państwo członkowskie nie dopuszcza się zaniedbania swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy w wyniku przekroczenia środowiskowej normy jakości, o ile może wykazać, że: a) przekroczenie wiązało się ze źródłem zanieczyszczenia znajdującym się poza jurysdykcją tego państwa członkowskiego; b) w związku z takim zanieczyszczeniem transgranicznym państwo to nie mogło podjąć skutecznych środków w celu spełnienia stosownych środowiskowych norm jakości; i c) państwo to zastosowało mechanizmy koordynacji określone w art. 3 dyrektywy 2000/60/WE i w odpowiedni sposób skorzystało z przepisów art. 4 ust. 4, 5 i 6 tej dyrektywy w odniesieniu do jednolitych części wód, na które niekorzystny wpływ wywiera zanieczyszczenie transgraniczne.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	2. Państwa członkowskie wykorzystują mechanizmy ustanowione w art. 12 dyrektywy 2000/60/WE w celu przekazania Komisji informacji niezbędnych w okolicznościach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz zamieszczenia w stosownych planach gospodarowania wodami w dorzeczach podsumowania środków przyjętych w związku z zanieczyszczeniem transgranicznym zgodnie z wymogami w zakresie sprawozdawczości na mocy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.			
7-15	1. Na podstawie sprawozdań przekazanych przez państwa członkowskie, w tym także sprawozdań przekazanych zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE, a w szczególności sprawozdań na temat zanieczyszczenia transgranicznego, Komisja analizuje potrzebę zmiany obowiązujących aktów prawnych i wprowadzenia na terenie całej Wspólnoty dodatkowych konkretnych środków, takich jak kontrole emisji. 2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach sprawozdania przygotowanego zgodnie z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE: a) konkluzje z przeglądu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; b) środki przyjęte na rzecz zmniejszenia zasięgu stref mieszania wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy; c) wynik sprawdzenia określonego w art. 5 ust. 5 niniejszej dyrektywy; d) sytuację w odniesieniu do zanieczyszczenia pochodzącego spoza terytorium Wspólnoty. Komisja w stosownych przypadkach dołącza do sprawozdania odpowiednie propozycje. Przytoczono tylko fragment przepisów.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Załącznik I-III	ZAŁĄCZNIK I ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI DLA SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH ORAZ DLA NIEKTÓRYCH INNYCH SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH ZAŁĄCZNIK II Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE otrzymuje brzmienie: „ZAŁĄCZNIK X WYKAZ SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH W DZIEDZINIE POLITYKI WODNEJ (...)” ZAŁĄCZNIK III SUBSTANCJE PODLEGAJĄCE PRZEGLĄDOWI W CELU EWENTUALNEGO UZNANIA ICH ZA SUBSTANCJE PRIORYTETOWE LUB NIEBEZPIECZNE SUBSTANCJE PRIORYTETOWE Przytoczono tylko fragment przepisów	53 ust. 2 pkt 4 lit. d	2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 4) sposób klasyfikacji: a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniającą różne typy wód powierzchniowych, b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniającą klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a, d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 113 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;	
Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu				
1	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych. Środki te obejmują w szczególności: a) kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych; oraz b) kryteria służące identyfikacji i odwróceniu znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	2. Niniejsza dyrektywa uzupełnia zawarte w dyrektywie 2000/60/WE przepisy zapobiegające wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ograniczające je oraz ma na celu zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich jednolitych części wód podziemnych.			
2	Do celów niniejszej dyrektywy, oprócz definicji określonych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się następujące definicje: 1) „norma jakości wód podziemnych” oznacza normę jakości środowiska określoną jako stężenie danego zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczenia w wodach podziemnych, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska; 2) „wartość progowa” oznacza normę jakości wód podziemnych ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3; 3) „znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy” oznacza każdy statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczeń w wodach podziemnych, w związku z którym stwierdzono konieczność odwrócenia trendu zgodnie z art. 5; 4) „wprowadzanie zanieczyszczeń do wód podziemnych” oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzanie zanieczyszczeń do wód podziemnych spowodowane działalnością człowieka; 5) „wartość tła” oznacza stężenie substancji lub wartość wskaźnika w części wód podziemnych nieodpowiadające żadnym lub odpowiadające bardzo nieznacznym zmianom spowodowanym działalnością człowieka w porównaniu ze stanem pozbawionym szkodliwych wpływów;	53 ust. 1 pkt 6 53 ust. 4 pkt 4 53 ust. 5 pkt 2 59 pkt 1 60 ust. 2	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi. 4. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań oraz weźmie pod uwagę: 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a: a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	6) „poziom początkowy” oznacza przeciętne stężenie, zmierzone przynajmniej w latach referencyjnych 2007 i 2008 na podstawie programów monitorowania wdrożonych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE lub, w przypadku substancji wykrytych po upływie lat referencyjnych, w pierwszym okresie, dla którego dostępne są reprezentatywne dane z monitorowania.		b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi; 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji; 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone; 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka, 5) przy określaniu poziomów tła następujące zasady: a) poziomy tła powinny być określone na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych oraz na podstawie wyników monitoringu wód podziemnych, b) monitoring wód podziemnych i interpretacja danych powinny uwzględnić fakt, że warunki przepływu i skład chemiczny wód podziemnych są zróżnicowane w pionie i w poziomie, c) jeżeli dostępne są tylko ograniczone dane z monitoringu wód podziemnych, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być określone w oparciu o te ograniczone dane z monitoringu, w stosownych przypadkach za pomocą uproszczonego podejścia z wykorzystaniem podzbioru próbek, dla których wskaźniki wykazują brak wpływu działalności człowieka, informacje dotyczące transferów i procesów	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			geochemicznych również powinny być wzięte pod uwagę, jeżeli są one dostępne, d) jeżeli nie są dostępne wystarczające dane z monitoringu wód podziemnych, a informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych są niskiej jakości, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być szacowane, w stosownych przypadkach na podstawie statystycznych wyników referencyjnych dla tego samego rodzaju warstw wodonośnych na innych obszarach, na których dane z monitoringu są wystarczające; 6) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji; 7) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej. 5. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę: 1) wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii oraz ekotoksykologii; 2) normy jakości wód podziemnych rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe; 2) konieczność zmiany wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu; 3) możliwość usunięcia wartości progowych, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń; 4) konieczność określenia bardziej rygorystycznych wartości progowych, w przypadku gdy normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych; 5) współpracę z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie skoordynowanego ustalenia wartości progowych w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych, których część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			6) możliwość skoordynowanego ustalenia wartości progowych z właściwymi organami Państw nienależących do Unii Europejskiej w przypadku gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części znajdują się na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej. Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń; Art. 60. 2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka, przy czym znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych.	
3.1-3.2	1. Do celów oceny stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części, zgodnie z sekcją 2.3 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie stosują następujące kryteria: a) normy jakości wód podziemnych określone w załączniku I; b) wartości progowe stężenia zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń i wskaźników zanieczyszczeń, zidentyfikowanych na terytorium danego państwa członkowskiego jako przyczyniające się do uznania jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części	53 ust. 1 53 ust. 5 pkt 1	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	za zagrożoną, określone przez państwa członkowskie zgodnie z procedurą opisaną w części A załącznika II, z uwzględnieniem co najmniej wykazu zawartego w części B załącznika II. Podstawą wartości progowych dla dobrego stanu chemicznego są ochrona wód podziemnych zgodnie z załącznikiem II, część A, pkt 1, 2 i 3, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz tereny podmokłe będące bezpośrednio zależne od nich oraz tego, że wartości te uwzględniają, między innymi, wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii oraz ekotoksykologii. 2. Wartości progowe mogą być ustalane na poziomie kraju, dorzecza lub części dorzecza międzynarodowego znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego, lub na poziomie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.		wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi. 5. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę: 1) wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii oraz ekotoksykologii;	
3.3-3.4	3. W odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych znajdujących się na terytorium dwóch lub większej liczby państw członkowskich oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę państwa członkowskiego, państwa członkowskie zapewniają skoordynowane ustalanie wartości progowych przez zainteresowane państwa członkowskie, zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE. 4. W przypadku, gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części wykracza poza obszar Wspólnoty, zainteresowane państwo(-a) członkowskie podejmuje(-ą) starania zmierzające do skoordynowanego ustalania wartości progowych wspólnie z zainteresowanym(-i) państwem(-ami) nie będącymi państwem(-ami) członkowskim(-i), zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 2000/60/WE.	53 ust. 4 pkt 5-6	4. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę: 5) współpracę z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie skoordynowanego ustalenia wartości progowych w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych, których część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej; 6) możliwość skoordynowanego ustalenia wartości progowych z właściwymi organami Państw nienależących do Unii Europejskiej w przypadku gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części znajdują się na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
3.5	5. Państwa członkowskie ustalają po raz pierwszy wartości progowe, zgodnie z ust. 1 lit. b), nie później niż do dnia 22 grudnia 2008 r. Wszelkie ustalone wartości progowe ogłasza się w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, opracowywanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, włączając w to podsumowanie informacji określonych w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy.	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.	
3.6	6. Państwa członkowskie, z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego oraz środowiska, dokonują zmian wykazu wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu. Wartości progowe mogą być usuwane z wykazu, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń. Wszelkie takie zmiany wykazu wartości progowych podlegają zgłoszeniu w ramach okresowych przeglądów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	53 ust. 4 pkt 2-3, 286	Art. 53. 4. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę: 2) konieczność zmiany wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu; 3) możliwość usunięcia wartości progowych, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń; Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	
3.7	7. Na podstawie informacji przedstawianych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5, Komisja publikuje sprawozdanie nie później niż do dnia 22 grudnia 2009 r.			Nie wymaga transpozycji
4.1-4.3	1. Państwa członkowskie stosują procedurę opisaną w ust. 2 w celu oceny stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych. Przy przeprowadzaniu tej procedury, państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach grupować jednolite części wód podziemnych zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE. 2. Jednolitą część wód podziemnych lub grupę takich części uważa się za będącą w dobrym stanie chemicznym, jeżeli: a) odpowiednie monitorowanie wykazuje, że spełnione są warunki przedstawione w pkt 2.3.2 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE; lub b) wartości określające normy jakości wód podziemnych wymienione w załączniku I, i odpowiednie wartości progowe, ustalone zgodnie z art. 3 i załącznikiem II, nie są przekroczone w żadnym punkcie obserwacyjnym w danej jednolitej części wód podziemnych lub grupie takich części; lub c) dana wartość normy jakości wód podziemnych lub wartość progowa jest przekroczona w jednym lub większej liczbie punktów obserwacyjnych, ale odpowiednie badanie	53	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przeprowadzone zgodnie z załącznikiem III potwierdza, że: (i) na podstawie oceny, o której mowa w ust. 3 załącznika III, stężeń zanieczyszczeń przewyższających normy jakości wód podziemnych lub wartości progowe nie uważa się za stanowiące istotne ryzyko dla środowiska, z uwzględnieniem, w odpowiednich przypadkach, wielkości zmienionej jednolitej części wód podziemnych; (ii) spełnione są pozostałe warunki dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, określone w tabeli 2.3.2 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, zgodnie z ust. 4 załącznika III do niniejszej dyrektywy; (iii) dla części wód podziemnych określonych zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE spełnione są wymogi określone w art. 7 ust. 3 tej dyrektywy, zgodnie z ust. 4 załącznika III do niniejszej dyrektywy; (iv) zanieczyszczenia nie naruszają w istotny sposób możliwości wykorzystywania danej jednolitej części wód podziemnych ani żadnej z jednolitych części wód podziemnych tworzących grupę do celów związanych z działalnością człowieka. 3. Wybór stacji monitorowania wód podziemnych musi odpowiadać wymogom załącznika V sekcja 2.4 do dyrektywy 2000/60/WE co do takiego jej zaprojektowania, aby umożliwiało pozyskiwanie spójnego i całościowego obrazu stanu chemicznego wód podziemnych oraz reprezentatywnych danych z monitorowania.			
4.4	4. Państwa członkowskie publikują podsumowanie wyników oceny stanu chemicznego wód podziemnych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE. Podsumowanie to, dokonywane na poziomie dorzecza lub części międzynarodowego dorzecza znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego, zawiera	286	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	również wyjaśnienie, w jaki sposób w ostatecznej ocenie uwzględniono przekroczenia norm jakości wód podziemnych lub wartości progowych w poszczególnych punktach obserwacyjnych.		3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	
4.5	5. Jeżeli jednolita część wód podziemnych jest sklasyfikowana jako będąca w dobrym stanie chemicznym zgodnie z ust. 2 lit. c), państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, jakie mogą być konieczne dla zapewnienia ochrony tych ekosystemów wodnych, ekosystemów lądowych oraz możliwości wykorzystania przez ludzi wód podziemnych zależnych od jednolitej części wód podziemnych, reprezentowanej przez punkt lub punkty monitoringu, w których nastąpiło przekroczenie norm jakości wód podziemnych lub wartości progowej.	59-60 ust. 1	Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń; 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu; 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Art. 60. 1. Cel środowiskowy, o którym mowa w art. 59, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju.	
5.1-5.3	1. Państwa członkowskie identyfikują wszelkie znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe stężenia zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń występujących w obrębie jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części, które zostały uznane za zagrożone, i definiują początkowy punkt odwrócenia takich trendów, zgodnie z załącznikiem IV. 2. Państwa członkowskie, zgodnie z załącznikiem IV część B, doprowadzają do odwrócenia trendów stwarzających znaczące zagrożenie dla jakości ekosystemów wodnych lub lądowych, dla zdrowia ludzkiego lub dla rzeczywistych lub potencjalnych możliwości uzasadnionego korzystania ze środowiska wodnego, poprzez program środków działania, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, w celu postępującego zmniejszenia zanieczyszczenia wód	60 53	Art. 60. 1. Cel środowiskowy, o którym mowa w art. 59, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju. 2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka, przy czym znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych. Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	podziemnych i zapobiegania pogarszaniu się ich stanu. 3. Państwa członkowskie definiują początkowy punkt odwrócenia takich trendów jako określony odsetek wartości wyznaczających normy jakości wód podziemnych określone w załączniku I i wartości progowych ustalonych zgodnie z art. 3, na podstawie wykrytego trendu i związanego z nim zagrożenia dla środowiska, zgodnie z częścią B pkt 1 załącznika IV.		1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.	
5.4	4. W planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które mają być przedstawiane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie dokonują podsumowania określającego: a) sposób, w jaki ocena trendów na podstawie danych z poszczególnych punktów monitoringu w obrębie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części wpłynęła na stwierdzenie, zgodnie z sekcją 2.5 załącznika V wyżej wymienionej dyrektywy, że w tych częściach wód podziemnych występuje znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy stężenia wszelkiego typu zanieczyszczeń lub ma miejsce odwrócenie tego trendu; oraz b) przyczyny przyjęcia początkowych punktów zdefiniowanych zgodnie z ust. 3.	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
5.5	5. Jeżeli jest to konieczne do oceny wpływu istniejących stref zanieczyszczonych w obrębie jednolitych części wód podziemnych, mogących stanowić zagrożenie dla osiągnięcia celów określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności pochodzących ze źródeł punktowych i skażeń na powierzchni terenu, państwa członkowskie przeprowadzają dodatkową ocenę trendów odnoszących się do wykrytych zanieczyszczeń w celu potwierdzenia, że plamy zanieczyszczeń pochodzących ze skażonych miejsc nie rozszerzają się, nie powodują pogorszenia stanu chemicznego danej jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części oraz nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Podsumowanie wyników tych ocen zamieszcza się w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które mają być przedstawiane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.	53 321	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi. Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
6.1-6.2	1. Aby osiągnąć cel, jakim jest zapobieganie wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ich ograniczenie, ustalony zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (i) dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie zapewniają, że program środków działania, określony zgodnie z art. 11 tej dyrektywy, obejmuje: a) wszystkie środki niezbędne dla zapobiegania wprowadzaniu wszelkich substancji niebezpiecznych do wód podziemnych, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3. Identyfikując takie substancje, państwa członkowskie biorą w szczególności pod uwagę substancje niebezpieczne należące do rodzin lub grup zanieczyszczeń, o których mowa w pkt 1–6 załącznika VIII do dyrektywy 2000/60/WE, jak również substancje należące do rodzin lub grup zanieczyszczeń, o których mowa w pkt 7–9 tego załącznika, o ile są one uważane za niebezpieczne; b) w odniesieniu do zanieczyszczeń wymienionych w załączniku VIII do dyrektywy 2000/60/WE, które nie są uważane za niebezpieczne, i wszelkich pozostałych zanieczyszczeń innych niż niebezpieczne, niewymienionych w tym załączniku, uważanych przez państwa członkowskie za faktyczne lub potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia – wszelkie niezbędne środki niezbędne dla ograniczenia ich wprowadzania do wód podziemnych, tak aby zapewnić, że wprowadzanie ich nie spowoduje pogorszenia lub znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych stężenia zanieczyszczeń w wodach podziemnych. Środki takie uwzględniają co najmniej ustalone zasady najlepszej praktyki, w tym najlepsze praktyki środowiskowe i najlepsze dostępne techniki określone w odpowiednich przepisach wspólnotowych. W celu ustanowienia środków, o których mowa w lit. a) lub b), państwa członkowskie mogą w pierwszej kolejności określić okoliczności decydujące o tym, czy zanieczyszczenia wymienione w załączniku VIII do	323 ust. 1-2 pkt 10, 12-14	Art. 323. 1. Program wodno-środowiskowy kraju określa działania podstawowe i działania uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód na obszarach dorzeczy. 2. Działania podstawowe są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują: 10) działania służące eliminowaniu lub ograniczaniu zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych, w tym stanowienie przepisów prawa powszechnie obowiązującego; 12) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przeziąkanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażają one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych; 13) działania służące eliminowaniu substancji priorytetowych z wód powierzchniowych oraz stopniowemu ograniczaniu innych zanieczyszczeń, jeżeli mogłyby one zagrażać osiągnięciu celów środowiskowych ustalonych dla tych wód; 14) działania zapobiegające uwalnianiu w znaczących ilościach substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego z instalacji technicznych, a także służące zapobieganiu lub łagodzeniu skutków zanieczyszczeń niedających się przewidzieć, w tym przez stosowanie systemów wczesnego ostrzegania, a w przypadku zaistnienia niedających się przewidzieć okoliczności niezbędne środki dla zredukowania zagrożeń dla ekosystemów wodnych.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności podstawowe metale i ich związki, o których mowa w pkt 7 tego załącznika, należy uważać za niebezpieczne, czy też nie. 2. Wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe, bierze się pod uwagę zanieczyszczenia ze źródeł rozproszonych, mające wpływ na stan chemiczny wód podziemnych.			
6.3-6.4	3. Bez uszczerbku dla wszelkich bardziej rygorystycznych wymogów określonych w innych przepisach wspólnotowych, państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania środków wymaganych na podstawie ust. 1 wprowadzanie zanieczyszczeń, które: a) wynikają z bezpośrednich zrzutów dozwolonych zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. j) dyrektywy 2000/60/WE; b) ze względu na ich ilość i stężenie są uważane przez właściwe organy za tak niewielkie, że wykluczają jakiegokolwiek obecne lub przyszłe zagrożenie pogorszeniem jakości wód podziemnych, do których są wprowadzane; c) są skutkiem wypadku lub wyjątkowych okoliczności zaistniałych z przyczyn naturalnych, których nie można było realnie przewidzieć, uniknąć lub złagodzić; d) wynikają ze sztucznego zasilania lub uzupełniania jednolitych części wód podziemnych, dozwolonego zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2000/60/WE; e) w opinii właściwych organów nie można zapobiec lub ograniczyć ze względów technicznych bez stosowania: (i) środków powodujących zwiększone zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub jakości środowiska jako całości; lub (ii) nieproporcjonalnie kosztownych środków służących usuwaniu zanieczyszczeń ze skażonego gruntu lub podglebia lub innych sposobów ochrony przed ich przesączeniem się przez skażony grunt lub podglebie; lub			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	(f) wynikają z ingerencji w wody powierzchniowe podejmowanych w celach, między innymi, łagodzenia skutków powodzi i susz oraz zarządzania wodami i drogami wodnymi, w tym na szczeblu międzynarodowym. Działania takie, w tym wykonywanie przekopów, pogłębianie, przenoszenie i zrzucanie osadów w wodach powierzchniowych, prowadzi się na ogólnie obowiązujących zasadach oraz, w odpowiednich przypadkach, na podstawie pozwoleń i zezwoleń wydawanych zgodnie z takimi zasadami, określonymi w tym celu przez państwa członkowskie, o ile tak wprowadzane zanieczyszczenia nie stanowią przeszkody dla osiągnięcia celów środowiskowych ustalonych dla danych jednolitych części wód zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/60/WE. Z wyłączeń przewidzianych w lit. a) do f) można skorzystać jedynie w przypadku, gdy właściwe organy państw członkowskich stwierdzą, że jest przeprowadzane skuteczne monitorowanie wód podziemnych, których to dotyczy zgodnie z pkt. 2.4.2 załącznika V dyrektywy 2000/60/WE, lub inne stosowne monitorowanie. 4. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą rejestr wyłączeń, o których mowa w ust. 3, w celu powiadamiania o nich Komisji na jej żądanie.			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
7-14	W okresie od 16 stycznia 2009 do dnia 22 grudnia 2013 r. wszelkie nowe procedury udzielania zezwoleń zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 80/68/EWG uwzględniają wymogi określone w art. 3, 4 i 5. 1. Załącznik II część A i C oraz załączniki III i IV mogą być zmieniane wraz z postępem naukowo-technicznym zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 2, z uwzględnieniem okresu przeglądów i uaktualniania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, o którym mowa w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE. 2. Część B załącznika II może być zmieniana zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 9 ust. 2, w celu dodania nowych rodzajów zanieczyszczeń lub wskaźników. Przytoczono tylko fragment przepisów.			Nie wymaga transpozycji
Załącz. I	ZAŁĄCZNIK I NORMY JAKOŚCI WÓD PODZIEMNYCH 1. Do celów oceny stanu chemicznego wód podziemnych zgodnie z art. 4, następujące normy jakości wód podziemnych odpowiadają normom jakości wymienionym w tabeli 2.3.2 w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE i ustalonym zgodnie z art. 17 tej dyrektywy. 2. Wyniki stosowania norm jakości dotyczących pestycydów w sposób określony do celów niniejszej dyrektywy nie powodują uszczerbku dla wyników procedur oceny zagrożeń wymaganych na podstawie dyrektywy 91/414/EWG lub dyrektywy 98/8/WE. 3. Jeżeli uważa się, że powyższe normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w art. 4 dyrektywy	53 ust. 1 53 ust. 4 pkt 4	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi. 4. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	2000/60/WE dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych, ustala się bardziej rygorystyczne wartości progowe zgodnie z art. 3 i załącznikiem II do niniejszej dyrektywy. Programy i środki wymagane w odniesieniu do takich wartości progowych mają również zastosowanie do czynności wchodzących w zakres dyrektywy 91/676/EWG.		wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę: 4) konieczność określenia bardziej rygorystycznych wartości progowych, w przypadku gdy normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych;	
Załącznik II część A	ZAŁĄCZNIK II WARTOŚCI PROGOWE DLA ZANIECZYSZCZEŃ WÓD PODZIEMNYCH I WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZENIA Część A: Wytyczne Dotyczące Ustalania Wartości Progowych Przez Państwa Członkowskie Zgodnie Z art. 3 Państwa członkowskie ustalają wartości progowe dla wszystkich zanieczyszczeń i wskaźników zanieczyszczenia, które zgodnie z charakterystyką opracowaną na podstawie art. 5 dyrektywy 2000/60/WE powodują uznanie określonych jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego wód podziemnych. Wartości progowe ustala się w taki sposób, że w przypadku, gdy wyniki monitoringu w miarodajnym punkcie obserwacyjnym przekraczają progi, oznacza to zagrożenie, iż nie jest spełniony jeden lub więcej warunków określających dobry stan chemiczny wód podziemnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) pkt (ii)–(iv).	53 ust. 1, 3	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi. 3. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się kierował wymogami ochrony wód podziemnych, istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań oraz weźmie pod uwagę: 1) przy określaniu wartości progowych: a) wpływ oraz wzajemne oddziaływanie wód podziemnych na ekosystemy wodne pozostające w związku hydraulicznym z tymi wodami oraz ekosystemy lądowe zależne od tych wód,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Ustalając wartości progowe, państwa członkowskie biorą pod uwagę następujące wytyczne: 1. Określenie wartości progowych powinno opierać się na czynnikach obejmujących: a) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym i zależnymi od nich ekosystemami lądowymi; b) zaburzenie aktualnych lub potencjalnych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji; c) wszelkie zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone, z uwzględnieniem minimalnego wykazu zamieszczonego w części B niniejszego załącznika; d) własności hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego i bilansu wodnego. 2. Przy określaniu wartości progowych należy również uwzględniać pochodzenie zanieczyszczeń, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, własności toksyczne i zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji. 3. W przypadkach gdy podwyższone poziomy tła substancji lub jonów lub ich wskaźników występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, te poziomy tła w danej jednolitej części wód podziemnych są uwzględniane przy ustalaniu wartości progowych. 4. Określanie wartości progowych powinno być wspomagane przez mechanizm kontroli gromadzonych danych, oparty na ocenie jakości danych, przesłankach analitycznych i danych o poziomie tła dla substancji,		b) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji, c) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone, d) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka, e) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji, f) wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii i ekotoksykologii; 2) przy określaniu poziomów tła następujące zasady: a) poziomy tła powinny być określane na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych oraz na podstawie wyników monitoringu wód podziemnych, b) monitoring wód podziemnych i interpretacja danych powinny uwzględnić fakt, że warunki przepływu i skład chemiczny wód podziemnych są zróżnicowane w pionie i w poziomie, c) jeżeli dostępne są tylko ograniczone dane z monitoringu wód podziemnych, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być określane w oparciu o te ograniczone dane z monitoringu, w stosownych przypadkach za pomocą uproszczonego podejścia z wykorzystaniem podzbioru próbek, dla których wskaźniki wykazują brak wpływu działalności człowieka, informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych również powinny być wzięte pod uwagę, jeżeli są one dostępne, d) jeżeli nie są dostępne wystarczające dane z monitoringu wód podziemnych, a informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	których występowanie może mieć zarówno charakter naturalny, jak i antropogeniczny.		są niskiej jakości, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być szacowane, w stosownych przypadkach na podstawie statystycznych wyników referencyjnych dla tego samego rodzaju warstw wodonośnych na innych obszarach, na których dane z monitoringu są wystarczające.	
Załącznik II część B	Część B: Minimalny Wykaz Zanieczyszczeń Oraz Wskaźników Zanieczyszczenia, W odniesieniu Do Których Państwa Członkowskie Są Zobowiązane Do Rozważenia Ustalenia Wartości Progowych Zgodnie Z art. 3 1. Substancje lub jony lub wskaźniki, które mogą występować zarówno w sposób naturalny lub w wyniku działalności ludzkiej arsen kadm ołów rtęć jony amonowe jony chlorkowe jony siarczanowe	53	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	2. Substancje syntetyczne wytworzone przez człowieka trichloroetylen tetrachloroetylen 3. Parametry wskazujące na intruzje wód słonych lub innych (1) Przewodność elektrolityczna właściwa PEW			
Załącznik II część C	Część C: Informacje, Które Mają Być Przekazywane Przez Państwa Członkowskie, Dotyczące Zanieczyszczeń I ich Wskaźników Dla Których Ustalono Wartości Progowe Państwa członkowskie zamieszczają w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które mają być przedstawiane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, podsumowanie sposobu przeprowadzenia procedury określonej w części A niniejszego załącznika. W szczególności, państwa członkowskie przekazują, tam gdzie jest to wykonalne: a) informacje o liczbie jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części uznanych za zagrożone oraz o zanieczyszczeniach i wskaźnikach zanieczyszczenia, które przyczyniają się do takiej ich klasyfikacji, w tym o obserwowanych stężeniach/wartościach; b) informacje o każdej jednolitej części wód podziemnych uznanej za zagrożoną, w szczególności dane o wielkości części wód, ich współzależności z wodami	321	Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym: 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów; 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych; 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych; 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	powierzchniowymi pozostającymi z nimi w bezpośrednim związku hydraulicznym i zależnymi ekosystemami lądowymi, a także o naturalnych poziomach tła w przypadku substancji występujących w sposób naturalny w częściach wód podziemnych; c) wartości progowe, niezależnie od tego czy mają zastosowanie na poziomie kraju, obszaru dorzecza, czy części międzynarodowego dorzecza znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego, lub jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części; d) dane o współzależności między wartościami progowymi a: (i) w przypadku substancji występujących w sposób naturalny – obserwowanymi poziomami tła hydrogeochemicznego, (ii) celami dotyczącymi jakości środowiska i innymi normami służącymi ochronie wód, obowiązującymi na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym, oraz (iii) wszelkimi istotnymi informacjami dotyczącymi zanieczyszczeń w zakresie ich własności toksycznych, ekotoksycznych, trwałości, potencjału bioakumulacji i zdolności do dyspersji.			
Załącznik III	Załącznik III OCENA STANU CHEMICZNEGO WÓD PODZIEMNYCH 1. Procedurę oceny mającej na celu określenie stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części przeprowadza się w stosunku do wszystkich części wód podziemnych lub grup takich części uznanych za zagrożone i w stosunku do każdego z zanieczyszczeń, które przyczyniają się do takiej klasyfikacji jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.	53	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Przytoczono tylko fragment przepisów.		6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.	
Załącznik IV	ZAŁĄCZNIK IV IDENTYFIKACJA I ODWRACANIE ZNACZĄCYCH I UTRZYMUJĄCYCH SIĘ TRENDÓW WZROSTOWYCH CZĘŚĆ A Identyfikacja znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych Państwa członkowskie identyfikują znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe stężenia zanieczyszczeń we wszystkich jednolitych częściach wód podziemnych i grupach takich części uznanych za zagrożone zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2000/60/WE, z uwzględnieniem następujących wymogów: Przytoczono tylko fragment przepisów.	53	Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym: 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych; 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego; 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych; 4) sposób prezentacji ich stanu; 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu; 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.	
Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG				
1	1. Niniejsza dyrektywa zawiera przepisy dotyczące: a) kontrolowania i klasyfikacji jakości wody w kąpieliskach; b) zarządzania jakością wody w kąpieliskach; oraz c) udostępniania społeczeństwu informacji na temat jakości wody w kąpieliskach. 2. Celem niniejszej dyrektywy jest zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz ochrona zdrowia ludzkiego w uzupełnieniu dyrektywy 2000/60/WE.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	3. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do każdego elementu wód powierzchniowych, w przypadku gdy właściwy organ przewiduje, że duża liczba osób będzie tam korzystać z kąpiel i nie wydał stałego zakazu kąpiel ani nie wydał stałego zalecenia niekąpania się tam (zwanego dalej wodą w kąpielisku). Dyrektywa nie ma zastosowania do: a) basenów pływackich oraz basenów uzdrowiskowych; b) zamkniętych zbiorników wodnych podlegających oczyszczaniu lub wykorzystywanych w celach terapeutycznych; c) sztucznych, zamkniętych zbiorników wodnych, oddzielonych od wód powierzchniowych i wód podziemnych.			
2	Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) terminy „wody powierzchniowe”, „wody podziemne”, „wody śródlądowe”, „wody przejściowe”, „wody przybrzeżne” oraz „dorzecze” mają takie samo znaczenie, jak w dyrektywie 2000/60/WE; 2) „właściwy organ” oznacza organ lub organy, które państwo członkowskie wyznaczyło do zapewnienia zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy lub inny organ lub podmiot, któremu ta rola została przekazana; 3) „stały” oznacza – w odniesieniu do zakazu kąpiel lub zalecenia niekąpania się – trwający co najmniej przez jeden pełny sezon kąpielowy; 4) „duża liczba” oznacza, w odniesieniu do kąpiących się, liczbę, którą właściwy organ uznaje za dużą, uwzględniając w szczególności wcześniejsze tendencje lub udostępnianą infrastrukturę lub udogodnienia, albo inne środki podjęte w celu promowania kąpiel;	Art. 16 ust. 1 pkt 73	73) zanieczyszczeniu wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel rozumie się przez to obecność skażenia mikrobiologicznego lub innych organizmów lub odpadów niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie dla zdrowia kąpiących się;	Definicja „krótkotrwałego zanieczyszczenia” została wprowadzona do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie prowadzenia nadzoru nad jakości wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpiel (§ 8 ust. 5 pkt 1) oraz do rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie profilu wody w kąpielisku (§ 3 ust. 1 pkt 4 oraz część G załącznika). Pozostałe definicje nie wymagają transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	5) „zanieczyszczenie” oznacza obecność skażenia mikrobiologicznego lub innych organizmów lub odpadów, niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie dla zdrowia kąpiących się, o którym mowa w art. 8 i 9 oraz w załączniku I, kolumna A; 6) „sezon kąpielowy” oznacza okres, podczas którego można się spodziewać dużej liczby kąpiących się; 7) „środki zarządzania” oznacza następujące środki podjęte w odniesieniu do wód w kąpieliskach: a) określenie i regularna aktualizacja profilu wody w kąpielisku; b) określenie harmonogramu kontroli; c) kontrola wody w kąpielisku; d) ocena jakości wody w kąpielisku; e) klasyfikowanie wody w kąpielisku; f) określanie oraz ocena przyczyn zanieczyszczenia, które mogłoby mieć wpływ na wodę w kąpielisku oraz niekorzystnie wpływać na zdrowie kąpiących się; g) informowanie społeczeństwa; h) podejmowanie działań w celu zapobiegania narażaniu kąpiących na kontakt z zanieczyszczeniami; i) podejmowanie działań w celu obniżenia ryzyka zanieczyszczenia; 8) „krótkotrwałe zanieczyszczenie” oznacza skażenie mikrobiologiczne, o którym mowa w załączniku I, kolumna A, którego przyczyny można jasno zidentyfikować i nie			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przewiduje się, że będzie ono miało niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku przez okres dłuższy niż około 72 godziny od pierwszego naruszenia jakości wody w kąpielisku, i dla którego właściwy organ ustalił procedury prognozowania takich przypadków i działań w przypadku ich wystąpienia, zgodnie z postanowieniami załącznika II; 9) „sytuacja wyjątkowa” oznacza wydarzenie lub splot wydarzeń mających wpływ na jakość wody w kąpielisku w danej lokalizacji, którego występowania nie przewiduje się przeciętnie częściej niż raz na cztery lata; 10) „zestaw danych o jakości wody w kąpielisku” oznacza dane uzyskane zgodnie z postanowieniami art. 3; 11) „ocena jakości wody w kąpielisku” oznacza proces oceniania jakości wody w kąpielisku, przy użyciu metod oceny określonych w załączniku II; 12) „rozmnożenie sinic” oznacza nagromadzenie sinic w postaci kożucha, smugu lub piany; 13) termin „opinia publiczna” ma takie samo znaczenie, jak w dyrektywie Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne			
3	1. Państwa członkowskie corocznie wyznaczają wszystkie kąpieliska oraz długość sezonu kąpielowego. Po raz pierwszy podejmują te działania przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego po dniu 24 marca 2008 r. 2. Państwa członkowskie zapewniają, że kontrola parametrów określonych w załączniku I, kolumna A, następuje zgodnie z postanowieniami załącznika IV. 3. Punktem kontroli jest miejsce w obrębie kąpieliska, gdzie:	43 41 73 312 ust. 1 pkt 1- 2 312 ust. 2-4 313	Art. 43. 1. Organizator kąpieliska jest obowiązany oznakować kąpielisko. 2. Jakość wody w kąpielisku powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1. Art. 41. 1. Jakość wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpeli powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1. 2. Na podstawie wyników badania wody państwowy powiatowy inspektor sanitarny dokonuje bieżącej oceny jakości wody, czy spełnia ona wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 71 ust. 1.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	a) spodziewana jest większość kąpiących się; lub b) spodziewane jest największe ryzyko zanieczyszczenia, zgodnie z profilem wody w kąpielisku. 4. Harmonogram kontroli każdego kąpieliska ustalany jest przed rozpoczęciem danego sezonu kąpielowego, a po raz pierwszy przed rozpoczęciem trzeciego pełnego sezonu kąpielowego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Kontrola ma miejsce nie później niż cztery dni po terminie określonym w harmonogramie kontroli. 5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić kontrole parametrów określonych w załączniku I, kolumna A, podczas pierwszego pełnego sezonu kąpielowego następującego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. W takim przypadku kontrole mają miejsce z częstotliwością określoną w załączniku IV. Wyniki kontroli mogą zostać wykorzystane do ustalenia zestawu danych o jakości wody w kąpielisku, o którym mowa w art. 4. Niezwłocznie po wprowadzeniu przez państwa członkowskie kontroli na mocy niniejszej dyrektywy można zaprzestać kontroli parametrów określonych w załączniku do dyrektywy 76/160/EWG. 6. Można nie brać pod uwagę próbek pobranych podczas występowania krótkotrwałego zanieczyszczenia. Zostają one zastąpione próbkami pobranymi zgodnie z postanowieniami załącznika IV. 7. W przypadku sytuacji wyjątkowych stosowanie harmonogramu kontroli, o którym mowa w ust. 4, może zostać zawieszona. Przywrócenie obowiązywania harmonogramu następuje bezzwłocznie po ustaniu sytuacji wyjątkowej. Nowe próbki pobiera się bezzwłocznie po ustaniu sytuacji wyjątkowej w celu zastąpienia próbek brakujących w związku z wystąpieniem sytuacji wyjątkowej. 8. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie		Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 2) zakres badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 3) metody referencyjne badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 4) sposób pobierania, przechowywania i transportu przed analizą próbek wody z kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel; 5) sposób klasyfikacji jakości wody w kąpielisku; 6) sposób oceny jakości wody w kąpielisku i w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 7) szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4; 8) szczegółowy sposób oceny kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia uwzględni ochronę zdrowia publicznego, potrzebę sukcesywnej poprawy jakości wody w kąpieliskach oraz potrzebę dostarczania społeczeństwu informacji w tym zakresie. Art. 343. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w ramach kontroli urzędowej, dokonują: 1) oceny jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1: a) bieżącej, b) sezonowej, c) czteroletniej; 2) oceny jakości jednolitych części wód powierzchniowych wykorzystywanych do celów rekreacyjnych i wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	z każdego zawieszenia stosowania harmonogramu kontroli, przedstawiając przyczyny zawieszenia. Sprawozdanie takie jest przedstawiane najpóźniej wraz z następnym sprawozdaniem rocznym, przewidzianym w art. 13. 9. Państwa członkowskie zapewniają, że analiza jakości wody w kąpielisku jest przeprowadzana zgodnie z metodami referencyjnymi określonymi w załączniku I oraz z regułami określonymi w załączniku V. Jednakże państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie innych metod lub reguł, jeżeli wykażą, że uzyskiwane wyniki są równoważne z wynikami uzyskiwanymi przy wykorzystaniu metod określonych w załączniku I oraz reguł określonych w załączniku V. Państwa członkowskie, które zezwalają na stosowanie takich metod lub reguł równoważnych, przedstawiają Komisji wszelkie właściwe informacje dotyczące tych metod lub reguł oraz ich równoważności.		a) bieżącej, b) sezonowej, c) czteroletniej; (...) 2. Kontrola urzędowa obejmuje: 1) wyznaczenie punktów pobierania próbek wody z kąpieliska do badań; 2) pobieranie, transport i badanie próbek wody z kąpieliska metodami referencyjnymi, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1, przed sezonem oraz w przypadku zaistnienia sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody w kąpielisku; 3) ocenę prowadzonej kontroli wewnętrznej; 4) ocenę i klasyfikację jakości wody w kąpielisku. 3. Kontrolę wewnętrzną oceny jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 prowadzi również organizator kąpieliska. 4. Kontrola wewnętrzna obejmuje: 1) ustalenie do dnia 15 czerwca w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym harmonogramu pobrania próbek wody z kąpieliska w sezonie kąpielowym, zwanego dalej „harmonogramem pobrania próbek”; 2) systematyczne wizualne nadzorowanie wody w kąpielisku i wody zasilającej kąpielisko pod kątem występowania zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie zdrowia kąpiących się osób; 3) pobieranie próbek wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym; 4) pobieranie dodatkowych próbek wody w kąpielisku w terminie 7 dni po ustaniu krótkoterminowego zanieczyszczenia; 5) badanie wody z kąpieliska, w zakresie i metodami referencyjnymi zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 73 ust. 1; 6) dokumentowanie i niezwłoczne przekazywanie wyników badań właściwemu państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu; 7) informowanie właściwego państwowego powiatowego	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			inspektora sanitarnego o wystąpieniu zmian, które mogłyby mieć wpływ na pogorszenie jakości wody w kąpielisku, oraz o każdym zawieszeniu harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej i jego przyczynach; 8) informowanie kąpiących się osób o jakości wody w kąpielisku i zaleceniach organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Art. 313. 1. Harmonogram pobrania próbek uwzględnia terminy pobierania i analizy nie mniej niż czterech próbek w sezonie kąpielowym, w okresie funkcjonowania kąpieliska, tak aby przerwa między badaniami nie przekraczała miesiąca. 2. Stosowanie harmonogramu pobrania próbek może zostać zawieszone w przypadku wystąpienia sytuacji wyjątkowej, będącej zdarzeniem mającym niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku, o prawdopodobieństwie występowania mniejszym niż raz na cztery lata. Niezwłocznie po ustaniu sytuacji wyjątkowej należy powrócić do stosowania obowiązującego harmonogramu pobrania próbek i uzupełnić brakujące próbki nowymi. 3. W przypadku zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny sporządza sprawozdanie, przedstawiając przyczyny zawieszenia, i przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, celem przekazania wraz ze sprawozdaniem rocznym Komisji Europejskiej.	
4	1. Państwa członkowskie zapewniają, że zestawy danych o jakości wody w kąpielisku opracowywane są w wyniku kontroli parametrów określonych w załączniku I, kolumna A. 2. Oceny jakości wody w kąpielisku przeprowadzane są: a) w odniesieniu do każdego kąpieliska; b) po zakończeniu sezonu kąpielowego; c) na podstawie zestawu danych o jakości wody w kąpielisku, opracowanego w odniesieniu do danego sezonu kąpielowego oraz trzech poprzedzających sezonów	73	Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 2) zakres badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 3) metody referencyjne badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 4) sposób pobierania, przechowywania i transportu przed analizą próbek wody z kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel; 5) sposób klasyfikacji jakości wody w kąpielisku;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	kąpielowych; oraz d) zgodnie z procedurą określoną w załączniku II. Jednakże państwo członkowskie może postanowić o przeprowadzeniu ocen jakości wody w kąpielisku na podstawie zestawu danych o jakości wody w kąpielisku w odniesieniu do tylko trzech poprzedzających sezonów kąpielowych. W takim przypadku uprzednio powiadamia o tym Komisję. Należy także powiadomić Komisję w przypadku podjęcia później decyzji o przywróceniu przeprowadzania ocen na podstawie czterech sezonów kąpielowych. Państwa członkowskie nie mogą zmieniać stosowanego okresu przeprowadzania ocen częściej niż raz na pięć lat. 3. Zestawy danych o wodzie w kąpielisku wykorzystywane do przeprowadzania oceny jakości wody w kąpielisku zawsze obejmują co najmniej 16 próbek lub, w szczególnych okolicznościach, o których mowa w załączniku IV ust. 2, 12 próbek. 4. Jednakże, pod warunkiem że: — spełniony jest wymóg określony w ust. 3, lub — w przypadku kąpielisk, w których sezon kąpielowy nie przekracza 8 tygodni, zestaw danych o wodzie w kąpielisku wykorzystany do przeprowadzenia oceny obejmuje co najmniej 8 próbek, ocena jakości wody w kąpielisku może zostać przeprowadzona na podstawie zestawu danych o jakości wody w kąpielisku, dotyczącego mniej niż czterech sezonów kąpielowych, jeżeli: a) kąpielisko zostało niedawno wyznaczone; b) wystąpiły zmiany, które mogą mieć wpływ na klasyfikację wody w kąpielisku zgodnie z art. 5, w którym to		6) sposób oceny jakości wody w kąpielisku i w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 7) szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4; 8) szczegółowy sposób oceny kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przypadku ocena przeprowadzana jest na podstawie zestawu danych o jakości wody w kąpielisku, składających się wyłącznie z wyników próbek zgromadzonych od chwili wystąpienia zmian; lub c) kąpielisko zostało już ocenione zgodnie z dyrektywą 76/160/EWG, w którym to przypadku wykorzystywane są równoważne dane zgromadzone zgodnie z tą dyrektywą oraz, w tym celu, uznaje się parametry 2 i 3 z załącznika do dyrektywy 76/160/EWG za równoważne parametrom 2 i 1 z załącznika I, kolumna A, do niniejszej dyrektywy. 5. Państwa członkowskie mogą dokonać podziału lub zgrupować istniejące kąpieliska w świetle ocen jakości wody w kąpieliskach. Państwa członkowskie mogą zgrupować kąpieliska jedynie gdy: a) sąsiadują one ze sobą; b) uzyskały one zbliżone oceny za poprzednie cztery lata, zgodnie z postanowieniami ust. 2, 3 i 4 lit. c); oraz c) posiadają one profile wody w kąpielisku, z których wszystkie wskazują na wspólne czynniki ryzyka lub ich brak.			
5	1. W wyniku oceny jakości wody w kąpielisku, przeprowadzonej zgodnie z postanowieniami art. 4, państwa członkowskie, według kryteriów określonych w załączniku II, klasyfikują wodę w kąpielisku jako: a) „niedostateczną”; b) „dostateczną”; c) „dobrą”; lub d) „doskonałą”. 2. Pierwsza klasyfikacja zgodnie z wymogami niniejszej	73	Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 2) zakres badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 3) metody referencyjne badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 4) sposób pobierania, przechowywania i transportu przed analizą próbek wody z kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel; 5) sposób klasyfikacji jakości wody w kąpielisku;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	dyrektywy zostanie zakończona do końca sezonu kąpielowego w 2015 r. 3. Państwa członkowskie gwarantują, że najpóźniej do końca sezonu kąpielowego w 2015 r. wszystkie wody w kąpieliskach osiągną przynajmniej status „dostateczny”. Państwa członkowskie podejmują praktyczne i proporcjonalne środki, które uznają za właściwe w celu zwiększenia liczby kąpielisk, w których woda klasyfikowana jest jako „doskonała” lub „dobra”. 4. Jednakże niezależnie od ogólnego wymogu zawartego w ust. 3 wody w kąpieliskach mogą zostać tymczasowo zaklasyfikowane jako „niedostateczne” i być uznawane za zgodne z niniejszą dyrektywą. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają spełnienie następujących warunków: a) w odniesieniu do każdego kąpieliska, w którym wodę zaklasyfikowano jako „niedostateczną”, począwszy od sezonu kąpielowego, który następuje po jej klasyfikacji, zostaną podjęte następujące działania: i) odpowiednie środki zarządzania, w tym zakaz kąpiel lub zalecenie niekąpania się, w celu zapobieżenia narażeniu kąpiących się na kontakt z zanieczyszczeniem; ii) ustalenie przyczyn nieosiągnięcia „dostatecznego” statusu jakości; iii) odpowiednie środki w celu zapobieżenia, zmniejszenia lub wyeliminowania przyczyn zanieczyszczenia; iv) zgodnie z art. 12 ostrzeganie ludności za pomocą jasnego i prostego znaku ostrzegawczego oraz informowanie jej o przyczynach zanieczyszczenia oraz o podjętych działaniach na podstawie profilu wody w kąpieliskach;		6) sposób oceny jakości wody w kąpielisku i w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 7) szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4; 8) szczegółowy sposób oceny kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	b) jeżeli woda w kąpielisku została zaklasyfikowana jako „niedostateczna” przez pięć kolejnych lat, wprowadza się stały zakaz kąpeli lub stałe zalecenie niekąpania się. Jednakże państwo członkowskie może wprowadzić stały zakaz kąpeli lub stałe zalecenie niekąpania się przed końcem pięcioletniego okresu, jeżeli uzna, że osiągnięcie jakości „dostatecznej” jest nieosiągalne lub nieproporcjonalnie kosztowne.			
6	1. Państwa członkowskie zapewniają sporządzanie profilów wody w kąpieliskach zgodnie z postanowieniami załącznika III. Każdy profil wody w kąpielisku może obejmować pojedyncze kąpielisko lub większą ilość sąsiadujących kąpielisk. Profile wody w kąpieliskach ustalane są po raz pierwszy do dnia 24 marca 2011 r. 2. Profile wody w kąpieliskach podlegają weryfikacji oraz aktualizacji zgodnie z postanowieniami załącznika III. 3. Przy sporządzaniu, weryfikowaniu oraz aktualizacji profilów wody w kąpieliskach odpowiednio wykorzystuje się dane uzyskane w wyniku kontroli i ocen przeprowadzanych zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, które są istotne dla niniejszej dyrektywy.	51 ust. 3 pkt 1 51 ust. 4	Art. 51. 1. Celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych. 2. Realizując cel, o którym mowa w ust. 1, należy zapewnić, żeby wody, w zależności od potrzeb, nadawały się do: 1) zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia; 2) rekreacji oraz uprawiania sportów wodnych; 3) wykorzystywania do kąpeli. 3. Dla realizacji celu określonego w ust. 2 pkt 3: 1) organizator sporządza profil wody w kąpielisku, aktualizuje go i przekazuje właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta oraz dyrektorowi urzędu gospodarki wodnej, a w przypadku kąpielisk morskich właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego oraz podejmuje działania mające na celu obniżenie ryzyka zanieczyszczenia wody w kąpielisku, w tym w szczególności działania określone w art. 312 ust. 4 pkt 2 i 7; 4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób sporządzania profilu wody w kąpielisku, 2) szczegółowy zakres informacji zawartych w profilu wody w kąpielisku i sposób ich przedstawiania, 3) sposób i tryb dokonywania aktualizacji profilu wody w kąpielisku – mając na względzie poprawę jakości wody w kąpieliskach i ochronę zdrowia publicznego.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
7	Państwa członkowskie zapewniają podjęcie szybkich i odpowiednich środków zarządzania, w przypadkach gdy uzyskają informację o niespodziewanej sytuacji, która wywarła lub zgodnie z uzasadnionymi przypuszczeniami może wyrzucić niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku oraz na zdrowie kąpiących się. Do takich środków należy również informowanie ludności oraz, jeśli to konieczne, tymczasowy zakaz kąpiei.	49	Art. 49. 1. Kąpielisko może funkcjonować, jeżeli jakość wody w nim została sklasyfikowana co najmniej jako dostateczna, zgodnie z art. 343 ust. 1 pkt 2. 2. Jeżeli jakość wody w kąpielisku została sklasyfikowana jako niedostateczna, zgodnie z art. 343 ust. 1 pkt 2, kąpielisko może funkcjonować pod warunkiem podjęcia działań mających na celu: 1) ochronę zdrowia ludzkiego i poprawę jakości wody, w tym wprowadzenia zakazu kąpiei w danym sezonie kąpielowym albo tymczasowego zakazu kąpiei; 2) ustalenie przyczyn nieosiągnięcia dostatecznej klasyfikacji jakości wody w kąpielisku; 3) zapobieżenie, zmniejszenie lub wyeliminowanie przyczyn zanieczyszczenia; 4) przekazanie społeczeństwu informacji dotyczącej jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.	
8	1. Jeżeli profil wody w kąpielisku wskazuje na możliwość rozmnożenia sinic, przeprowadza się odpowiednie kontrole, aby umożliwić szybkie wykrycie zagrożenia zdrowia. 2. W przypadku gdy występuje rozmnożenie sinic i stwierdzono zagrożenie dla zdrowia lub można przypuszczać jego wystąpienie, niezwłocznie podejmuje się odpowiednie środki zarządzania w celu zapobieżeniu temu niebezpieczeństwu, włączając informowanie ludności.	345 ust. 1	Art. 345. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli wewnętrznej lub urzędowej, że woda w kąpielisku nie spełnia wymagań, w szczególności wystąpienia krótkotrwałego zanieczyszczenia lub nadmiernego zakwitnięcia sinic, państwowy powiatowy inspektor sanitarny zobowiązuje organizatora do ustalenia przyczyny zanieczyszczenia i podjęcia działań dla ochrony zdrowia ludzkiego i poprawy jakości wody.	
9	1. W przypadku gdy profil wody w kąpielisku wykazuje tendencję do rozmnażania się makroalg i/lub fitoplanktonu morskiego, podejmuje się badania w celu określenia możliwości ich zaakceptowania oraz zagrożenia dla zdrowia, a także podejmuje się właściwe środki zarządzania, włączając informowanie ludności. 2. Wody w kąpieliskach kontroluje się wzrokowo pod kątem występowania zanieczyszczeń, takich jak pozostałości smoliste, szkło, plastik, guma lub inne odpady. W razie wykrycia takiego zanieczyszczenia zostaną podjęte odpowiednie środki zarządzania,	40	Art. 40. 1. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiei wykonuje badanie jakości wody nie wcześniej niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia jego funkcjonowania oraz przynajmniej raz w trakcie jego funkcjonowania, a także każdorazowo w przypadku wzrokowego stwierdzenia zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i mogących stanowić zagrożenie zdrowotne dla kąpiących się tam osób. 2. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiei jest obowiązany oznakować to miejsce. 3. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiei niezwłocznie przekazuje właściwemu państwowemu	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	włączając w to, w razie konieczności, informowanie ludności.		powiatowemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o wystąpieniu zmian, które mogą wpływać na pogorszenie jakości wody.	
10	W każdym przypadku gdy dorzecze powoduje transgraniczne wpływy na jakość wody w kąpielisku, zainteresowane państwa członkowskie współpracują we właściwy sposób przy implementacji niniejszej dyrektywy, włączając w to odpowiednią wymianę informacji oraz wspólne działania mające na celu kontrolę tych wpływów.	314 ust. 4	4. W przypadku kąpielisk zlokalizowanych w częściach wód przekraczających granicę państwa bądź zlokalizowanych przy niej właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny informuje o działaniach podjętych zgodnie z ust. 2 również wojewodę, celem zawiadomienia odpowiednich władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
11	Państwa członkowskie zachęcają społeczeństwo do udziału w wykonaniu niniejszej dyrektywy oraz zapewniają opinii publicznej możliwość: — zasięgania informacji na temat możliwości udziału, oraz — zgłaszania propozycji, uwag lub skarg. Odnosi się to w szczególności do tworzenia, przeglądu i aktualizacji wykazów kąpielisk zgodnie z art. 3 ust. 1. Właściwe organy należycie uwzględniają każdą uzyskaną informację.	37 ust. 7	7. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta podaje do publicznej wiadomości projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, w sposób zwyczajowo przyjęty, określając formę, miejsce i termin składania uwag oraz propozycji zmian do tego projektu uchwały, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia.	
12	1. Państwa członkowskie zapewniają aktywne rozpowszechnianie następujących informacji oraz niezwłoczne udostępnianie, podczas sezonu kąpielowego, w łatwo dostępnym miejscu, w bliskim sąsiedztwie każdego kąpieliska: a) bieżącej klasyfikacji wody w kąpielisku oraz zakazu kąpeli lub zalecenia niekąpania się, o których mowa w niniejszym artykule, za pomocą jasnego i prostego znaku lub symbolu; b) ogólnego opisu wody w kąpielisku w języku nietechnicznym, w oparciu o profil wody w kąpielisku	39 ust. 1 40 ust. 2 46 345 ust. 5	Art. 39. 1. Organizator kąpieliska jest obowiązany oznakować kąpielisko. Art. 40. 2. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli jest obowiązany oznakować to miejsce. Art. 46. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres danych i informacji objętych ewidencją kąpielisk, 2) wzór ewidencji kąpielisk,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ustalony zgodnie z postanowieniami załącznika III; c) w przypadku wód w kąpieliskach, w których mogą występować krótkotrwale zanieczyszczenia: — informacji, że w wodzie w kąpielisku mogą występować krótkotrwale zanieczyszczenia, — wskazanie liczby dni, w których kąpiel była zabroniona lub niewskazana w czasie poprzedniego sezonu kąpielowego, z uwagi na takie zanieczyszczenie, oraz — ostrzeżenia o każdym takim występującym lub przewidywanym zanieczyszczeniu; d) informacji dotyczącej rodzaju oraz spodziewanego czasu trwania sytuacji wyjątkowych w trakcie takich wydarzeń; e) w każdym przypadku gdy zostaje wprowadzony zakaz kąpieli lub zalecenie niekąpania się – zawiadomienia instruującego ludność wraz ze wskazaniem powodów; f) w każdym przypadku gdy zostaje wprowadzony stały zakaz kąpieli lub stałe zalecenie niekąpania się – fakt, że dany obszar nie stanowi już kąpieliska, wraz z uzasadnieniem; oraz g) wskazanie źródła dokładniejszych informacji zgodnie z ust. 2. 2. Państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie środki masowego przekazu oraz technologie, włączając w to Internet, w celu aktywnego i niezwłocznego rozpowszechnienia, w odpowiednich przypadkach w kilku językach, informacji dotyczących wód w kąpieliskach, określonych w ust. 1, a także następujących informacji: a) wykazu kąpielisk;		3) sposób oznakowania kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli – mając na względzie bezpieczeństwo oraz zagrożenia zdrowotne dla kąpiących się osób, a także przekazywanie społeczeństwu aktualnych informacji o jakości wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli oraz zaleceniach organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Art. 314. 5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 4, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organizator kąpieliska przekazują społeczeństwu informacje dotyczące jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	b) klasyfikacji wody w każdym kąpielisku na przestrzeni ostatnich trzech lat oraz profilu wody w kąpielisku, włączając wyniki kontroli przeprowadzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą od ostatniej klasyfikacji; c) w przypadku wód w kąpieliskach zaklasyfikowanych jako wody „niedostateczne”, informacji dotyczących przyczyn zanieczyszczenia, środków podjętych w celu zapobieżenia narażeniu kąpielących się na kontakt z zanieczyszczeniem oraz zwalczania przyczyn tego zanieczyszczenia, zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 4; oraz d) w przypadku kąpielisk, w których mogą wystąpić krótkotrwałe zanieczyszczenia, ogólnych informacji o: — warunkach, które mogą prowadzić do wystąpienia krótkotrwałego zanieczyszczenia, — prawdopodobieństwie takiego zanieczyszczenia oraz przypuszczalnym okresie jego trwania, — przyczynach zanieczyszczenia oraz środków podjętych w celu zapobieżenia narażeniu kąpielących się na kontakt z zanieczyszczeniem oraz zwalczania przyczyn tego zanieczyszczenia. Wykaz, o którym mowa w lit. a), jest udostępniany każdego roku przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego. Wyniki kontroli, o których mowa w lit. b), udostępniane są na stronach internetowych po wykonaniu analiz. 3. Informacje określone w ust. 1 i 2 rozpowszechniane są niezwłocznie po ich uzyskaniu, poczynając od początku piątego sezonu kąpielowego następującego po dniu 24 marca 2008 r. 4. Państwa członkowskie oraz Komisja, gdy jest to możliwe, podają do publicznej wiadomości informacje,			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	korzystając z techniki opartej na odniesieniach geograficznych, przedstawiając je w sposób jasny i zrozumiały, w szczególności przy użyciu znaków i symboli.			
13	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki kontroli oraz ocen jakości wody dla każdego kąpieliska, jak również opis podjętych istotnych środków zarządzania. Państwa członkowskie przekazują te informacje dotyczące poprzedniego sezonu kąpielowego corocznie, do dnia 31 grudnia. Rozpoczną one przekazywanie informacji po przeprowadzeniu pierwszej oceny jakości wody w kąpieliskach zgodnie z postanowieniami art. 4. 2. Państwa członkowskie każdego roku, przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego, informują Komisję o wszystkich miejscach wyznaczonych jako kąpieliska wraz z uzasadnieniem wszelkich zmian w porównaniu do roku poprzedniego. Po raz pierwszy dokonują one tego przed rozpoczęciem pierwszego sezonu kąpielowego następującego po dniu 24 marca 2008 r. 3. Po rozpoczęciu kontroli wody w kąpieliskach, zgodnie z niniejszą dyrektywą, coroczne składanie Komisji sprawozdań, zgodnie z ust. 1, będzie następowało nadal na mocy dyrektywy 76/160/EWG do czasu, gdy będzie można dokonać pierwszej oceny na mocy niniejszej dyrektywy. W tym okresie parametr 1 określony w załączniku do dyrektywy 76/160/EWG nie jest uwzględniany w sprawozdaniu rocznym, a parametry 2 i 3 z załącznika do dyrektywy 76/160/EWG traktowane są jako równoważne parametrom 2 i 1 z załącznika I, kolumna A, do niniejszej dyrektywy. 4. Komisja publikuje roczne sprawozdanie podsumowujące, dotyczące jakości wody w kąpieliskach we Wspólnocie, zawierające informacje o klasyfikacji wody	45 315 ust. 1-2	Art. 45. 1. Po podjęciu uchwały, o której mowa w art. 37 ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia właściwemu państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu informację o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego. 2. Główny Inspektor Sanitarny przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego przedstawia Komisji Europejskiej informację o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego. Do informacji dołącza się wykaz kąpielisk. 3. Do informacji, o której mowa w ust. 1 i 2, dołącza się wykaz kąpielisk Art. 315. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane uzyskane w wyniku kontroli jakości wody w kąpielisku. 2. Główny Inspektor Sanitarny sporządza po sezonie kąpielowym sprawozdanie o jakości wody w kąpieliskach i przekazuje je corocznie do dnia 31 grudnia Komisji Europejskiej wraz z informacją o podjętych środkach zarządzania oraz przypadkach i przyczynach zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	w kąpieliskach, zgodności z niniejszą dyrektywą oraz o podjętych istotnych środkach zarządzania. Komisja publikuje to sprawozdanie najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku, także w Internecie. Przy opracowywaniu sprawozdania Komisja, w przypadkach gdy jest to możliwe, korzysta z systemów zbierania danych, ocen i prezentacji przewidzianych w powiązanych przepisach wspólnotowych, w szczególności w dyrektywie 2000/60/WE.			
14-20	1. Komisja do 2008 r. przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie. Sprawozdanie w szczególności dotyczy: a) wyników odpowiednich europejskich badań epidemiologicznych, prowadzonych przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi; b) innych prac naukowych, analitycznych i epidemiologicznych, w tym dotyczących wirusów, istotnych dla parametrów jakości wody w kąpieliskach; oraz c) zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia. <i>Przytoczono tylko fragment przepisów</i>			Nie wymaga transpozycji
Załącznik I-II Załącznik IV-V	Załącznik I Załącznik II Załącznik IV Załącznik V <i>Przytoczono tylko fragment przepisów</i>	73	Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 2) zakres badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 3) metody referencyjne badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 4) sposób pobierania, przechowywania i transportu przed analizą próbek wody z kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiel; 5) sposób klasyfikacji jakości wody w kąpielisku; 6) sposób oceny jakości wody w kąpielisku i w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpiel; 7) szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			8) szczegółowy sposób oceny kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 312 ust. 4.	
Załącznik III	ZAŁĄCZNIK III Profil wody w kąpielisku Przytoczono tylko fragment przepisów	51 ust. 4	4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób sporządzania profilu wody w kąpielisku, 2) szczegółowy zakres informacji zawartych w profilu wody w kąpielisku i sposób ich przedstawiania, 3) sposób i tryb dokonywania aktualizacji profilu wody w kąpielisku – mając na względzie poprawę jakości wody w kąpieliskach i ochronę zdrowia publicznego.	
Dyrektywa Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych				
1	Niniejsza dyrektywa dotyczy zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych oraz oczyszczania i odprowadzania ścieków z niektórych sektorów przemysłu.			Transpozycję przepisu określającego zakres dyrektywy można uznać za niewymaganą.
1	Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania wspomnianych wyżej ścieków.			Transpozycję przepisu określającego cel dyrektywy można uznać za niewymaganą
2.1)	Do celów niniejszej dyrektywy: 1). „ścieki komunalne” oznaczają ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi i/lub wodami opadowymi;	16 pkt 61	Ilekoć w ustawie jest mowa o: ściekach komunalnych - rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych;	
2.2)	„ścieki bytowe” oznaczają ścieki z osiedli	16 pkt	Ilekoć w ustawie jest mowa o: ściekach bytowych -	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	mieszkaniowych i terenów usługowych, powstające najczęściej w wyniku ludzkiego metabolizmu oraz funkcjonowania gospodarstw domowych;	60	rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków;	
2.3)	„ścieki przemysłowe” oznaczają wszelkie ścieki odprowadzane z obszarów, na których prowadzi się działalność handlową lub przemysłową, nie będące ściekami bytowymi lub wodami opadowymi;	17 pkt 62	Ileokroć w ustawie jest mowa o: ściekach przemysłowych rozumie się przez to ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu;	
2.4)	„aglomeracja” oznacza obszar, gdzie zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu;	86 ust. 3 pkt 1	aglomeracji – należy przez to rozumieć teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków albo do końcowego punktu zrzutu tych ścieków;	
2.5)	„system zbierania” oznacza system przewodów i kanałów, przez który gromadzone i odprowadzane są ścieki komunalne	Art. 2 pkt 7 i 14 ustawy o zbiorowym zwwizoś	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 7) sieć przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego; (...) 14) urządzenia kanalizacyjne - sieci kanalizacyjne, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki oraz przepompownie ścieków;	ustawa w kompetencji MliR
2.6)	„1 RLM (równoważna liczba mieszkańców)” oznacza ładunek organiczny ulegający biodegradacji, wyrażony pięciodobowym biochemicznym zapotrzebowaniem tlenu (BZT5), w ilości 60 g tlenu na dzień;	86 ust. 3 pkt 2	równoważnej liczbie mieszkańców – należy przez to rozumieć ładunek substancji organicznych biologicznie rozkładalnych wyrażonych jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT5) w ilości 60 g tlenu na dobę;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
2.7)	„oczyszczanie pierwotne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za pomocą procesu fizycznego i/lub chemicznego, obejmującego osadzanie zawiesiny lub inny proces powodujący, że BZT5 dopływających ścieków jest przed odprowadzeniem zmniejszany o co najmniej 20 %, a zawiesina jest zmniejszana o co najmniej 50 %;			Brak samego pojęcia, ale warunki są tożsame jak dla indywidualnego oczyszczania ścieków, o kt. mowa w par. 13 ust 5 pkt 2 rozporządzenia MŚ z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800)
2.8)	„oczyszczanie wtórne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych głównie w procesie biologicznego oczyszczania z wtórnym osadzaniem lub w innym procesie, spełniającym wymagania podane w tabeli 1 załącznika I;			Brak samego pojęcia i jego definicji, choć odpowiadające mu wymagania parametryczne są zawarte w przepisach rozporządzenia MŚ z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800)
2.9)	„właściwe oczyszczanie” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za pomocą jakiegokolwiek procesu i/lub systemu usuwania pozwalającego wodom, do których odprowadzane są ścieki, osiągać odpowiednie wskaźniki jakości oraz spełniać inne			Brak samego pojęcia i jego definicji, choć odpowiadające mu wymagania parametryczne są zawarte w przepisach

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	wymagania określone w przepisach niniejszej dyrektywy i w przepisach innych odpowiednich dyrektyw Wspólnoty;			rozporządzenia MŚ z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800)
2.10)	„osad” oznacza pozostający osad komunalny, oczyszczony lub nie, pochodzący z oczyszczalni ścieków komunalnych;	Art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o odpadach	4) komunalnych osadach ściekowych - rozumie się przez to pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych;	
2.11)	„eutrofizacja” oznacza wzbogacenie wody składnikami odżywczymi, szczególnie związkami azotu i/lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego, co jest przyczyną niepożądanych zakłóceń równowagi wśród organizmów żyjących w wodzie, oraz jakości danych wód;	16 pkt 15	15) eutrofizacji rozumie się przez to wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód;	
2.12)	„estuarium” oznacza strefę przejściową między wodami słodkimi i przybrzeżnymi u ujścia rzeki. Do celów niniejszej dyrektywy jako części programu wykonania zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie ustanawiają zewnętrzne granice (morskie) estuariów;	25	Wody przejściowe oznaczają wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich, oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej.	Istnieje definicja wód przejściowych, która spełnia omawianą definicję z dyrektywy. Mimo więc, że słowo „estuarium” nie występuje w polskim przepisie transponującym, transpozycję można uznać za prawidłową
2.13)	„wody przybrzeżne” oznaczają wody sięgające poza linię niskiego stanu wody lub morską granicę estuarium.	26	Art. 26. 1. Wody przybrzeżne obejmują obszar wód powierzchniowych od linii brzegu, których zewnętrzną granicę wyznacza odległość jednej mili morskiej po	Zamiast pojęcia „linia niskiego stanu wody” użyto równoznacznego pojęcia

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			stronie w kierunku morza, liczonej od linii podstawowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014 oraz z 2015 r. poz. 1642), z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego. 2. Jeżeli zasięg wód przejściowych jest większy niż pas wód przybrzeżnych, zewnętrzna granica tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych.	„linia podstawowa morza terytorialnego” z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich RP i administracji morskiej
3.1)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM między 2 000 a 15 000.	86	Art. 86. 1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.	
	W przypadku odprowadzania ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki, które na mocy art. 5 uznane zostały za „obszary wrażliwe”, Państwa Członkowskie zapewniają, aby systemy zbierania zostały uruchomione, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., dla aglomeracji o RLM większej niż 10 000.	86	j.w	
	W przypadku gdy ustanowienie systemu zbierania nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, należy zastosować pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.	83 ust 4	4. W miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ten sam co systemy kanalizacji zbiorczej poziom ochrony środowiska.	
3.2)	Systemy zbierania, opisane w ust. 1, spełniają wymagania sekcji A załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej	83 ust 3	Budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.	dotyczy transpozycji Załącznika I A

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.			
4.1)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu w następujących okresach: — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM ponad 15 000, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM 10 000–15 000, — najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o RLM 2 000–10 000.	78	Art. 78. Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą: 1) zawierać: a) odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających, b) substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 114, c) chorobotwórczych drobnoustrojów pochodzących z obiektów, w których leczeni są chorzy na choroby zakaźne; 2) powodować w tych wodach: a) zmian w naturalnej, charakterystycznej dla nich biocenozie, b) zmian naturalnej mętności, barwy, zapachu, c) formowania się osadów lub piany.	Nakaz oczyszczania ścieków ma charakter generalny. Odesłanie do KPOŚK dotyczy tylko wyposażenia aglomeracji w sieci oraz oczyszczania ścieków. Parametry dla ścieków określono w rozporządzeniu MŚ z 18 listopada 2014 r.
4.2)	Zrzuty ścieków komunalnych do wód położonych w strefach wysokogórskich (powyżej 1 500 m n.p.m.), gdzie trudno jest zastosować skuteczne oczyszczanie biologiczne ze względu na niskie temperatury, ścieki mogą być poddane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w ust. 1, pod warunkiem że szczegółowe badania wskazują, że takie zrzuty nie wpływają niekorzystnie na środowisko.			nie dotyczy Polski
4.3)	Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych opisane w ust. 1 i 2 spełniają odpowiednie wymagania sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy,	83 ust 1	Wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności przez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie, a tam, gdzie jest to celowe, powtórne wykorzystanie oczyszczonych ścieków. Wybór	Zdanie drugie i trzecie nie podlega transpozycji. Komentarz przy załączniku I B

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.		miejsca i sposobu wykorzystania albo usuwania ścieków powinien minimalizować negatywne oddziaływania na środowisko.	
4.4)	Ładunek wyrażony równoważną liczbą mieszkańców jest określany na podstawie największego średniotygodniowego ładunku doprowadzanego do oczyszczalni w ciągu roku, z pominięciem sytuacji nadzwyczajnych, na przykład spowodowanych dużymi opadami.	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
5.1)	Do celów ust. 2 Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 1993 r. określają obszary wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II			Polska w trakcie rozmów przedakcesyjnych wyznaczyła cały kraj jako obszar wrażliwy wobec

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
				czego brak transpozycji
5.2)	Państwa Członkowskie zapewniają, że ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania, przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych, poddawane są bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000.	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
5.3)	Odprowadzenia z oczyszczalni ścieków komunalnych określone w ust. 2 spełniają odpowiednie wymagania sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną	99 ust. 1	j.w.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.			
5.4)	Alternatywnie wymagania wobec poszczególnych oczyszczalni określone w ust. 2 i 3 mogą nie mieć zastosowania do obszarów wrażliwych w przypadkach gdy można wykazać, że minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na tym obszarze wynosi co najmniej 75 % w odniesieniu do fosforu ogólnego i co najmniej 75 % w odniesieniu do azotu ogólnego.			Zgodnie z Traktatem Akcesyjnym Polska uzyskała okres przejściowy dla art. 5 ust. 2 wobec czego ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne usunięto obowiązek 75% redukcji biogenów.
5.5)	Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych położonych w odpowiednich zlewniach obszarów wrażliwych, które przyczyniają się do zanieczyszczenia tych obszarów, podlegają przepisom ust. 2-4			Nie wymaga transpozycji (przepis określa wewnętrzną relację przepisów i ma charakter porządkujący)
	W przypadkach gdy powyższe zlewnie położone są częściowo lub całkowicie w innym Państwie Członkowskim, stosuje się przepisy art. 9.			Nie dotyczy (warunkowe obowiązywanie przepisu zależne od woli państwa)
5.6)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów wrażliwych poddawane było przeglądom w odstępach czasu wynoszących nie więcej niż cztery lata.			Nie dotyczy, ponieważ odstąpiono od wykazania obszarów wrażliwych
5.7)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby obszary uznane za wrażliwe, po dokonaniu przeglądu na mocy ust. 6, spełniały podane wyżej wymagania przed upływem siedmiu lat.			Nie dotyczy
5.8)	Państwo Członkowskie nie musi wskazywać obszarów wrażliwych do celów niniejszej dyrektywy, jeśli na całym swoim obszarze wprowadziło oczyszczanie na podstawie przepisów zawartych w ust. 2-4.			Nie wymaga transpozycji
6.1)	Do dnia 31 grudnia 1993 r., do celów ust. 2, Państwa Członkowskie mogą określić obszary mniej wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II.			Nie dotyczy- Polska jako cały kraj jest obszarem wrażliwym
6.2)	Zrzuty ścieków komunalnych do wód przybrzeżnych,			Nie dotyczy

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000–150 000 oraz zrzuty do estuariów położonych na obszarach opisanych w ust. 1, pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 2 000–10 000, mogą być poddawane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4, pod warunkiem że: — zrzuty takie poddawane są co najmniej oczyszczaniu pierwotnemu, określone przepisami art. 2 ust. 7 zgodnie z procedurą kontrolną ustanowioną w załączniku I. D,			
	wyczerpujące badania wskazują, że odprowadzenia takie nie mają niekorzystnego wpływu na środowisko.			Nie dotyczy
	Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące wspomnianych wyżej badań			Nie dotyczy
6.3)	Jeśli Komisja uznaje, że warunki wymienione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia Radzie właściwą propozycję			Nie dotyczy
6.4)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów mniej wrażliwych podlegało przeglądowi w odstępach czasu nie dłuższych niż cztery lata			Nie dotyczy
6.5)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby obszary nie uznawane już za mniej wrażliwe, we właściwy sposób spełniały wymagania art. 4 i 5 przed upływem siedmiu lat.			Nie dotyczy
7	Państwa Członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2005 r. ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania przed odprowadzeniem poddawane były właściwemu oczyszczaniu, określone w art. 2 ust. 9, w odniesieniu do następujących przypadków:	75	Art. 75. Zakazuje się wprowadzania ścieków: 1) bezpośrednio do wód podziemnych; 2) do wód: a) powierzchniowych, jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, utworzonych stref ochrony zwierząt łownych albo ostoi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust. 1 oraz	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			obszarów ochronnych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1, b) powierzchniowych w obrębie kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli, plaż publicznych nad wodami oraz w odległości mniejszej niż 1 kilometr od ich granic, c) stojących, d) jezior, e) cieków naturalnych oraz kanałów będących dopływami jezior, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora byłby krótszy niż 24 godziny; 3) do ziemi: a) zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1, jeżeli byłoby to niezgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2, b) jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, utworzonych stref ochrony zwierząt łownych albo ostoi na podstawie ustawy o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust. 1 oraz obszarów ochronnych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1, c) jeżeli stopień oczyszczania ścieków lub miąższość utworów skalnych nad zwierciadłem wód podziemnych nie stanowi zabezpieczenia tych wód przed zanieczyszczeniem, d) w pasie technicznym, e) w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli oraz plaż publicznych nad wodami.	
	— zrzuty do wód słodkich i estuariów z aglomeracji o RLM poniżej 2 000,			j.w
	— zrzuty do wód przybrzeżnych z aglomeracji o RLM			j.w

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	poniżej 10 000.			
Art. 8.1)	W wyjątkowych przypadkach, ze względu na trudności techniczne i w odniesieniu do określonych geograficznie grup mieszkańców, Państwa Członkowskie mogą zwracać się do Komisji ze specjalnymi wnioskami o przedłużenie czasu potrzebnego do zastosowania się do przepisów art. 4.			Nie podlega transpozycji
Art. 8.2)	Wniosek taki musi być szczegółowo uzasadniony, określać napotkane trudności techniczne, a także zaproponować program działań z właściwym harmonogramem, jaki ma być przyjęty, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy. Harmonogram ten włącza się do programu wykonania określonego w art. 17			Nie podlega transpozycji
Art. 8.3)	Zaakceptowane mogą być tylko przyczyny natury technicznej, a przedłużony okres określony w ust. 1 może być przekraczać dnia 31 grudnia 2005 r.			Nie podlega transpozycji
Art. 8.4)	Komisja rozpatruje ten wniosek i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.			Nie podlega transpozycji
Art. 8.5)	W wyjątkowych okolicznościach, gdy można wykazać, że intensywniejsze oczyszczanie nie przyniesie żadnych korzyści dla środowiska, zrzuty ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 150 000 do obszarów mniej wrażliwych, mogą podlegać oczyszczaniu przewidzianemu w art. 6 dla odprowadzeń z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000–150 000.			Nie dotyczy Polski
	W takich okolicznościach państwa członkowskie przedstawiają wcześniej Komisji odpowiednią dokumentację. Komisja bada sprawę i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.			Nie dotyczy Polski
Art. 9	W przypadku gdy wody na obszarze podlegającym			Nie podlega transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	jurysdykcji Państwa Członkowskiego dotkną niekorzystne skutki zrzutów ścieków komunalnych pochodzących z innego Państwa Członkowskiego, wtedy Państwo Członkowskie, którego wody zostały w ten sposób zanieczyszczone, może notyfikować odpowiednie fakty drugiemu Państwu Członkowskie mu oraz Komisji.			
	Aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszej dyrektywy, zainteresowane Państwa Członkowskie organizują, gdzie sytuacja tego wymaga wraz z Komisją, współdziałanie konieczne do zidentyfikowania zrzutów ścieków zagrażających środowisku i określają działania, jakie muszą zostać podjęte u źródła w celu ochrony wód, na które odprowadzane ścieki oddziałują.			Nie podlega transpozycji
Art. 10	Państwa Członkowskie zapewniają, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań art. 4-7 były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych. Przy projektowaniu oczyszczalni należy wziąć pod uwagę sezonowe zmiany ładunku.	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymagany warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
Art. 11.1)	Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1993 r. zrzuty ścieków przemysłowych do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych są zgodne z wcześniejszymi Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1993 r. zrzuty ścieków przemysłowych do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych są zgodne z wcześniejszymi		Rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 136, poz. 964)	W całości określa sposoby realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych trafiających do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych. KOMPETENCJA MliR
Art. 11.2)	Regulacje i/lub szczególne zezwolenia spełniają wymagania sekcji C załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.	388 pkt 12 402 ust. 2 pkt 1 oraz rozporządzenie MB z 14 lipca 2006 r. (Dz. U. Nr 136, poz. 964)	Art. 388. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane na: 10) wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45a ust. 1. Art. 402. 2. W dostosowaniu do rodzaju działalności w pozwoleniu wodnoprawnym ustala się w szczególności: 1) ilość pobieranej wody, w tym dla wód powierzchniowych maksymalną ilość m3 na sekundę, średnią ilość m3 na dobę oraz dopuszczalną ilość m3 na rok, a dla wód podziemnych maksymalną ilość m3 na godzinę, średnią ilość m3 na dobę oraz dopuszczalną ilość m3 na rok; 12) prowadzenie okresowych pomiarów wydajności i poziomu zwierciadła wody w studni;	Częściowo kompetencja MliR
Art. 11.3)	Regulacje i szczególne zezwolenia poddawane są	414 ust	Art. 414. 1. Przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przeglądowi i, jeśli zajdzie taka potrzeba, dostosowywane w regularnych odstępach czasu.	1 i 2	pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych, a także realizacji tych pozwoleń, właściwy organ dokonuje co najmniej raz na 4 lata. 2. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego dokonuje dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, jeżeli na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w tym danych uzyskanych w toku opracowywania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub jego aktualizacji, Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdził, że jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych.	
Art. 12.1)	Oczyszczone ścieki wykorzystuje się powtórnie, w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania muszą do minimum ograniczać skutki niekorzystne dla środowiska.	83 ust. 1	Wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności przez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie, a tam, gdzie jest to celowe, powtórne wykorzystanie oczyszczonych ścieków. Wybór miejsca i sposobu wykorzystania albo usuwania ścieków powinien minimalizować negatywne oddziaływania na środowisko.	Słowa „gdy jest to właściwe” zastąpione w polskich przepisach słowami „gdy jest to celowe”. Nie wpływa to jednak na prawidłowość transpozycji.
Art. 12.2)	Właściwe władze lub właściwe organy zapewniają, by zrzuty ścieków z oczyszczalni ścieków komunalnych podlegały ustanowionym wcześniej regulacjom i/lub szczególnym zezwoleniom.	388 ust. 1 pkt 1,	Art. 388. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane na: 1) usługi wodne i korzystanie z wód, o którym mowa w art. 35 ust. 3 pkt 1, 2, 5, 6, 8 - 15;	
Art. 12.3)	Wcześniejsze regulacje i/lub szczególne zezwolenia dotyczące zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych, wydane wcześniej na podstawie ust. 2, na terenie aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 2 000–10 000 w przypadku zrzutów do wód słodkich i estuariów, oraz na terenie aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej powyżej 10 000 w odniesieniu do wszelkich zrzutów, określają	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II);	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	wymagane warunki w celu spełnienia odpowiednich wymagań sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.		2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganiom warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganiom warunkom.	
Art. 12.4)	Regulacje i/lub zezwolenia poddawane są przeglądowi i, jeśli zajdzie taka potrzeba, dostosowywane w regularnych odstępach czasu.	414 ust. 1	Art. 414. 1. Przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych, a także realizacji tych pozwoleń, właściwy organ dokonuje co najmniej raz na 4 lata.	
Art. 13.1)	Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 2000 r. ulegające biodegradacji ścieki przemysłowe z zakładów należących do pewnych sektorów przemysłu wymienionych w załączniku III, które nie dochodzą do oczyszczalni ścieków komunalnych przed odprowadzeniem do odpowiednich wód, spełniają warunki określone we wcześniejszych regulacjach i/lub szczególnych zezwoleniach udzielonych wcześniej przez właściwe władze lub właściwe organy, w odniesieniu do wszystkich zrzutów z zakładów przewidzianych dla	Art. 388 pkt 1	Art. 388. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane na: 1) usługi wodne i korzystanie z wód, o którym mowa w art. 35 ust. 3 pkt 1, 2, 5, 6, 8 - 15;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	równoważnej liczby mieszkańców wynoszącej 4 000 lub więcej.			
Art. 13.2)	Do dnia 31 grudnia 1993 r. właściwe władze lub właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim ustalają odpowiednie wymagania dla charakteru danego przemysłu w zakresie odprowadzania takich ścieków.	99 ust.1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
Art. 13.3)	Do dnia 31 grudnia 1994 r. Komisja dokonuje porównania wymagań w poszczególnych Państwach Członkowskich. Wyniki publikuje w postaci sprawozdania, a w razie potrzeby, Komisja przedstawia właściwą propozycję.			Nie podlega transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Art. 14.1)	Osad powstający w wyniku procesu oczyszczania ścieków jest ponownie wykorzystywany w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania ograniczają do minimum skutki niekorzystnego wpływu na środowisko.	Art. 5 pkt 2 i 3 ustawy o odpadach	Art. 5. Kto podejmuje działania powodujące lub mogące powodować powstawanie odpadów, powinien takie działania planować, projektować i prowadzić, tak aby: (...) 2) zapewniać zgodny z zasadami ochrony środowiska odzysk, jeżeli nie udało się zapobiec powstawaniu odpadów; 3) zapewniać zgodne z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwianie odpadów, których powstaniu nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi.	Usuwanie powinno być utożsamiane z unieszkodliwianiem w rozumieniu ustawy o odpadach – co wynika z porównania z wersją angielską (disposal). Od 1991 r. termin disposal jest zdefiniowany w kolejnych dyrektywach ramowych o odpadach (75/442, 2006/12, 2008/98). Polski termin unieszkodliwianie jest z nim tożsamy. Komunalne osady ściekowe są w Polsce w praktyce zawsze odpadem.
Art. 14.2)	Właściwe władze lub właściwe organy zapewniają, że przed dniem 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu z oczyszczalni ścieków komunalnych podporządkowane jest ogólnym zasadom, rejestracji albo zezwoleniom.	Art. 26 ust. 1 ustawy o odpadach	Art. 26. 1. Posiadacz odpadów, który prowadzi odzysk lub unieszkodliwianie odpadów obowiązany jest do uzyskania zezwolenia na prowadzenie tej działalności, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 2, 4 i 4a oraz art. 43 ust. 5.	Powstają tu wątpliwości terminologiczne: Odprowadzanie powinno być utożsamiane z unieszkodliwianiem w rozumieniu ustawy o odpadach – co wynika z porównania z wersją angielską (disposal). Od 1991 r. termin disposal jest zdefiniowany w kolejnych dyrektywach ramowych o odpadach (75/442, 2006/12, 2008/98). Polski termin unieszkodliwianie jest z nim tożsamy. Komunalne osady ściekowe są w Polsce w praktyce

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
				zawsze odpadem.
Art. 14.3)	Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu do wód powierzchniowych przez zrzuty ze statków, rurociągów albo innymi sposobami, jest stopniowo eliminowane.	Art. 55 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o odpadach 78	Ustawa o odpadach : Art. 55. 1. Zakazuje się składowania odpadów: (...) 6) w śródlądowych wodach powierzchniowych i podziemnych; 7) w polskich obszarach morskich; Art. 78. Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą: 1) zawierać: a) odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających, b) substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 114, c) chorobotwórczych drobnoustrojów pochodzących z obiektów, w których leczeni są chorzy na choroby zakaźne; 2) powodować w tych wodach: a) zmian w naturalnej, charakterystycznej dla nich biocenozie, b) zmian naturalnej mętności, barwy, zapachu, c) formowania się osadów lub piany.	Powstają tu wątpliwości terminologiczne: Odprowadzanie ... przez zrzuty może być utożsamiane z unieszkodliwianiem ale również z ze składowaniem w rozumieniu ustawy o odpadach – co wynika z porównania z wersją angielską (disposal ... by dumping) – zob. też uwagę w pkt. powyżej.
art. 14.4)	Do chwili zniesienia zrzutów osadów sposobami wymienionymi w ust. 3, Państwa Członkowskie zapewniają, aby całkowite ilości materiałów toksycznych, trwałych lub podlegających bioakumulacji zawartych w osadzie odprowadzanym do wód powierzchniowych podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia i były stopniowo redukowane.	78		
Art. 15.1)	Właściwe władze lub właściwe organy monitorują: — zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami załącznika I. B, zgodnie z procedurami kontrolnymi ustanowionymi w załączniku I. D,	402 ust. 2 pkt 7	9) termin rozpoczęcia, sposób i zakres prowadzenia pomiarów ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód, do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych albo wykorzystywanych rolniczo, o ile wykraczają one poza wymagania wynikające z przepisów, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2, albo z przepisów odrębnych,	
	— ilości i skład osadów odprowadzanych do wód powierzchniowych	78 pkt 1 lit. a	Art. 78. Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			przepisami ustawy i nie mogą: 1) zawierać: a) odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających,	
Art. 15.2)	Właściwe władze lub właściwe organy monitorują wody, do których odprowadzane są ścieki z oczyszczalni ścieków komunalnych i dokonywane zrzuty bezpośrednie opisane w art. 13, w przypadkach oczekiwanego znaczącego wpływu na stan środowiska.	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
Art. 15.3)	W przypadku zrzutów, z zastrzeżeniem przepisów art. 6, i odprowadzania osadu do wód	78 pkt 1 lit. a)	Art. 78. Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	powierzchniowych, Państwa Członkowskie monitorują i wykonują wszystkie odpowiednie badania weryfikujące czy zrzut lub odprowadzanie nie wpływa niekorzystnie na środowisko.		powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą: 1) zawierać: a) odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających,,	
Art. 15.4)	Informacje zebrane przez właściwe władze lub właściwe organy, zgodnie z ust. 1, 2 i 3, Państwo Członkowskie zachowuje i udostępnia Komisji przed upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku.			Nie podlega transpozycji
Art. 15.5)	Komisja może opracowywać wytyczne dotyczące monitorowania określonego w ust. 1, 2 i 3 zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.			Nie podlega transpozycji
Art. 16	Bez uszczerbku dla wprowadzenia w życie przepisów dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku (1), Państwa Członkowskie zapewniają, aby co dwa lata właściwe władze lub właściwe organy publikowały sprawozdania dotyczące sytuacji w dziedzinie usuwania ścieków komunalnych i osadów na ich obszarach. Państwa Członkowskie przekazują Komisji te sprawozdania natychmiast po ich opublikowaniu.	94	Art. 94. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, przedkłada co 2 lata Radzie Ministrów sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.	
Art. 17.1)	Do dnia 31 grudnia 1993 r. Państwa Członkowskie ustanawiają program wykonania niniejszej dyrektywy.	85 88	Art. 86. 1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych. Art. 88. 1. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, którego integralną część stanowi wykaz aglomeracji oraz wykaz niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, sporządza i aktualizuje minister właściwy	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			do spraw gospodarki wodnej, a zatwierdza Rada Ministrów. 2. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych określa dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, w szczególności: 1) zakres rzeczowo-finansowy; 2) termin zakończenia. 3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej podaje do publicznej wiadomości krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego aktualizacje przez umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.	
Art. 17.2)	Do dnia 30 czerwca 1994 r. Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o programie.			Nie podlega transpozycji
Art. 17.3)	W razie konieczności Państwa Członkowskie przekazują Komisji co dwa lata, do dnia 30 czerwca, aktualizację informacji określonych w ust. 2.			Nie podlega transpozycji
Art. 17.4)	Komisja ustala, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2, metody i formy przyjmowane w sprawozdaniach dotyczących programów poszczególnych państw. Wszelkie zmiany wspomnianych metod i form przyjmuje się zgodnie z tą procedurą.			Nie podlega transpozycji
Art. 17.5)	Komisja co dwa lata dokonuje przeglądu i oceny informacji otrzymanych zgodnie z ust. 2 i 3, oraz publikuje sprawozdanie na ten temat.			Nie podlega transpozycji
Art. 18	Komisję wspomaga Komitet. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.			Nie podlega transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Art. 19.1)	Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1992 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.			Nie podlega transpozycji
Art. 19.2)	Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.			Nie podlega transpozycji
Art. 19.3)	Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.			Nie podlega transpozycji
Art. 20	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.			Nie podlega transpozycji
Załącznik I A	Systemy zbierania uwzględniają wymagania związane z oczyszczaniem ścieków.	83 ust. 3	Art. 83 (...) 3. Budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.	
	Projektowanie, budowę i utrzymanie systemów zbierania przeprowadza się zgodnie z najlepszą wiedzą techniczną, bez powodowania nadmiernych kosztów, szczególnie dotyczące: — objętości i charakterystyki ścieków, — zapobiegania przeciekom,			
	— ograniczenia zanieczyszczenia wód, do których odprowadzane są ścieki, powodowanego przez przelewy wód burzowych.	76 ust. 1 pkt 1	Art. 76. 1. Dopuszcza się wprowadzanie: 1) wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli oraz plaż publicznych nad wodami,	
Załącznik I B.1)	Oczyszczalnie ścieków komunalnych są tak zaprojektowane lub zmodernizowane, aby reprezentatywne próbki dopływających ścieków i ścieków oczyszczonych można było uzyskiwać przed	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	zrzutem do wód, do których odprowadzane są ścieki.			
Załącznik I B.2)	Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych poddane oczyszczaniu zgodnie z art. 4 i 5 spełniają wymagania podane w tabeli 1.		wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymagany warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymagany warunkom.	
Załącznik I B.3)	Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych do obszarów wrażliwych, które podlegają eutrofizacji zgodnie z załącznikiem II. A lit. a), spełniają dodatkowe wymagania podane w tabeli 2 niniejszego załącznika.	99 ust. 1	j.w.	
Załącznik I B.4)	Wymagania bardziej rygorystyczne niż podane w tabeli 1 i/lub tabeli 2 stosuje się, w przypadku gdy jest to wymagane dla spełnienia przez wody, do których odprowadzane są ścieki, wymagań innych dyrektyw.	99 ust. 5	5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę konieczność określenia bardziej rygorystycznych wymagań w zakresie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych dopuszczalnych wartości	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			zanieczyszczeń, oraz warunków, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsc, sposobu i minimalnej częstotliwości pobierania próbek ścieków, metodyk referencyjnych analizy i sposobu oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem, wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych wartości emisji od dopuszczalnych wartości emisji wynikających z najlepszych dostępnych technik.	
Załącznik I B.5)	Punkty odprowadzania ścieków komunalnych wybierane są w taki sposób, żeby w miarę możliwości do minimum ograniczały wpływ na wody, do których odprowadzane są ścieki.	Art. 83 ust. 1 i 2	Art. 83.1 Wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności przez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie, a tam, gdzie jest to celowe, powtórne wykorzystanie oczyszczonych ścieków. 2. Wybór miejsca i sposobu wykorzystania albo usuwania ścieków powinien minimalizować negatywne oddziaływanie na środowisko.	
Załącznik I C	Ścieki przemysłowe wprowadzane do systemów zbierania i odprowadzane do oczyszczalni ścieków komunalnych poddaje się wstępnemu oczyszczaniu, jakie wymagane jest w celu: — ochrony zdrowia pracowników zatrudnionych przy eksploatacji systemów zbierania i oczyszczalni, — zapewnienia, aby systemy zbierania, oczyszczalnie ścieków i urządzenia towarzyszące nie zostały uszkodzone,	Art. 10 pkt 2 ustawy o zzwvwoz	Art. 10. Dostawca ścieków przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych jest obowiązany do: (...) 2) instalowania niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe i prawidłowej eksploatacji tych urządzeń	Nie wszystkie ze wskazanych celów zostały wyraźnie powiązane z potrzebą „wstępnego oczyszczania”, lecz potwierdzone ogólnie. KOMPETENCJA MliR
	— zapewnienia, aby działanie oczyszczalni ścieków komunalnych i oczyszczanie osadu nie było utrudnione,	§ 2 i 8 rozp. MB z 14 lipca 2006 r. (Dz. U. Nr 136, poz. 964)	§ 2. Dostawca ścieków przemysłowych wprowadzając je do urządzeń kanalizacyjnych, zapewnia: 1) ograniczenie lub eliminację substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach dotyczących warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska	KOMPETENCJA MliR

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			wodnego; 2) równomierne ich odprowadzanie, odpowiednio do przepustowości kanałów i dopuszczalnego obciążenia oczyszczalni ścieków; 3) ograniczenie tych zanieczyszczeń, które niekorzystnie wpływają na pracę oczyszczalni ścieków. § 8. Ścieki przemysłowe mogą być wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych, jeżeli: 1) nie stanowi to zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób obsługujących urządzenia kanalizacyjne, stanu konstrukcji budowlanych i prawidłowego działania tych urządzeń oraz oczyszczalni ścieków, a także dla spełnienia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne warunków pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi i stosowania osadów ściekowych; 2) spełnione są przez dostawcę ścieków przemysłowych warunki posiadanego pozwolenia wodnoprawnego, gdy takie pozwolenie jest wymagane na podstawie przepisów Prawa wodnego; 3) temperatura tych ścieków nie przekracza 35 °C, a odczyn pH mieści się w przedziale od 6,5 do 9,5, z wyłączeniem ścieków zawierających cyjanki i siarczki, dla których pH mieści się w przedziale od 8 do 10; 4) są podatne na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania.	
	— zapewnienia, aby zrzuty z oczyszczalni nie wpływały niekorzystnie na środowisko, a wodom, do których odprowadzane są ścieki, nie utrudniały spełnienia ich roli zgodnie z innymi dyrektywami wspólnotowymi,	jw.	jw.	
	— zapewnienia, aby osad mógł być usuwany ze względu na bezpieczeństwo w sposób właściwy dla środowiska i jego ochrony.	Jak wyżej oraz § 17 rozp. MB z 14 lipca 2006 r. (Dz. U. Nr	jw. Oraz § 17. Osady z oczyszczalni ścieków obsługującej zbiorczy system kanalizacyjny nie powinny stanowić zagrożenia dla środowiska oraz powinny nadawać się do ich stosowania zgodnie z przepisami o odpadach.	KOMPETENCJA MiiR

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
		136, poz. 964)		
Załącznik I D.1)	Państwa Członkowskie zapewniają, aby stosowana była metoda monitorowania, odpowiadająca co najmniej poziomowi wymagań opisanemu poniżej.			Nie podlega transpozycji
	Metody alternatywne wobec podanych w ust. 2-4 mogą być stosowane wówczas, gdy można wykazać, że dają równoważne wyniki.	art. 12 Prawo ochrony środowiska	Art. 12. 1. Podmioty korzystające ze środowiska oraz organy administracji są obowiązane do stosowania metodyk referencyjnych, jeżeli metodyki takie zostały określone na podstawie ustaw. 2. Jeżeli na podstawie ustawy wprowadzono obowiązek korzystania z metodyki referencyjnej, jest dopuszczalne stosowanie innej metodyki, pod warunkiem: 1) że umożliwia ona uzyskanie dokładniejszych wyników, a uzasadnieniem jej zastosowania są zjawiska meteorologiczne, mechanizmy fizyczne i procesy chemiczne, jakim podlegają substancje lub energie – w przypadku metodyki modelowania rozprzestrzeniania substancji lub energii w środowisku; 2) udowodnienia pełnej równoważności uzyskiwanych wyników – w przypadku pozostałych metodyk.	
	Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące stosowanej metody. Jeśli Komisja uzna, że warunki ustalone w ust. 2-4 nie zostały spełnione, przedstawia właściwą propozycję Radzie.			Nie podlega transpozycji
Załącznik I D.2)	Próbki proporcjonalne do przepływu lub próbki pobierane w określonych 24-godzinnych odstępach czasu pobierane są w tym samym, dokładnie określonym punkcie wylotu, a w miarę potrzeby u wlotu do oczyszczalni, w celu monitorowania zgodności z wymaganiami dla odprowadzanych ścieków ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom; 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji; 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.	
	Stosuje się międzynarodowe zasady dobrych praktyk laboratoryjnych mające na celu ograniczenie do minimum rozkładu zanieczyszczeń w próbkach w czasie między ich pobraniem i analizą.	99 ust. 1	j.w.	Zakładamy, że metodyki znormalizowane, do których metody referencyjne powinny być dobrane, uwzględniają międzynarodowe zasady dobrych praktyk laboratoryjnych.
D.3)	Minimalna liczba próbek w ciągu roku ustalona jest odpowiednio do wielkości oczyszczalni, a próbki pobierane są w regularnych odstępach czasu, dla równoważnej liczby mieszkańców: — RLM od 2 000 do 9 999 12 próbek podczas pierwszego roku i po 4 próbki w następnych latach, jeśli można wykazać, że wody w ciągu pierwszego roku spełniały przepisy dyrektywy; jeśli jedna próbka na cztery nie spełnia tego warunku, w następnym roku musi być pobrane 12 próbek,	99 ust. 1	j.w.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	— RLM 10 000-49 999: 12 próbek, — RLM 50 000 i więcej: 24 próbki.			
Załącznik I D.4)	Ścieki oczyszczone mogą być uznane za zgodne z danymi wskaźnikami, jeśli dla każdego odpowiedniego wskaźnika rozpatrywanego indywidualnie, próbki wody wskazują, że są one zgodne z odpowiednią wartością wskaźnika w sposób następujący: a) dla wskaźników określonych w tabeli 1 i w art. 2 ust. 7 maksymalna liczba próbek, które mogą nie spełniać wymagań wyrażonych stężeniem i/lub stopniem redukcji, określona jest w tabeli 3;	99 ust. 1	j.w.	
	b) dla wyrażonych stężeniem wskaźników w tabeli 1, niespełniające wymagań próbki pobrane w normalnych warunkach działalności nie mogą mieć większego odchylenia od wartości wskaźnika niż 100 %. Dla wartości wskaźnika odnoszącego się do zawiesin ogólnych można przyjąć odchylenia do 150 %;	99 ust. 1	j.w.	
	c) dla wskaźników określonych w tabeli 2, średnia roczna z próbek dla każdego wskaźnika musi zgadzać się z odpowiednimi wielkościami.	99 ust. 1	j.w.	
Załącznik I D.5)	Wartości skrajne dotyczące jakości wody nie są brane pod uwagę, jeśli są wynikiem sytuacji nadzwyczajnych, np. spowodowanych przez ulewne deszcze.	99 ust. 1	j.w.	Błędne tłumaczenie tekstu dyrektywy, choć bez znaczenia dla poprawnej transpozycji. Nie chodzi o jakość wody, lecz o obciążenie ścieków, czyli ich ładunek. Polskie przepisy uwzględniają normę dyrektywy w rozbiciu na wyspecyfikowane sytuacje.
Tabela nr 1		99 ust. 1	j.w.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Tabela nr 2		99 ust. 1	j.w.	
Tabela nr 3		99 ust. 1	j.w.	
Załącznik II A	Zbiornik wodny musi zostać określony jako obszar wrażliwy, jeśli należy do jednej z poniższych grup: a) naturalne jeziora słodkowodne i inne zbiorniki wód słodkich, estuaria i wody przybrzeżne, co do których stwierdzono, że są eutroficzne, lub które mogą stać się eutroficzne w bliskiej przyszłości, jeśli nie zostaną podjęte działania ochronne.			Nie podlega transpozycji
	Przy ustalaniu substancji odżywczych, których zawartość ma być ograniczona przez bardziej rygorystyczne oczyszczanie, można brać pod uwagę następujące elementy: i) jeziora i strumienie wpadające do jezior, zbiorników wodnych lub zamkniętych zatok, co do których stwierdzono, że wykazują niewielki stopień wymiany wód i może mieć miejsce akumulacja. Na takich obszarach należy wprowadzić usuwanie fosforu, chyba że można wykazać, że usunięcie fosforu nie będzie wywierać wpływu na poziom eutrofizacji. W przypadkach gdy dokonuje się zrzutów z dużych aglomeracji, można również rozważać usuwanie azotu;			Nie podlega transpozycji
	ii) estuaria, zatoki i inne wody przybrzeżne, co do których stwierdzono, że mają niewielki stopień wymiany wód lub odbierają duże ilości substancji odżywczych. Zrzuty ścieków z małych aglomeracji mają zazwyczaj mniejsze znaczenie na takich obszarach, ale należy wprowadzić usuwanie fosforu i/lub azotu dla dużych aglomeracji, chyba że można wykazać, że usuwanie tych substancji nie będzie miało wpływu na poziom eutrofizacji;			Nie podlega transpozycji
	b) słodkie wody powierzchniowe, przeznaczone do			Nie podlega transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	pozyskiwania wody pitnej, która mogłaby zawierać więcej azotanów niż wynosi ich stężenie określone w odpowiednich przepisach dyrektywy Rady 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącej wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich (1), jeżeli nie jest planowane podjęcie żadnych przedsięwzięć ochronnych;			
	c) obszary, na których oczyszczanie dokładniejsze niż określone w art. 4 niniejszej dyrektywy jest konieczne do spełnienia wymagań innych dyrektyw Rady.			Nie podlega transpozycji
Załącznik II B	Morskie zbiorniki wodne lub obszar morski mogą zostać określone jako obszar mniej wrażliwy, jeśli odprowadzanie ścieków nie wpływa niekorzystnie na środowisko pod względem warunków morfologicznych, hydrologicznych lub szczególnych warunków hydraulicznych panujących na tym terenie.			Nie podlega transpozycji
	Przy wskazywaniu obszarów mniej wrażliwych Państwa Członkowskie biorą pod uwagę ryzyko przemieszczenia odprowadzonego ładunku ścieków do sąsiadujących obszarów, gdzie może on wywołać niekorzystne skutki w środowisku. Państwa Członkowskie uznają istnienie obszarów wrażliwych poza zasięgiem swojej jurysdykcji.			Nie podlega transpozycji
	Przy wskazywaniu obszarów mniej wrażliwych bierze się pod uwagę następujące elementy: otwarte zatoki, estuaria i inne wody przybrzeżne z dużym stopniem wymiany wód, nie podlegające eutrofizacji lub nie zagrożone niedotlenieniem, co do których uważa się, że jest mało prawdopodobne, żeby stały się eutroficzne lub wykazały się niedotlenieniem spowodowanym odprowadzaniem ścieków komunalnych.			Nie podlega transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Załącznik III	1. Przemysł mleczarski 2. Przetwórstwo owoców i warzyw 3. Produkcja i butelkowanie napojów bezalkoholowych 4. Przetwórstwo ziemniaków 5. Przemysł mięsny 6. Browary 7. Produkcja alkoholu i napojów alkoholowych 8. Wytwarzanie pasz zwierzęcych z produktów roślinnych 9. Wytwarzanie żelatyny i klejów ze skór i kości zwierzęcych 10. Słodownie 11. Przemysł rybny	99 ust. 1	Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia: 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II); 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom;	
Dyrektywa Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (91/676/EWG)				
1-2	Niniejsza dyrektywa ma na celu: – zmniejszenie zanieczyszczenia wody spowodowanego lub wywołanego przez azotany pochodzące ze źródeł rolniczych, oraz – zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu. Do celów niniejszej dyrektywy: a) "wody podziemne" oznaczają wszelkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w warstwie wodonośnej oraz w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem; b) "wody słodkie" oznaczają naturalnie występujące wody o niskim stężeniu soli, które są często			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	akceptowane jako odpowiednie do poboru i uzdatniania w celu wyprodukowania wody pitnej; c) "związek azotu" oznacza każdą substancję zawierającą azot z wyjątkiem gazowego azotu cząsteczkowego; d) "inwentarz żywy" oznacza wszystkie zwierzęta hodowane w celu użytkowym lub na sprzedaż; e) "nawóz" oznacza każdą substancję zawierającą związek azotu lub związki azotu rolniczo wykorzystywaną w celu zwiększania wzrostu roślinności; może on także obejmować odchody zwierzęce, pozostałości z gospodarstw rybactwa oraz osady ściekowe; f) "nawóz chemiczny" oznacza każdy nawóz, który jest produkowany w wyniku procesu przemysłowego; g) "odchody zwierzęce" oznaczają wszelkie odchody wydalone przez inwentarz żywy lub mieszaninę ściółki i odchodów wydalanych przez inwentarz żywy, nawet w formie przetworzonej; h) "rolnicze wykorzystanie" oznacza dodanie materiałów do gleby albo przez rozprowadzenie na powierzchni, albo przez wstrzykiwanie do gruntu, umieszczenie pod powierzchnią gruntu lub mieszanie z warstwami powierzchniowymi gruntu; i) "eutrofizacja" oznacza wzbogacenie wody związkami azotu, powodujące przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego i w wyniku tego niepożądane zaburzenie równowagi organizmów obecnych w wodzie oraz niekorzystne zmiany jakości danej wody; j) "zanieczyszczenie" oznacza zrzucanie przez ludzi, bezpośrednio lub pośrednio, związków azotu pochodzące ze źródeł rolniczych do środowiska wodnego, którego skutkiem może być zagrożenie zdrowia ludzkiego, szkody w zasobach żywych i			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ekosystemach wodnych, pogorszenie walorów rekreacyjnych lub zakłócenia innych sposobów wykorzystania wody; k) "strefa zagrożenia" oznacza obszar terenu wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 2.			
3.1 -3.4	1. Wody dotknięte zanieczyszczeniami oraz wody, które mogą być dotknięte zanieczyszczeniami, jeśli nie zostaną podjęte działania w zastosowaniu art. 5, określone są przez Państwa Członkowskie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku I. 2. Państwa Członkowskie, w ciągu dwuletniego okresu po notyfikacji niniejszej dyrektywy, wyznaczają jako strefy podatne wszystkie znane obszary gleby w ramach ich terytoriów, z których mają miejsce spływy do wód określonych zgodnie z ust. 1 i które przyczyniają się do zanieczyszczania. Powiadamiają one Komisję o tym wstępnym wyznaczeniu w ciągu sześciu miesięcy. 3. Jeśli jakiegokolwiek wody wskazane przez Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 1 są zanieczyszczane przez wody innego Państwa Członkowskiego wpływające do nich bezpośrednio lub pośrednio, Państwa Członkowskie, których wody są dotknięte nimi, mogą powiadomić inne Państwa Członkowskie i Komisję o istotnych związanych z tym faktach. Zainteresowane Państwa Członkowskie organizują, gdzie sytuacja tego wymaga, wraz z Komisją, koncentrację działania niezbędną do określenia danych źródeł oraz środków, jakie należy podjąć w celu ochrony wód, które są zanieczyszczane, w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.			Nie wymaga transpozycji w związku z transpozycją art. 3 ust. 5 dyrektywy

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	4. Państwa Członkowskie dokonują przeglądu, w miarę konieczności zmieniają lub dodają do wyznaczania stref zagrożenia, gdzie stosowne, oraz przynajmniej co cztery lata w celu uwzględnienia zmian i czynników nieprzewidzianych w czasie poprzedniego wyznaczania. Powiadamiają one Komisję o wszelkich zmianach lub dodaniach do wyznaczonych stref w ciągu sześciu miesięcy.			
3.5	Państwa Członkowskie są zwolnione z obowiązku określania szczególnych stref zagrożenia, jeśli ustanawiają i stosują programy działania określone w art. 5 zgodnie z niniejszą dyrektywą, na całym terytorium kraju.	104	Art. 104. 1. W celu zapobiegania lub ograniczania odpływu azotanów ze źródeł rolniczych, opracowuje się i wdraża na terenie całego kraju program działań, zwany dalej „programem działań”.	
4.1	Państwa Członkowskie, w celu zapewnienia dla wszystkich wód ogólnego poziomu ochrony przed zanieczyszczeniem, w ciągu dwuletniego okresu od notyfikacji niniejszej dyrektywy: a) ustanawiają zbiór lub zbiory zasad dobrej praktyki rolniczej, które mają zostać dobrowolnie wprowadzane w życie przez rolników, które powinny zawierać postanowienia obejmujące co najmniej pozycje określone w załączniku II A; b) -ustanawiają w miarę potrzeby program obejmujący zapewnienie szkolenia i dostarczanie informacje dla rolników, wspierający stosowanie zbioru (zbiorów) zasad dobrej praktyki rolniczej.	103	Art. 103. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, biorąc po uwagę wymagania, o których mowa w art. 102 ust. 1, opracuje zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej, do dobrowolnego stosowania.	
4.2	Państwa Członkowskie przedkładają Komisji szczegółowe informacje o ich zbiorach zasad dobrej praktyki rolniczej, a Komisja włącza informacje w sprawie tych kodeksów do sprawozdania określonego w art. 11. W świetle otrzymanych informacji Komisja może, jeśli uzna to za niezbędne, przedstawić Radzie właściwe propozycje.	110	Art. 110. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w ciągu 6 miesięcy od dnia, w którym upływają 4 lata od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 6.	
5.1-5.2	1.W ciągu dwuletniego okresu, po wstępnym wyznaczeniu określonym w art. 3 ust. 2, lub też w	104	Art. 104. 1. W celu zapobiegania lub ograniczania odpływu azotanów ze źródeł rolniczych, opracowuje się i	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ciągu jednego roku od każdego dodatkowego wyznaczenia określonego w art. 3 ust. 4, Państwa Członkowskie do celów realizacji celów określonych w art. 1 ustanawiają programy działania w odniesieniu do wyznaczonych stref zagrożenia. 2. Program działania może odnosić się do wszystkich stref zagrożenia na terytorium danego Państwa Członkowskiego lub, w przypadku gdy Państwo Członkowskie uznaje to za właściwe, mogą zostać ustanowione różne programy dla różnych stref zagrożenia lub ich części.		wdraża na terenie całego kraju program działań, zwany dalej „programem działań”.	
5.3-5.5	3. Programy działań uwzględniają: a) dostępne dane naukowo-techniczne, głównie w odniesieniu do odpowiednich udziałów azotu pochodzące ze źródeł rolniczych oraz pochodzącego z innych źródeł; b) warunki środowiska w odpowiednich regionach zainteresowanych Państw Członkowskich. 4. Programy działania są wprowadzane w życie w ciągu czterech lat od ich ustanowienia i składają się z następujących obowiązkowych środków: a) środków określonych w załączniku III; b) tych środków, które Państwo Członkowskie określiło w zbiorze(-ach) zasad dobrej praktyki rolniczej ustalonym zgodnie z art. 4, z wyjątkiem tych, które zostały zastąpione środkami określonymi w załączniku III. 5. Ponadto Państwa Członkowskie podejmują w ramach programów działania takie dodatkowe środki lub wzmoczone działania, jakie uznają za niezbędne, jeśli na wstępie lub w świetle doświadczenia uzyskanego podczas wykonywania programów	105, 106 108 ust. 1-4	Art. 104.2. Program działań zawiera środki służące ograniczeniu odpływu azotanów ze źródeł rolniczych oraz sposób postępowania w zakresie praktyki rolniczej, w szczególności związanej z procesami nawożenia, gospodarki nawozami w gospodarstwach rolnych, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik. 3. Środki oraz sposób postępowania, o których mowa w ust. 2, różnicuje się w zależności od części obszaru kraju z uwzględnieniem: 1) warunków glebowych; 2) warunków klimatycznych; 3) warunków wodnych i środowiska; 4) ukształtowania terenu; 5) zagospodarowania gruntów oraz praktyki rolniczej, w tym systemu płodozmianu. 4. Środki, o których mowa w ust. 2, obejmują w szczególności: 1) ograniczenie rolniczego wykorzystania nawozów, w tym zasady nawożenia na glebach nasyconych wodą, zalanych, zamrożonych lub pokrytych śniegiem, w pobliżu wód powierzchniowych i na terenach o dużym nachyleniu z uwzględnieniem zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ust. 1, oraz	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	działania stają się widoczne, że środki określone w ust. 4 nie będą wystarczające do osiągnięcia celów określonych w art. 1. Wybierając środki lub działania, Państwa Członkowskie uwzględniają ich skuteczność i koszt w stosunku do innych możliwych środków zapobiegawczych.		zróżnicowania, o którym mowa w ust. 3, a także równowagi między: a) możliwym do przewidzenia zapotrzebowaniem upraw na azot, b) zasilaniem upraw azotem z gleby oraz z nawożenia; 2) wskazanie okresów, w których dozwolone jest rolnicze wykorzystanie nawozów oraz określenie dawek nawozów i sposobów nawożenia; 3) lokalizację miejsc i urządzeń do przechowywania odchodów zwierzęcych; 4) warunki przechowywania odchodów zwierzęcych, w tym powierzchnie i pojemności urządzeń do ich przechowywania; 5) planowanie prawidłowego nawożenia pod poszczególne rośliny; 6) listę upraw intensywnych; 7) współczynniki przeliczeniowe sztuk rzeczywistych zwierząt na DJP; 8) sposób obliczania sztuk przelotowych zwierząt i stanu średniorocznego; 9) sposób obliczania minimalnej wielkości miejsc do przechowywania nawozów naturalnych; 10) średnie roczne wielkości produkcji nawozów naturalnych i koncentracja zawartego w nich azotu w zależności od gatunku zwierzęcia, jego wieku i wydajności oraz systemu utrzymania; 11) sposób obliczania dawki nawozów azotowych mineralnych; 12) maksymalne dawki nawozów azotowych dla upraw w plonie głównym; 13) terminy, w jakich podmioty są obowiązane do dostosowania się do wymagań poszczególnych środków. Art. 105. 1. Zastosowana w okresie roku dawka odchodów zwierzęcych nie może zawierać więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			2. W programie działań może zostać określona dawka odchodów zwierzęcych zawierająca więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych jeżeli nie prowadzi to do zwiększenia odpływu azotanów ze źródeł rolniczych. 3. Rocznią dawkę odchodów zwierzęcych zawierającą więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2, ustala się z uwzględnieniem: 1) długich okresów wegetacji; 2) upraw o wysokim pobraniu azotu; 3) wysokiego opadu netto; 4) gleb o wysokiej zdolności denitryfikacji. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powiadamia Komisję Europejską o zamiarze ustanowienia rocznej dawki odchodów zwierzęcych w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2. 5. Rocznią dawkę dawki odchodów zwierzęcych w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2, ustala się w programie działań, po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Europejskiej. Art. 106. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa opracowuje projekt programu działań określający: 1) środki oraz sposób postępowania, o których mowa w art. 104 ust. 2; 2) warunki i terminy w których wykorzysta niektórych rodzajów nawozów jest zabronione; 3) szczegółowy sposób: a) przechowywania odchodów zwierzęcych, b) dokumentowania realizacji programu działań, c) określania dużych jednostek przeliczeniowych. 2. W projekcie programu działań minister właściwy do	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			spraw gospodarki wodnej określi harmonogramy: rzeczowy, czasowy i finansowy realizacji środków, o których mowa w art. 104 ust. 2.	
5.6	Państwa Członkowskie sporządzają i wprowadzają w życie odpowiednie programy monitorowania, w celu dokonania oceny skuteczności programów działania ustanowionych na mocy niniejszego artykułu. Państwa Członkowskie, które stosują art. 5 na całym terytorium kraju, monitorują zawartość azotanów w wodach (wodach powierzchniowych i gruntowych) w wybranych stacjach pomiarowych, co umożliwia ustalenie stopnia zanieczyszczenia tych wód azotanami pochodzące ze źródeł rolniczych.	107	Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje oceny skuteczności programu działań. 2. W ramach państwowego monitoringu środowiska prowadzi się monitoring służący dokonaniu oceny skuteczności programu działań.	
5.7	Państwa Członkowskie co najmniej co cztery lata dokonują przeglądu i, w miarę potrzeby, zmieniają swoje programy działania, w tym także wszystkie środki dodatkowe podejmowane zgodnie z ust. 5. Powiadamiają one Komisję o wszelkich zmianach tych programów działania.	106 ust. 6	6. Program działań podlega przeglądowi co 4 lata oraz w razie potrzeby aktualizacji.	
6	1. Do celów wyznaczania i zmiany wyznaczenia stref zagrożenia Państwa Członkowskie: a) w ciągu dwóch lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy monitorują stężenia azotanów w wodach słodkich w okresie jednego roku: i) w punktach poboru próbek wód powierzchniowych, ustanowionych w art. 5 ust. 4 dyrektywy 75/440/EWG, i/lub w innych punktach poboru próbek, które są reprezentatywne dla wód powierzchniowych Państw Członkowskich, co najmniej raz w miesiącu lub częściej w okresach powodzi; ii) w punktach poboru próbek, które są reprezentatywne dla gruntowych warstw wodonośnych w Państwach Członkowskich, w			Nie wymaga transpozycji w związku z transpozycją art. 3 ust. 5 dyrektywy

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	regularnych odstępach czasu i przy uwzględnieniu przepisów dyrektywy 80/778/EWG; b) powtarzają program monitorowania przedstawiony w lit. a) co najmniej co cztery lata, z wyjątkiem tych punktów poboru próbek, gdzie stężenie azotanów we wszystkich poprzednich próbkach wynosiło poniżej 25 mg/l i nie pojawił się nowy czynnik, który mógłby spowodować wzrost zawartości azotanów; w takim przypadku program monitorowania powinien być powtarzany tylko co osiem lat; c) dokonują przeglądu stanu eutrofizacji słodkich wód powierzchniowych oraz wód ujść rzek i wód przybrzeżnych co cztery lata. 2. Stosuje się referencyjną metodę pomiaru ustaloną w załączniku IV.			
7	Wytyczne dla monitorowania określonego w art. 5 i 6 mogą być sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9.			Nie wymaga transpozycji
8	Załączniki do niniejszej dyrektywy mogą być dostosowywane do postępu naukowo-technicznego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9.			Nie wymaga transpozycji
9	1. Komisję wspomaga Komitet. 2. W przypadku odniesienia się do niniejszego artykułu - art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(9) stosuje się z uwagi na przepisy zawarte w jej art. 8. Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące. 3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
10	1. Państwa Członkowskie w odniesieniu do czteroletniego okresu następującego po notyfikacji niniejszej dyrektywy oraz w odniesieniu do każdego kolejnego czteroletniego okresu przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające informacje określone w załączniku V. 2. Sprawozdanie na mocy niniejszego artykułu jest przedkładane Komisji w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia okresu, do którego się odnosi.	110	Art. 110. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 109, w ciągu 6 miesięcy od dnia, w którym upływają 4 lata od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 6.	
11-13	Na podstawie informacji otrzymanych na mocy art. 10 Komisja publikuje sprawozdania zbiorcze w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. W świetle wykonania niniejszej dyrektywy, oraz w szczególności przepisów załącznika III, Komisja przedkłada Radzie do dnia 1 stycznia 1998 r. sprawozdanie, któremu, gdzie stosowne, towarzyszą propozycje dotyczące zmian niniejszej dyrektywy. Przytoczono tylko fragment przepisów.			Nie wymaga transpozycji
Załącznik I	Załącznik I KRYTERIA WYZNACZANIA WÓD OKREŚLONYCH W ART. 3 UST. 1 Przytoczono tylko fragment przepisów.			Nie wymaga transpozycji w związku z transpozycją art. 3 ust. 5 dyrektywy
Załącznik II	Załącznik II ZBIÓR (ZBIORY) ZASAD DOBREJ PRAKTYKI ROLNICZEJ A. Zbiór lub zbiory zasad dobrej praktyki rolniczej, mające na celu zmniejszenie zanieczyszczenia azotanami i uwzględniające warunki w różnych regionach Wspólnoty, powinny zawierać niektóre przepisy obejmujące następujące pozycje w zakresie, w jakim są one istotne: (...)	103 ust. 1	Art. 103. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, biorąc po uwagę wymagania, o których mowa w art. 102 ust. 1, opracuje zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej, do dobrowolnego stosowania.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	B. Państwa Członkowskie mogą uwzględniać w zbiorze (zbiorach) zasad dobrej praktyki rolniczej następujące zagadnienia: (...) Przytoczono tylko fragment przepisów.			
Załącznik III	Załącznik III ŚRODKI, KTÓRE NALEŻY WŁĄCZYĆ DO PROGRAMÓW DZIAŁANIA, JAK OKREŚLONO W ART. 5 UST. 4 LIT. A) 1. Środki obejmują zasady odnoszące się do: 1. okresów, kiedy rolnicze wykorzystanie niektórych rodzajów nawozu jest zakazane; 2. pojemności zbiorników do przechowywania odchodów zwierzęcych; pojemność ta musi przekraczać pojemność wymaganą do przechowywania w najdłuższym okresie, podczas którego rolnicze wykorzystanie w strefie zagrożenia jest zabronione, z wyjątkiem przypadków, gdy może zostać dowiedzione właściwym władzom, iż wszelkie ilości odchodów zwierzęcych nadmierne w stosunku do rzeczywistej pojemności przechowywania zostaną usunięte w sposób, który nie będzie szkodliwy dla środowiska; 3. ograniczenie rolniczego wykorzystania nawozów, zgodne z dobrą praktyką rolniczą i uwzględniające cechy danej strefy zagrożenia, w szczególności; a) warunki glebowe, rodzaj gleby i nachylenie terenu; b) warunki klimatyczne, opady i nawadnianie; c) zagospodarowanie gruntów oraz praktyki rolnicze, w tym system płodozmianu; które mają być oparte na równowadze między: i) możliwym do przewidzenia zapotrzebowaniem upraw na azot; ii) zasilaniem upraw azotem z gleby oraz z	104 ust. 4	4. Środki, o których mowa w ust. 2, obejmują w szczególności: 1) ograniczenie rolniczego wykorzystania nawozów, w tym zasady nawożenia na glebach nasyconych wodą, zalanych, zamrożonych lub pokrytych śniegiem, w pobliżu wód powierzchniowych i na terenach o dużym nachyleniu z uwzględnieniem zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ust. 1, oraz zróżnicowania, o którym mowa w ust. 3, a także równowagi między: a) możliwym do przewidzenia zapotrzebowaniem upraw na azot, b) zasilaniem upraw azotem z gleby oraz z nawożenia; 2) wskazanie okresów, w których dozwolone jest rolnicze wykorzystanie nawozów oraz określenie dawek nawozów i sposobów nawożenia; 3) lokalizację miejsc i urządzeń do przechowywania odchodów zwierzęcych; 4) warunki przechowywania odchodów zwierzęcych, w tym powierzchnie i pojemności urządzeń do ich przechowywania; 5) planowanie prawidłowego nawożenia pod poszczególne rośliny; 6) listę upraw intensywnych; 7) współczynniki przeliczeniowe sztuk rzeczywistych zwierząt na DJP; 8) sposób obliczania sztuk przelotowych zwierząt i stanu średniorocznego; 9) sposób obliczania minimalnej wielkości miejsc do	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	nawożenia, z uwzględnieniem: – ilości azotu obecnego w glebie w czasie, kiedy uprawa zaczyna wykorzystywać go w znaczącym stopniu (ilości pozostające w końcu zimy), – dopływu azotem przez mineralizację netto rezerw azotu organicznego w glebie, – uzupełniania związków azotu z odchodów zwierzęcych, – uzupełniania związków azotu pochodzącego z chemicznych nawozów i innych. 2. Środki te zapewniają, że dla każdego gospodarstwa rolnego lub hodowlanego ilość odchodów zwierzęcych, wykorzystywanych rolniczo każdego roku, w tym wprost od zwierząt, nie przekracza określonej ilości na hektar. Ilość ta to ilość odchodów zwierzęcych zawierająca do 170 kg N. Jednakże: a) dla pierwszego czteroletniego programu działania Państwa Członkowskie mogą zezwolić na ilość odchodów zawierającą do 210 kg N; b) w trakcie i po pierwszym czteroletnim programie działania Państwa Członkowskie mogą ustalić ilości różne od ilości określonych powyżej. Ilości te muszą być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład: – długich okresów wegetacji, – upraw o wysokim poborze azotu, – wysokim opadzie netto w strefie zagrożenia, – gleb o wyjątkowo wysokiej zdolności denitryfikacji. Jeśli Państwo Członkowskie zezwala na podstawie lit. b) na inną ilość, powiadamia Komisję, która zbada uzasadnienie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9.		przechowywania nawozów naturalnych; 10) średnie roczne wielkości produkcji nawozów naturalnych i koncentracja zawartego w nich azotu w zależności od gatunku zwierzęcia, jego wieku i wydajności oraz systemu utrzymania; 11) sposób obliczania dawki nawozów azotowych mineralnych; 12) maksymalne dawki nawozów azotowych dla upraw w plonie głównym; 13) terminy, w jakich podmioty są obowiązane do dostosowania się do wymagań poszczególnych środków.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	3. Państwa Członkowskie mogą obliczyć ilości określone w ust. 2 na podstawie liczby zwierząt. 4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie, w jaki stosują przepisy ust. 2. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja może, jeśli uzna to za konieczne, przedstawić Radzie właściwe propozycje zgodnie z art. 11.			
Załącznik IV	Załącznik IV REFERENCYJNE METODY POMIARU Nawóz chemiczny Związki azotu są mierzone przy zastosowaniu metody określonej w dyrektywie Komisji 77/535/EWG z dnia 22 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod pobierania próbek i analizowania nawozów(1), zmienionej dyrektywą 89/519/EWG(2). Wody słodkie, wody przybrzeżne oraz wody morskie Stężenie azotanów jest mierzone zgodnie z art. 4a ust. 3 decyzji Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r., ustanawiającej wspólną procedurę wymiany informacji w sprawie jakości słodkich wód powierzchniowych we Wspólnocie(3), zmienionej decyzją 86/574/EWG(4)..			Nie wymaga transpozycji
Załącznik V	Załącznik V INFORMACJE, KTÓRE POWINNY BYĆ ZAWARTE W SPRAWOZDANIACH OKREŚLONYCH W ART. 10 1. Oświadczenie o działaniach zapobiegawczych podjętych na mocy art. 4. 2. Mapa przedstawiająca: a) wody określone zgodnie z art. 3 ust. 1 i załącznikiem I, wskazująca, które kryteria z załącznika I zostały zastosowane do celów określenia każdej z wód;	109	Art. 109. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sporządza sprawozdanie obejmujące: 1) informację o ustanowieniu zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej; 2) informację o zbiorze zaleceń dobrej praktyki rolniczej; 3) podsumowanie programu działań, obejmujące w szczególności: a) środki, o których mowa w art. 104 ust. 2, b) zalecenia dobrej praktyki rolniczej, c) wyniki monitoringu, o którym mowa w art. 107 ust. 2, d) przyjęte założenia dotyczące czasu w jakim przyjęto, że środki, o których mowa	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	b) lokalizację wyznaczonych stref zagrożenia, z rozróżnieniem między strefami istniejącymi a strefami wyznaczonymi w okresie od poprzedniego sprawozdania. 3. Podsumowanie wyników monitorowania uzyskanych na mocy art. 6, zawierające oświadczenie o rozważaniach, które doprowadziły do wyznaczenia każdej strefy zagrożenia oraz do każdej zmiany lub dodania do wyznaczonych stref zagrożenia. 4. Podsumowanie programów działania sporządzonych na mocy art. 5 oraz, w szczególności: a) środków wymaganych art. 5 ust. 4 lit. a) i b); b) informacji wymaganych załącznikiem III (4); c) wszelkich dodatkowych środków lub wzmoczonych działań podjętych na mocy art. 5 ust. 5; d) podsumowanie wyników programów monitoringu realizowanych na mocy art. 5 ust. 6; e) założeń poczynionych przez Państwa Członkowskie na temat prawdopodobnej długości okresu, w ramach którego oczekuje się, że wody określone zgodnie z art. 3 ust. 1 zareagują na dany środek programu działań, wraz ze wskazaniem poziomu niepewności związanego z tymi założeniami.		w art. 104 ust. 2, ograniczą zanieczyszczenie wody związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych zmniejszą narażenie na takie zanieczyszczenie, wraz z określeniem poziomu niepewności tych założeń. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim				
1	Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczania negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodziami na terytorium Wspólnoty.	16 pkt 4	celach zarządzania ryzykiem powodziowym – rozumie się przez to ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
2	Do celów niniejszej dyrektywy, oprócz definicji „rzeki”, „dorzecza”, „zlewni” oraz „obszaru dorzecza” ustanowionych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE, stosuje się następujące definicje: 1) „powódź” oznacza czasowe pokrycie wodą terenu, który normalnie nie jest pokryty wodą. Definicja ta obejmuje powodzie wywołane przez rzeki, potoki górskie, śródziemnomorskie okresowe ciek wodne oraz powodzie sztormowe na obszarach wybrzeża, natomiast może nie uwzględniać powodzi wywołanych przez systemy kanalizacyjne; 2) „ryzyko powodziowe” oznacza kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i związanych z powodzią potencjalnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.	17 pkt 41 17 pkt 42	41) powodzi rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych; 46) ryzyku powodziowym - rozumie się przez to kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;	
3.1	Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie kierują się ustaleniami dokonanymi w ramach art. 3 ust. 1, 2, 3, 5 i 6 dyrektywy 2000/60/WE.	6, 7, 8, 9	Art. 7. 1. Ustanawia się następujące obszary dorzeczy: 1) obszar dorzecza Wisły obejmujący, oprócz dorzecza Wisły znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również dorzecza Słupi, Łupawy, Łeby, Redy oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na wschód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Wiślanego; 2) obszar dorzecza Odry obejmujący, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ucker oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego; 3) obszary dorzeczy:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			a) Dniestru, b) Dunaju, c) Banówki, d) Łaby, e) Niemna, f) Pregoly, g) Świeżej – obejmujące znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej części międzynarodowych dorzeczy. 2. Ustanawia się następujące regiony wodne: 1) na obszarze dorzecza Wisły: a) region wodny Małej Wisły, b) region wodny Górnej Wisły, c) region wodny Środkowej Wisły, d) region wodny Dolnej Wisły; 2) na obszarze dorzecza Odry: a) region wodny Górnej Odry, b) region wodny Środkowej Odry, c) region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, d) region wodny Warty; 3) na obszarze dorzecza Dniestru region wodny Dniestru; 4) na obszarze dorzecza Dunaju: a) region wodny Czarnej Orawy, b) region wodny Czadeczki, c) region wodny Morawy; 5) na obszarze dorzecza Banówki region wodny Banówki; 6) na obszarze dorzecza Łaby: a) region wodny Izery, b) region wodny Łaby i Ostrożnicy (Upa), c) region wodny Metuje, d) region wodny Orlicy; 7) na obszarze dorzecza Niemna region wodny Niemna;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			8) na obszarze dorzecza Pregoty region wodny Łyny i Węgorapy; 9) na obszarze dorzecza Świeżej region wodny Świeżej. 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy; 2) przyporządkowanie jednolitych części wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych do właściwych obszarów dorzeczy; 3) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych; 4) sposób ewidencjonowania przebiegu granic zlewni. 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów będzie się kierować podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, a także lokalizacją jednolitych części wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania. Art. 8. 1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są: 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej; 2) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie; 3) dyrektor urzędu morskiego; 4) wojewoda; 5) starosta; 6) wójt, burmistrz, prezydent miasta. 2. Do postępowania przed Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. 3. W sprawach należących do zakresu działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, organem właściwym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jest Prezes Państwowego	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. 4. Od decyzji wydanych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie nie przysługuje odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 9. W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zarządzanie zasobami wodnymi wymaga: 1) koordynowania działań określonych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1; 2) podejmowania działań na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
3.2	Państwa członkowskie mogą jednak do celów wykonania niniejszej dyrektywy: a) wyznaczyć właściwe organy, inne niż organy określone na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE; b) określić pewne obszary wybrzeża lub pojedyncze dorzecza i przypisać je jednostce zarządzającej innej niż ta, której przypisano obszary zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE. W tych przypadkach państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2000/60/WE, do dnia 26 maja 2010 r. W tym celu każde odniesienie do właściwych organów i obszarów dorzecza jest traktowane jako odniesienie do właściwych organów i jednostki zarządzającej, o których mowa w niniejszym artykule. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach, które zaszły w stosunku do informacji dostarczonej zgodnie z niniejszym ustępem, w terminie trzech miesięcy od daty danej zmiany.	8	Art. 8. 1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są: 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej; 2) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie; 3) dyrektor urzędu morskiego; 4) wojewoda; 5) starosta; 6) wójt, burmistrz, prezydent miasta..	
4.1	Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego dorzecza, które są położone na ich terytorium.	167 ust.1	Art. 167. 1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, obejmujących także wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi, wstępną ocenę ryzyka powodziowego.	
		168.1	Art. 168. 1. Projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.	
		168 ust. 2	Wstępną ocenę ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			wstępnej oceny ryzyka powodziowego. Wstępna ocena ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowi integralny element wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w ust. 1.	
4.2	W oparciu o dostępne lub łatwe do uzyskania informacje, takie jak rejestry i długofalowe analizy rozwoju wydarzeń, dotyczące zwłaszcza wpływu zmian klimatycznych na występowanie powodzi, przeprowadza się wstępną ocenę ryzyka powodziowego. Ocena ta zawiera co najmniej:	167 ust. 2	Wstępna ocena ryzyka powodziowego zawiera w szczególności:	
	a) mapy obszaru dorzecza w odpowiedniej skali zawierające granice dorzeczy, zlewni i, jeżeli takowe istnieją, obszarów wybrzeża, ukazujące topografię i zagospodarowanie przestrzenne;	167 ust. 2 pkt 1	mapy obszarów dorzeczy, z zaznaczeniem granic dorzeczy, granic zlewni, granicy pasa nadbrzeżnego, ukazujące topografię terenu oraz jego zagospodarowanie;	
	b) opis powodzi, które wystąpiły w przeszłości i miały znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, jeżeli prawdopodobieństwo wystąpienia podobnych zjawisk w przyszłości jest nadal duże, w tym zasięg powodzi oraz trasy przejścia fali powodziowej, jak i ocenę wywołanych przez nie negatywnych skutków;	167 ust. 2 pkt 2	opis powodzi historycznych: a) które spowodowały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, zawierający ocenę tych skutków, zasięg powodzi oraz trasy przejścia wezbrania powodziowego,	
	c) opis istotnych powodzi, do których doszło w przeszłości, jeżeli można przewidzieć, że podobne zjawiska w przyszłości będą miały znaczące negatywne skutki; a w zależności od specyficznych potrzeb państw członkowskich:	167 ust. 2 pkt 2	opis powodzi historycznych: b) jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że podobne zjawiska powodziowe będą miały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej,	
	d) ocenę potencjalnych negatywnych konsekwencji przyszłych powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z jak najszerszym uwzględnieniem kwestii, takich jak topografia, położenie cieków wodnych i ich ogólne cechy hydrologiczne oraz geomorfologiczne, w tym obszary zalewowe jako naturalne obszary retencyjne,	167 ust. 2 pkt 3	ocenę potencjalnych negatywnych skutków powodzi mogących wystąpić w przyszłości, dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z uwzględnieniem: a) topografii terenu, b) położenia cieków wodnych i ich ogólnych cech hydrologicznych oraz geomorfologicznych, w tym obszarów zalewowych jako naturalnych obszarów	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	skuteczność istniejącej, wybudowanej przez człowieka infrastruktury przeciwpowodziowej, położenie obszarów zamieszkałych, obszarów działalności gospodarczej oraz prognozę długofalowego rozwoju wydarzeń, w tym wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi.		retencyjnych, c) skuteczności istniejących budowli przeciwpowodziowych i regulacyjnych, d) położenia obszarów zamieszkałych, e) położenia obszarów, na których wykonywana jest działalność gospodarcza;	
		167 ust. 2 pkt 4	w miarę możliwości - prognozę długofalowego rozwoju wydarzeń, w szczególności wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi.	
		167 ust. 2 pkt 5	określenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.	
4.3	W przypadku międzynarodowych obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie zapewniają wymianę odpowiednich informacji między właściwymi zainteresowanymi organami.	168 ust. 7	Przygotowanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego dla obszarów dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się wymianą informacji niezbędnych dla opracowania tej oceny z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonym w odrębnych przepisach.	
4.4	Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2011 r.			Nie wymaga transpozycji. Termin do wykonania wstępnej oceny ryzyka powodziowego został określony w art. 11 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32 poz.159)
5.1	Na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, państwa członkowskie dla każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego obszaru dorzecza, które są położone na ich terytorium, określają takie	16 pkt 33	obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi rozumie się przez to określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	obszary, na których stwierdzają istnienie dużego ryzyka powodziowego lub jego wystąpienie jest prawdopodobne.			
5.2	Określenie na podstawie ust. 1 obszarów należących do międzynarodowego obszaru dorzecza lub do jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innym państwem członkowskim jest koordynowane przez zainteresowane państwa członkowskie.	168 ust. 7	Przygotowanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego dla obszarów dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się wymianą informacji niezbędnych dla opracowania tej oceny z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonym w odrębnych przepisach.	
6.1	Państwa członkowskie przygotowują - na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) - mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w najbardziej odpowiedniej skali dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1.	169 ust. 1	Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, określonych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, sporządza się mapy zagrożenia powodziowego	
		171 ust. 1	Art. 171. 1. Projekty map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego sporządza Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.	
		171 ust. 2	Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowują dyrektorzy urzędów morskich i przekazują właściwym dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego w regionie wodnym. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
		174 ust. 1	Art. 174. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw cyfryzacji określi, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania dotyczące opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego; 2) skalę map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.	
6.2	Przygotowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5, wspólnych z innymi państwami członkowskimi, wymaga uprzedniej wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.	171 ust. 9	Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 167 ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
6.3	Mapy zagrożenia powodziowego obejmują obszary geograficzne, na których może wystąpić powódź zgodnie z jednym z następujących scenariuszy: a) niskie prawdopodobieństwo powodzi lub scenariusze zdarzeń ekstremalnych; b) średnie prawdopodobieństwo powodzi (częstotliwość występowania ≥ 100 lat); c) wysokie prawdopodobieństwo powodzi, w odpowiednich przypadkach.	169 ust. 2	Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się w szczególności: 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego; 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią; 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku: a) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego, b) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego.	
		17 pkt 34	34) obszarach szczególnego zagrożenia powodzią rozumie się przez to: a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie, a częstotliwość wystąpienia powodzi wynosi średnio raz na 100 lat, b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie, a częstotliwość wystąpienia powodzi wynosi średnio raz na 10 lat, c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, na którym wybudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne, d) pas techniczny;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
6.4	Dla każdego ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3, przedstawia się następujące elementy: a) zasięg powodzi; b) głębokości wody lub, w odpowiednich przypadkach, poziomy zwierciadła wody; c) tam gdzie jest to właściwe, prędkość przepływu wody lub odnośny przepływ wody.	169 ust. 3	Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się następujące elementy: 1) zasięg powodzi; 2) głębokość wody lub poziom zwierciadła wody; 3) w uzasadnionych przypadkach – prędkość przepływu wody lub natężenie przepływu wody.	
6.5	Mapy ryzyka powodziowego przedstawiają potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią, która wystąpiła zgodnie z jednym ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3 – wyrażone w następujący sposób: a) szacunkowa liczba mieszkańców potencjalnie dotkniętych powodzią; b) rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej na obszarze potencjalnie dotkniętym powodzią; c) instalacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (1), które mogłyby spowodować przypadkowe zanieczyszczenie w przypadku powodzi oraz potencjalnie dotknięte powodzią obszary chronione określone w załączniku IV pkt 1 ppkt (i), (iii) i (v) do dyrektywy 2000/60/WE; d) inne informacje uważane przez państwo członkowskie za przydatne, takie jak wskazanie obszarów, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska, oraz informacje o innych istotnych źródłach zanieczyszczenia.	170 ust.1	Dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, sporządza się mapy ryzyka powodziowego.	
		170 ust. 2	Na mapach ryzyka powodziowego przedstawia się potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, uwzględniające: 1) szacunkową liczbę mieszkańców, którzy mogą być dotknięci powodzią; 2) rodzaje działalności gospodarczej wykonywanej na obszarach, o których mowa w art. 169 ust. 2; 3) instalacje mogące, w razie wystąpienia powodzi, spowodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości; 4) występowanie: a) ujęć wody, stref ochronnych ujęć wody lub obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, b) kąpielisk, c) obszarów Natura 2000, parków narodowych oraz rezerwatów przyrody; 5) w uzasadnionych przypadkach: a) obszary, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska, b) potencjalne ogniska zanieczyszczeń wody.	
6.6	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby w przypadku obszarów wybrzeża, na których występuje odpowiednia ochrona, przygotowanie map zagrożenia powodziowego, ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).	169 ust. 4	Jeżeli od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, jest zapewniona odpowiednia ochrona przed powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, mogą być przedstawione wyłącznie obszary, o których mowa w ust. 2 pkt 1.	
6.7	7. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby dla obszarów, na których występują powodzie wywołane przez wody gruntowe, przygotowanie map zagrożenia powodziowego ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).			Nie wymaga transpozycji.

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
6.8	Państwa członkowskie zapewniają opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2013 r.			Nie wymaga transpozycji. Termin do wykonania map zagrożenia i ryzyka powodziowego został określony w art. 11 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32 poz.159)
7.1	Na podstawie map, o których mowa w art. 6, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym, skoordynowane na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych art. 13 ust. 1 lit. b), zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.	172 ust. 1	Art. 172. 1. Na podstawie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego przygotowuje się, plany zarządzania ryzykiem powodziowym z uwzględnieniem podziału kraju na obszary dorzecza i regiony wodne.	
		173 ust. 1	Art. 173 1. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
		173 ust. 1	Art. 173 1. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.	
		173 ust. 4	4. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej nie później niż na 15 miesięcy przed terminem przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 1.	
		173 ust. 5	5. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 1.	
7.2	Państwa członkowskie ustalają odpowiednie cele zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych art. 13 ust. 1 lit. b), kładąc szczególny nacisk na ograniczenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej oraz, jeżeli zostanie to uznane za właściwe, na działania nietechniczne lub na zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi.	Art. 173 ust. 5	5. Przy ustalaniu działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględnia się w szczególności: 1) koszty oraz korzyści działań podejmowanych dla osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym; 2) zasięg powodzi, trasy przejścia wezbrania powodziowego oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych; 3) cele środowiskowe, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61; 4) gospodarowanie wodami; 5) sposób uprawy i zagospodarowania gruntów; 6) stan planowania i zagospodarowania przestrzennego; 7) ochronę przyrody, w tym ryzyko strat przyrodniczych i ekosystemowych; 8) uprawianie żeglugi morskiej i śródlądowej oraz porty morskie i porty lub przystanie zlokalizowane na wodach śródlądowych określonych w przepisach wydanych na	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			podstawie art. 192 ust. 3, wraz ze związaną z nimi infrastrukturą; 9) prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami; 10) infrastrukturę krytyczną; 11) cechy obszaru dorzecza lub zlewni; 12) ochronę ludzi i zwierząt.	
7.3	Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują środki służące osiągnięciu celów ustanowionych zgodnie z ust. 2 i elementy składowe określone w części A załącznika. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględniają odpowiednie aspekty, takie jak koszty i korzyści, zasięg powodzi i trasy przejścia fali powodziowej oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych, takie jak naturalne obszary retencyjne, cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, gospodarowanie gruntami i wodą, planowanie przestrzenne, zagospodarowanie terenu, ochronę przyrody, nawigację i infrastrukturę portową. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc szczególny nacisk na zapobieganie, ochronę i stan należytego przygotowania, w tym prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania, a także uwzględniając cechy danego dorzecza lub zlewni.	171 ust. 13	Działania służące osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym zawarte w planach zarządzania ryzykiem powodziowym nie mogą wpływać na znaczące zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, z wyłączeniem przypadków, w których te działania zostały uzgodnione w ramach współpracy, o której mowa w ust. 6 i 7.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Plany zarządzania ryzykiem powodziowym mogą również obejmować działania na rzecz zrównoważonego zagospodarowania przestrzennego, skuteczniejszą retencję wód oraz kontrolowane zalewanie niektórych obszarów w przypadku wystąpienia powodzi.	172 ust. 2, 165	Art. 172 2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym opracowuje się z uwzględnieniem elementów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 163 ust. 6, i działań, o których mowa w art. 165. Art. 165. 1. Ochronę ludzi i mienia przed powodzią realizuje się w szczególności przez: 1) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, w szczególności obszarów szczególnego zagrożenia powodzią; 2) racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód; 3) zapewnienie funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozowanie powodzi; 4) zachowanie, tworzenie i odtwarzanie systemów retencji wód; 5) budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych; 6) prowadzenie akcji lodołamania; 7) prowadzenie polityki informacyjnej w zakresie ochrony przed powodzią oraz ograniczania jej skutków.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
7.4	W myśl zasady solidarności plany zarządzania ryzykiem powodziowym, ustanowione przez jedno państwo członkowskie, nie mogą obejmować środków, które poprzez swój zasięg i wpływ w znaczący sposób zwiększają ryzyko powodziowe w górę lub w dół biegu rzeki na terenie innych krajów w tym samym dorzeczu lub zlewni, chyba że środki te skoordynowano i zainteresowane państwa członkowskie znalazły wspólne rozwiązanie w ramach art. 8.	173 ust. 13	Działania służące osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym zawarte w planach zarządzania ryzykiem powodziowym nie mogą wpływać na znaczące zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, z wyłączeniem przypadków, w których te działania zostały uzgodnione w ramach współpracy, o której mowa w ust. 6 i 7.	
7.5	5. Państwa członkowskie zapewniają opracowanie i publikację planów zarządzania ryzykiem powodziowym do dnia 22 grudnia 2015 r.			Nie wymaga transpozycji. Termin do planów zarządzania ryzykiem powodziowym został określony w art. 11 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32 poz.159)

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
8.1	Dla obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), które położone są w całości na ich terytorium, państwa członkowskie zapewniają opracowanie jednego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie obszaru dorzecza.	173 ust. 10	10. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
8.2	W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), położonych w całości na terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie zapewniają koordynację mającą na celu opracowanie jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plany te nie są opracowane, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmujące co najmniej części międzynarodowego dorzecza, które leżą na ich terytorium, skoordynowane w jak największym stopniu na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza.	173 ust. 10	10. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
8.3	W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), rozciągających się poza terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie dokładają starań zmierzających do opracowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza; jeżeli nie jest to możliwe, ust. 2 ma zastosowanie do części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującego się na ich terytorium.	173 ust. 11	11. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.	
8.4	Jeżeli państwa, dzielące tę samą zlewnię, uznają to za stosowne, plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 2 i 3, są uzupełniane przez bardziej szczegółowe plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni międzynarodowych.	173 ust. 12	12. W celu uzupełnienia planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 10 i 11, o plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.	
8.5	5. Gdy państwo członkowskie stwierdzi problem, który wywiera wpływ na zarządzanie ryzykiem powodziowym jego wód i który nie może zostać rozwiązany przez to państwo członkowskie, może ono zgłosić ten problem Komisji i każdemu innemu zainteresowanemu państwu członkowskiemu oraz sformułować zalecenia dla jego rozwiązania.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Komisja ustosunkowuje się w terminie sześciu miesięcy do każdego sprawozdania lub zaleceń przedłożonych przez państwa członkowskie.			
9	Państwa członkowskie podejmują stosowne działania zmierzające do skoordynowania stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 2000/60/WE, kładąc szczególny nacisk na możliwości zwiększenia skuteczności, wymiany informacji oraz możliwości osiągnięcia synergii i wspólnych korzyści, uwzględniając cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE. W szczególności:	164 315	Art. 164. 1. Ochronę przed powodzią prowadzi się w sposób zapewniający koordynację z działaniami służącymi osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochronie wód. 2. Koordynacja ma na celu: 1) zwiększenie skuteczności ochrony przed powodzią oraz działań służących osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochronie wód; 2) zapewnienie współpracy na rzecz osiągnięcia wspólnych korzyści oraz wymiany informacji w zakresie ochrony przed powodzią oraz osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochrony wód. 3. Koordynacja obejmuje w szczególności czynności, o których mowa w art. 315. Art. 315. Planowanie w gospodarowaniu wodami służy programowaniu i koordynowaniu działań mających na celu: 1) osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wody zależnych, a także ochrona, poprawa i zapobieganie dalszemu pogarszaniu stanu ekosystemów wodnych, lądowych i terenów	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	1) opracowanie pierwszych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 6 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w taki sposób, aby informacje zawarte w mapach były spójne z odpowiednimi informacjami przedstawionymi zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE. Muszą one być skoordynowane z przeglądami przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone; 2) opracowanie pierwszych planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 7 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy przewidzianymi w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone; 3) aktywny udział wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy jest koordynowany, w odpowiednich przypadkach, z aktywnym udziałem zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 dyrektywy 2000/60/WE.		podmokłych; 2) poprawę stanu zasobów wodnych; 3) promowanie zrównoważonego korzystania z wód opartego na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych; 4) zmniejszanie ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji i energii mogących negatywnie oddziaływać na wody; 5) poprawę ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałanie skutkom suszy; 6) osiągnięcie celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.	
10.1	Zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym.	168 ust. 9 pkt 2	9. Wstępną ocenę ryzyka powodziowego minister właściwy do spraw gospodarki wodnej: 1) przekazuje dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa; 2) podaje do publicznej wiadomości przez umieszczenie jej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
		171 ust. 5	5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej podaje do publicznej wiadomości mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego przez ich umieszczenie w na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.	
10.2	Państwa członkowskie zachęcają zainteresowane strony do aktywnego udziału w opracowaniu, przeglądzie i aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w rozdziale IV.	173 ust. 5-7	5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zapewnia aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności w przygotowywaniu, przeglądzie oraz aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, podając do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłoszenia uwag, projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą te plany. 6. Udostępnienie przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie albo ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej materiałów źródłowych wykorzystanych do przygotowania projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			oddziaływania na środowisko. 7. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy zainteresowani mogą składać, do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projektach tych planów.	
11-14	Artykuł 11 1. Komisja może zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 2, przyjąć formaty techniczne do celów przetwarzania i przekazywania danych Komisji, w tym danych statystycznych i kartograficznych. Formaty techniczne powinny zostać przyjęte najpóźniej dwa lata przed datami wskazanymi odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8 i art. 7 ust. 5 po uwzględnieniu istniejących norm, jak również formatów stworzonych na mocy odpowiednich aktów wspólnotowych. 2. Komisja, uwzględniając terminy okresowych przeglądów i aktualizacji, może dostosowywać załącznik do postępu naukowo-technicznego. Środki te, których celem jest zmiana innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3. Przytoczono tylko fragment przepisów			Nie wymaga transpozycji
14.1	Wstępne oceny ryzyka powodziowego lub ocena i decyzje, o których mowa w art. 13 ust. 1, poddawane są przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co sześć lat.	171 ust. 10	Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego podlegają przeglądowi oraz, w razie potrzeby, aktualizacji co 6 lat.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
		171 ust. 11	11. Przepisy ust. 1 9 stosuje się odpowiednio do aktualizacji map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.	
14.2	Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2019 r., a następnie co sześć lat.	173 ust. 16	Plany zarządzania ryzykiem powodziowym podlegają przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.	
		173 ust. 17	Aktualizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym dotyczy elementów, o których mowa w art. 170 ust. 2, i obejmuje w szczególności: 1) wszelkie zmiany lub uaktualnienia dotyczące tych planów, wraz z podsumowaniem przeglądów wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego; 2) ocenę postępów w realizacji celów zarządzania ryzykiem powodziowym; 3) opis i wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zaplanowanych działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym; 4) opis działań podjętych, a niezaplanowanych w tych planach; 5) możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
14.3	Plan(-y) zarządzania ryzykiem powodziowym są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane, wraz z elementami zawartymi w części B załącznika, do dnia 22 grudnia 2021 r., a następnie co sześć lat.	173 ust. 18	18. Przepisy ust. 1 15 oraz 16 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy	
14.4	W przeglądach, o których mowa w ust. 1 i 3, uwzględnia się możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.	173 ust. 17	Aktualizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym dotyczy elementów, o których mowa w art. 170 ust. 2, i obejmuje w szczególności: 1) wszelkie zmiany lub uaktualnienia dotyczące tych planów, wraz z podsumowaniem przeglądów wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego; 2) ocenę postępów w realizacji celów zarządzania ryzykiem powodziowym; 3) opis i wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zaplanowanych działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym; 4) opis działań podjętych, a niezaplanowanych w tych planach; 5) możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Załącznik część A I	ZAŁĄCZNIK A. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym I. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania ryzykiem powodziowym: 1) wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego wymaganej na podstawie rozdziału II w formie ogólnej mapy obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wyznaczającej obszary określone na podstawie art. 5 ust. 1, których dotyczy ten plan zarządzania ryzykiem powodziowym; 2) mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego opracowane na podstawie rozdziału III lub już istniejące, zgodnie z art. 13, wraz z wnioskami, które można wysnuć na ich podstawie; 3) opis odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym, ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 2; 4) zestawienie środków służących osiągnięciu odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym i wskazanie stopnia ich priorytetowości, łącznie ze środkami podjętymi zgodnie z art. 7 oraz środkami przeciwpowodziowymi podjętymi na podstawie innych wspólnotowych aktów			Nie wymaga transpozycji. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania ryzykiem powodziowym zostały określone w art. 15 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.850)

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	prawnych, w tym dyrektyw Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (1) i 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (2), dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (3) i dyrektywy 2000/60/WE; 5) jeżeli jest to możliwe, w przypadku wspólnych dorzeczy lub zlewni, opis metodyki, określonej przez zainteresowane państwa członkowskie, analizy kosztów i zysków, służącej ocenie środków mających ponadnarodowe skutki.			

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
Załącznik A część II	II. Opis realizacji planu: 1) opis zasad określania stopnia priorytetowości i sposobu nadzorowania postępów w realizacji planu; 2) podsumowanie podejmowanych środków/działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych; 3) wykaz właściwych organów i, w odpowiednich przypadkach, opis procesu koordynacji w obrębie każdego międzynarodowego obszaru dorzecza i procesu koordynacji z przepisami dyrektywy 2000/60/WE.	172 ust. 3 pkt 5-7	Plany zarządzania ryzykiem powodziowym zawierają: 1) mapę obszaru dorzecza, na której są zaznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi; 2) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego wraz z opisem wniosków z analizy tych map; 3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej; 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym działań, o których mowa w art. 165, z uwzględnieniem ich priorytetu; 5) opis sposobu określania priorytetów działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym i nadzorowania postępów w realizacji planu; 6) podsumowanie działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych; 7) wykaz organów właściwych w sprawach zarządzania ryzykiem powodziowym; 8) opis współpracy, o której mowa w art. 173 ust. 10 i 11; 9) opis koordynacji czynności, o których mowa w art. 296.	
Załącznik B część B	B. Elementy wchodzące w skład kolejnych aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym:	173 ust.17	Aktualizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym dotyczy elementów, o których mowa w art. 170 ust. 2, i obejmuje w szczególności:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	1) wszelkie zmiany lub aktualizacje od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym podsumowanie przeglądów przeprowadzonych zgodnie z art. 14;	173 ust. 17 pkt 1	wszelkie zmiany lub uaktualnienia dotyczące tych planów, wraz z podsumowaniem przeglądów wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego;	
	2) ocena postępów na drodze do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 7 ust. 2;	173 ust.17 pkt 2	ocenę postępów w realizacji celów zarządzania ryzykiem powodziowym;	
	3) opis i objaśnienie wszelkich środków przewidzianych we wcześniejszej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, które zostały zaplanowane i nie zostały podjęte;	173 ust. 17 pkt 3	opis i wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zaplanowanych działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym;	
	4) opis wszelkich dodatkowych środków podjętych od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym.	173 ust.17 pkt 4	opis działań podjętych, a niezaplanowanych w tych planach	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE				
ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)				
1 ust. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy, w których państwa członkowskie podejmują niezbędne środki na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu ekologicznego środowiska morskiego najpóźniej do 2020 r.			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
1 ust. 2	W tym celu opracowuje się i wdraża strategię morskie aby: a) chronić i zachować środowisko morskie zapobiegając jego degradacji lub gdy jest to wykonalne odtwarzać ekosystemy morskie na obszarach, gdzie uległy one niekorzystnemu oddziaływaniu; b) zapobiegać i stopniowo eliminować zanieczyszczenie środowiska morskiego, o czym mowa w art. 3 ust. 8, aby wykluczyć znaczny wpływ na biologiczną różnorodność morską, ekosystemy morskie, zdrowie ludzkie i zgodne z prawem formy korzystania z morza, albo też znaczne dla nich zagrożenie.	144 ust. 1	W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje się i wdraża strategię morską, na zasadach określonych w ustawie.	
1 ust. 3	W strategiach morskich stosuje się podejście do zarządzania działalnością człowieka oparte na ekosystemie, gwarantujące, że zbiorowy nacisk wywierany przez tego typu działalność utrzymywany jest na poziomie umożliwiającym osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego środowiska i że możliwości ekosystemów morskich reagowania na zmiany wywołane przez człowieka nie są zagrożone, umożliwiając jednocześnie trwałe użytkowanie zasobów i usług morskich przez obecne i przyszłe pokolenia.			Nie wymaga transpozycji
1 ust. 4	Niniejsza dyrektywa przyczynia się do spójności pomiędzy kierunkami polityk, umowami i środkami legislacyjnymi oddziałującymi na środowisko morskie oraz przyczynia się do zapewnienia włączania do nich kwestii dotyczących środowiska			Nie wymaga transpozycji
2 ust. 1	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich wód morskich zdefiniowanych w art. 3 pkt 1, a także uwzględnia skutki o charakterze transgranicznym dla jakości środowiska morskiego państw trzecich tego	143 ust. 2	2. Przepisy ustawy dotyczące ochrony środowiska wód morskich monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej, znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	samego regionu lub podregionu morskiego.		ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, oraz wód przybrzeżnych.	
2 ust. 2	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działań, których wyłącznym celem jest obrona lub bezpieczeństwo narodowe. Państwa członkowskie dążą jednak do zagwarantowania, że takie działania są przeprowadzane w sposób, który – w stopniu, w jakim jest to rozsądne i wykonalne – jest zgodny z celami niniejszej dyrektywy.			Nie wymaga transpozycji
3	Na użytek niniejszej dyrektywy wprowadza się następujące definicje: 1) „wody morskie oznaczają: a) wody, dno morskie i skałę macierzystą znajdujące się od strony morza od linii podstawowej, od której mierzony jest zasięg morza terytorialnego aż do najdalej położonego obszaru wód terytorialnych i rozciągające się aż do najdalej położonego obszaru, na którym państwo członkowskie ma lub wykonuje prawa jurysdykcyjne, zgodnie z Konwencją ONZ o prawie morza (UNCLOS), z wyjątkiem wód przylegających do krajów i terytoriów, o których mowa w załączniku II do Traktatu, i francuskich departamentów zamorskich; oraz b) wody przybrzeżne określone w dyrektywie 2000/60/WE, ich dno morskie i podłoże, o ile szczególne aspekty stanu ekologicznego środowiska morskiego nie były już przedmiotem wspomnianej dyrektywy lub innych przepisów prawa wspólnotowego;	143	2. Przepisy ustawy dotyczące ochrony środowiska wód morskich monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej, znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, oraz wód przybrzeżnych.	
	2) „region morski” oznacza obszar morski określony w art. 4 regiony morskie oraz ich podregiony wyznaczono w celu ułatwienia wdrożenia niniejszej dyrektywy; zostały one ustalone na podstawie kryteriów hydrologicznych, oceanograficznych i			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	biogeograficznych;			
	3) „strategia morska” oznacza strategię, która ma być opracowana i wdrażana w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego zgodnie z art. 5;	144 ust. 2	Strategia morska stanowi następujący zespół działań: 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich; 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”; 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich; 5) opracowanie i wdrożenie ochrony wód morskich.	
	4) „stan środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji oraz procesów zachodzących w składających się na nie ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi oraz klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami wynikającymi z działalności człowieka na danym obszarze lub poza nim;	16 pkt 53	Ilekoć w ustawie jest mowa o: (...) 53) stanie środowiska wód morskich - rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka;	
	5) „dobry stan środowiska” oznacza taki stan środowiska wód morskich tworzących zróżnicowanie i dynamiczne pod względem ekologicznym oceany i morza, które są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, za wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie, który jest zrównoważony i gwarantuje zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działań przez obecne i przyszłe pokolenia, tj.: a) struktura, funkcje i procesy składające się na	17 pkt 12	Ilekoć w ustawie jest mowa o: (...) 12) dobrym stanie środowiska wód morskich - rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości użytkowania i prowadzenia działalności przez człowieka, dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ekosystemy morskie, a także powiązane czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom normalne funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe wywołane przez człowieka. Chroni się gatunki i siedliska morskie, zapobiega spadkowi naturalnej różnorodności biologicznej będącemu skutkiem działalności człowieka, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana; b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów, w tym właściwości będące skutkiem działalności człowieka na danym obszarze, umożliwiają normalne funkcjonowanie ekosystemów, jak opisano powyżej. Substancje i energia, w tym hałas, wprowadzane do środowiska morskiego przez człowieka, nie powodują efektów zanieczyszczenia; Dobry stan środowiska jest określany na poziomie regionu lub podregionu morskiego, o których mowa w art. 4, na podstawie wskaźników jakości opisanych w załączniku I. Stosowane jest zarządzanie, które można dostosować, opracowane na podstawie podejścia opartego na ekosystemie w celu osiągnięcia stanu środowiska;		podejściu ekosystemowym i w którym: a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana, b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów, c) substancje i energia, w tym podmorski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku działalności człowieka, nie powodują zanieczyszczenia wód morskich;	
	6) „kryteria” oznaczają charakterystyczne cechy techniczne ściśle powiązane ze wskaźnikami jakości;			Nie wymaga transpozycji
	7) „cel środowiskowy” oznacza jakościowe lub ilościowe określenie pożądanego stanu różnych składników wód morskich oraz nacisków i oddziaływania na nie w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego. Cele środowiskowe są ustalane zgodnie z art. 10;	16 pkt 3	Ilekoć w ustawie jest mowa o: (...) 2) celach środowiskowych dla wód morskich - rozumie się przez to: a) pożądaný stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych – określone jakościowo lub ilościowo;	
	8) „zanieczyszczenie” oznacza spowodowane przez działalność człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzane do środowiska morskiego substancji lub energii, w tym również podmorski hałas będący wynikiem działalności człowieka, które powoduje lub może powodować negatywne skutki, takie jak szkody w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej, zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, utrudnienia w działalności morskiej, w tym dla rybołówstwa, turystyki i rekreacji, oraz w innych zgodnych z prawem sposobach korzystania z morza, jak również pogorszenie jakości użytkowanej wody morskiej i zmniejszenie walorów estetycznych lub też – ogólnie- pogorszenie możliwości zrównoważonego użytkowania zasobów i usług morskich;	16 pkt 72	Ilekcioć w ustawie jest mowa o: (...) 72) zanieczyszczeniu wód morskich - rozumie się przez to będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, morskich wód wewnętrznych, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmorskiego hałasu, które wywołuje lub może wywoływać negatywne skutki, takie jak: a) straty w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej, b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz w innych sposobach korzystania z wód morskich, d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów i usług morskich;	
	9) „współpraca regionalna” oznacza współpracę i koordynację działalności państw członkowskich oraz, w miarę możliwości, państw trzecich graniczących z tym samym regionem lub podregionem morskim w celu rozwoju i wdrożenia strategii morskich;			Nie wymaga transpozycji
	10) „regionalna konwencja morska” oznacza wszelkie konwencje międzynarodowe wraz z ich organami decyzyjnymi ustanowione w celu ochrony środowiska morskiego regionów morskich, o których mowa w art. 4, takie jak Konwencja o ochronie środowiska			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, Konwencja o ochronie środowiska morskiego północno-wschodniego Atlantyku oraz Konwencja o środowisku morskim i regionie przybrzeżnym Morza Śródziemnego.			
4 ust. 1	Wypełniając zobowiązania nałożone przez niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie uwzględniają należycie fakt, że wody morskie podlegające ich suwerenności lub jurysdykcji stanowią integralną część następujących regionów morskich: a) Morze Bałtyckie; b) północno-wschodni Ocean Atlantycki; c) Morze Śródziemne; d) Morze Czarne.			Nie wymaga transpozycji
4 ust. 2	W celu uwzględnienia specyficznych uwarunkowań danego obszaru państwa członkowskie mogą wdrożyć niniejszą dyrektywę, stosując na odpowiednim poziomie dalszy podział wód morskich, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że podział ten zostanie dokonany w sposób zgodny z podziałem na następujące podregiony morskie: a) na północno-wschodnim Oceanie Atlantyckim: (i) Morze Północne, łącznie z cieśniną Kattegat i kanałem La Manche; (ii) Morze Celtyckie; (iii) Zatoka Biskajska oraz wybrzeże Półwyspu Iberyjskiego; (iv) na Oceanie atlantyckim, makaronezyjski region biogeograficzny, obejmujący wody wokół Azorów, Medery oraz Wysp Kanaryjskich; b) na Morzu Śródziemnym: (i) zachodnie Morze Śródziemne; (ii) Morze Adriatyckie;			Przepis jest fakultatywny i Polska nie przewiduje podziału regionu Morza Bałtyckiego na podregiony morskie

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	(iii) Morze Jońskie i środkowa część Morza Śródziemnego; (iv) Morze Egejskie-Lewantyńskie. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dokonanych podziałach w terminie określonym w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, przy czym mogą dokonywać zmian tych podziałów po zakończeniu oceny wstępnej, o której mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt (i).			
5 ust. 1	Każde państwo członkowskie opracowuje w odniesieniu do każdego odpowiedniego regionu lub podregionu morskiego strategię morską dla jego wód morskich zgodnie z planem działania określonym w ust. 2 lit. a) i b).	144	1. W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje się i wdraża strategię morską, na zasadach określonych w ustawie. 2. Strategia morska stanowi następujący zespół działań: 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich; 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”; 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich; 5) opracowanie i wdrożenie krajowego programu ochrony wód morskich.	
5 ust. 2	Państwa członkowskie wchodzące w skład tego samego regionu lub podregionu morskiego prowadzą współpracę służącą zagwarantowaniu spójności i koordynacji – w obrębie każdego regionu lub podregionu morskiego środków wymaganych do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, w szczególności poszczególnych elementów strategii morskich, o których mowa w lit. a) i b), na terenie danego regionu lub podregionu morskiego zgodnie z następującym planem działania, w ramach którego zainteresowane państwa członkowskie starają się			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	realizować wspólne podejście: a) przygotowanie: (i) dokonanie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., wstępnej oceny obecnego stanu środowiska danych wód oraz oddziaływania na nie wynikającego z działalności człowieka, zgodnie z art. 8; (ii) ustalenie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., dobrego stanu środowiska dla danych wód, zgodnie z art. 9 ust. 1; (iii) określenie, w terminie do dnia 15 lipca 2012 r., szeregu celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników, zgodnie z art. 10 ust. 1; (iv) opracowanie i wdrożenie, w terminie do dnia 15 lipca 2014 r., chyba że określono inaczej w odpowiednich przepisach wspólnotowych, programu monitorowania dla bieżącej oceny oraz regularnego uaktualniania celów, zgodnie z art. 11 ust. 1;			
5 ust. 3	Państwa członkowskie posiadające granice w tym samym regionie lub podregionie morskim objętym niniejszą dyrektywą, gdzie stan morza jest na tyle krytyczny, że konieczne jest natychmiastowe działanie, powinny sporządzić plan działania zgodnie z ust. 1, zakładający wcześniejsze wejście w życie programów środków oraz ewentualnych bardziej rygorystycznych środków ochronnych, pod warunkiem że nie uniemożliwia to osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu ekologicznego w innym regionie lub podregionie morskim. W takich przypadkach: a) właściwe państwa członkowskie informują Komisję o swoim zmienionym harmonogramie i postępują zgodnie z nim; b) Komisję wzywa się do rozważenia zaoferowania działań wspierających państwa członkowskie w			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	zwiększonych staraniach na rzecz polepszenia środowiska morskiego przez uczynienie danego regionu projektem pilotażowym.			
6 ust. 1 i 2	1. W celu osiągnięcia koordynacji, o której mowa w art. 5 ust. 2, w miarę możliwości i w razie potrzeby, państwa członkowskie wykorzystują istniejące regionalne struktury współpracy instytucjonalnej obejmujące dany region lub podregion morski, w tym struktury stworzone na mocy regionalnych konwencji morskich. 2. W celu ustanowienia i wykonania strategii morskich w obrębie każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie dokładają wszelkich starań przy wykorzystaniu odpowiednich forów międzynarodowych, w tym mechanizmów i struktur przewidzianych w regionalnych konwencjach morskich, aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, posiadających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich suwerenności lub jurysdykcji. W tym kontekście państwa członkowskie opierają się w możliwie największym stopniu na odpowiednich istniejących programach i działaniach w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych, takich jak regionalne konwencje morskie. Koordynacja i współpraca są rozszerzane, w odpowiednich przypadkach, na wszystkie państwa członkowskie na obszarze zlewni każdego regionu lub podregionu morskiego, w tym na państwa śródlądowe, w celu umożliwienia państwom członkowskim w tym regionie lub podregionie morskim wypełnienia ich zobowiązań nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy, przy wykorzystaniu istniejących struktur	148	Art. 148. Podjęcie działań, których celem jest zapewnienie osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym odpowiednio opracowanie, wdrożenie i przegląd wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz programu ochrony wód morskich, wymaga współpracy, w szczególności: 1) w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską”, 2) z właściwymi naukowymi organami doradczymi; 3) z właściwymi regionalnymi komitetami doradczymi; 4) z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego, 5) z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	współpracy opisanych w niniejszej dyrektywie lub dyrektywie 2000/60/WE.			
7 ust. 1	W terminie do dnia 15 lipca 2010 r. państwa członkowskie wyznaczają dla każdego danego regionu lub podregionu morskiego organ lub organy właściwe w sprawach dotyczących wdrożenia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wód morskich podlegających danemu państwu. W terminie do dnia 15 stycznia 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych właściwych organów wraz z informacjami wymienionymi w załączniku II. Jednocześnie państwa członkowskie wysyłają Komisji wykaz swoich właściwych organów przy tych organach międzynarodowych, w których pracach uczestniczą i które są właściwe dla wdrażania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie położone na obszarze zlewni każdego regionu lub podregionu morskiego wyznaczają również właściwy organ lub organy do celów współpracy i koordynacji, o których mowa w art. 6.			Nie wymaga transpozycji
7 ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dotyczących informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 w ciągu sześciu miesięcy od daty wprowadzenia w życie takiej zmiany.			Nie wymaga transpozycji
8 ust. 1	W odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie sporządzają wstępną ocenę swoich wód morskich, która uwzględnia istniejące dane, jeśli są one dostępne, oraz zawiera następujące elementy: a) analizę podstawowych cech i właściwości oraz obecnego stanu środowiska tych wód na podstawie przykładowego wykazu elementów określonego w	150 ust. 1	Art. 150. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności charakterystykę: a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich: – topografia i batymetria dna morskiego,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	tabeli 1 w załączniku III, uwzględniającą właściwości fizyko-chemiczne, typy siedlisk, składniki biologiczne oraz hydromorfologię; b) analizę dominujących presji i oddziaływań, łącznie z działalnością człowieka, wywieranych na stan środowiska tych wód, która: (i) opiera się na przykładowym wykazie elementów umieszczonych w tabeli 2 w załączniku III oraz uwzględnia jakościowe i ilościowe aspekty różnych presji oraz dające się wyróżnić tendencje; (ii) obejmuje skutki kumulacyjne i synergiczne; oraz (iii) uwzględnia odpowiednie oceny przeprowadzone na mocy obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego; c) ekonomiczną i społeczną analizę użytkowania tych wód oraz analizę kosztów degradacji środowiska morskiego.		– roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód, – przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennej (rozpuszczony azot nieorganiczny DIN, azot ogólny TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny DIP, fosfor ogólny TP, całkowity węgiel organiczny TOC) i tlenu, – pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich, b) typów siedlisk, zawierającą: – dominujące typy lub dominujący typ siedlisk na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich, – identyfikację i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, – siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony przyrody o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, c) cech biologicznych wód morskich, zawierającą: – opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej, – informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej, – informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb, – opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego, – opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, – wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego, d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a-c, zawierającą: – opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, – opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego; 2) analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne; 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.	
8 ust. 2	Analizy, o których mowa w ust. 1, uwzględniają elementy dotyczące wód przybrzeżnych, przejściowych i terytorialnych objętych stosownymi przepisami obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, a zwłaszcza dyrektywy 2000/60/WE. W analizach tych uwzględnia się również lub stosuje jako podstawę inne stosowne oceny, takie jak przeprowadzone wspólnie w ramach regionalnych konwencji morskich, tak aby możliwe było dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska morskiego.	150 ust. 2 pkt 1	2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia: 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników;	
8 ust. 3	Dla każdego regionu morskiego państwa członkowskie, przygotowując ocenę, o której mowa w ust. 1, podejmują starania w drodze koordynacji ustanowionej na mocy art. 5 i 6 w celu zapewnienia: a) zgodności metodologii oceny w całym regionie lub podregionie morskim; PL 25.6.2008 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 164/27 b) uwzględniania oddziaływania i właściwości o charakterze transgranicznym.	150 ust. 2 pkt 2	2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej.	
9 ust. 1	W oparciu o wstępną ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie w odniesieniu do każdego danego regionu lub podregionu morskiego określają dla wód morskich zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu	153 ust. 1	Art. 153. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	środowiska, w oparciu o wskaźniki jakości wymienione w załączniku I. Państwa członkowskie uwzględniają przykładowy wykaz elementów zawarty w tabeli 1 w załączniku III, a w szczególności właściwości fizyko-chemiczne, typy siedlisk, właściwości biologiczne oraz hydromorfologię. Państwa członkowskie uwzględniają również naciski lub wpływ działań człowieka w każdym regionie lub podregionie morskim, mając na uwadze przykładowe wykazy elementów określone w tabeli 2 w załączniku III.		a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego, b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach, c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie, d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, e) ograniczoną do minimum eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód, f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy, g) stałą zmianę właściwości hydrograficznych niepowodującą negatywnego wpływu na ekosystemy morskie, h) utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich, i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji, j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych, k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich; 2) sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w pkt 1; 3) sposób oceny stanu środowiska wód morskich. 2. Jeżeli którakolwiek z cech, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie ma zastosowania do wód regionu Morza Bałtyckiego, fakt ten wskazuje się i uzasadnia w zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich. 3. Przy opracowywaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich bierze się pod uwagę: 1) istniejący stan rozpoznania procesów zachodzących w środowisku morskim; 2) dostępne wyniki pomiarów i badań; 3) możliwość różnicowania własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zależności od cech przestrzennych i właściwości wód morskich; 4) właściwości fizyczne, chemiczne i hydromorfologiczne wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. a; 5) typy siedlisk o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. b; 6) cechy biologiczne wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. c. 4. Wyznaczając własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, bierze się pod uwagę:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			1) wskaźniki i kryteria określone w decyzji Komisji Europejskiej nr 2010/477/UE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. Urz. UE L 232 z 02.09.2010, str. 14); 2) zestawienia dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, o której mowa w art. 150 ust. 3; 3) relację między wskaźnikami i kryteriami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w pkt 1, a presjami i oddziaływaniami na wody morskie zawartymi w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2.	
9 ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ocenie dokonanej zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w ciągu trzech miesięcy od dokonania tych ustaleń.	154 ust. 6	6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	
9 ust. 3	Kryteria i standardy metodologiczne, które mają być zastosowane przez państwa członkowskie i które mają służyć zmianie innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, są określone na podstawie załączników I i III, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, w terminie do dnia 15 lipca 2010 r., w taki sposób, aby zapewnić spójność i umożliwić porównanie, w jakim stopniu udaje się osiągnąć dobry stan środowiska w regionach i podregionach morskich. Przed zaproponowaniem takich kryteriów i standardów Komisja konsultuje się z wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	z regionalnymi konwencjami morskimi.			
10 ust. 1	Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie określają w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego kompleksowy zestaw celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników odnoszący się do ich wód morskich w celu ukierunkowania działań na rzecz osiągnięcia dobrego stanu środowiska w środowisku morskim, biorąc pod uwagę przykładowe wykazy presji i oddziaływania określonych w tabeli 2 w załączniku III oraz właściwości określonych w załączniku IV. Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie uwzględniają ciągle stosowanie odpowiednich, istniejących celów środowiskowych określonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym, zapewniając wzajemną zgodność tych celów oraz uwzględnianie odnośnych skutków i cech o charakterze trans granicznym w możliwie najszerszym zakresie.	144 ust. 3	3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.	
		156 ust. 3	3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę: 1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1; 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2; 3) właściwości i skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego; 4) potrzebę określenia: a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiły prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich, b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiający ich osiągnięcie; 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia tego stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1; 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich; 7) charakterystykę działań niezbędnych do osiągnięcia	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			celów środowiskowych dla wód morskich; 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli została sporządzona; 10) potrzebę uwzględniania zagadnień społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich; 11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi: a) stanu środowiska wód morskich, b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
10 ust. 2	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o celach środowiskowych w ciągu trzech miesięcy od ich określenia.	157 ust. 6	6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	
11 ust. 1	Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 państwa członkowskie określają i realizują skoordynowane programy monitorowania służące prowadzeniu bieżącej oceny stanu środowiska ich wód morskich na podstawie przykładowego wykazu zawartego w załączniku III i wykazu zawartego w załączniku V oraz w odniesieniu do celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10. Programy monitorowania są spójne w obrębie	350 ust. 2 z wyj. pkt 11 i 15	2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę: 1) uwzględnienia ustaleń zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich; 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego; 3) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	regionów lub podregionów morskich i opieraj się na stosownych przepisach prawa wspólnotowego dotyczących oceny i monitorowania, w tym dyrektywy siedliskowej i dyrektywy ptasiej, lub umów międzynarodowych oraz są zgodne z tymi przepisami.		podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 4) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich; 5) informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich; 6) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich; 7) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych; 8) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych; 9) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego; 10) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej; 12) uwzględniania oceny zmian cech i właściwości wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich; 13) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia o ile zostały ustalone; 14) uwzględniania oceny stanu środowiska i programów monitoringu realizowanych na podstawie przepisów odrębnych, w tym monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej, o którym mowa w art. 112 ustawy o ochronie przyrody;	
11 ust. 2	Państwa członkowskie wchodzące w skład jednego regionu lub podregionu morskiego sporządzają programy monitorowania zgodnie z ust. 1 oraz, mając na uwadze spójność i koordynację, dążą do zapewnienia: a) zgodności metod monitorowania w całym regionie lub podregionie morskim w celu ułatwienia porównywania wyników monitorowania; b) uwzględniania istotnego oddziaływania i właściwości o charakterze transgranicznym.	350 ust. 2 pkt 11 i 15	11) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących monitorowania stanu środowiska wód; 15) uwzględniania właściwości i oddziaływania o charakterze transgranicznym na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego.	
11 ust. 3	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o programach monitorowania w ciągu trzech miesięcy od ich określenia.	350 ust. 7	7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej program monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Program	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			monitoringu wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.	
11 ust. 4	Specyfikacje i ujednolicone metody monitorowania i oceny, które uwzględniają istniejące zobowiązania i umożliwiają porównywanie wyników monitorowania i oceny oraz które służą zmianie innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.	Nie dotyczy		Nie wymaga transpozycji
12	Na podstawie wszystkich powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 3 w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego Komisja dokonuje oceny, czy w przypadku każdego państwa członkowskiego elementy zawarte w powiadomieniu tworzą odpowiednie ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy, a także może zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie wszelkich dodatkowych niezbędnych informacji, które są dostępne. Sporządzając oceny, Komisja uwzględnia spójność ram w obrębie różnych regionów i podregionów morskich oraz w całej Wspólnocie. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich tych powiadomień Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie, czy uważa, że elementy zawarte w powiadomieniu są zgodne z niniejszą dyrektywą, oraz udziela wskazówek dotyczących wszelkich modyfikacji, które uważa za niezbędne.			Nie wymaga transpozycji
13 ust. 1	W odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego państwa członkowskie określają środki, które należy zastosować, aby osiągnąć lub utrzymać dobry stan środowiska na ich wodach morskich, jak określono w art. 9 ust. 1.	144 ust.3	3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.	
		159	Art. 159. 1. Program ochrony wód morskich określa:	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Środki te są opracowywane na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz w odniesieniu do celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10 ust. 1, jak również przy uwzględnieniu rodzajów środków wymienionych w załączniku VI.	ust. 1	1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne: a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka, b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich, c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć, d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich, e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich, f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich, g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mające na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich; 2) obszary, o których mowa w art. 158 ust. 4, i uzasadnienie ich wyznaczenia, jeżeli obszary takie występują; 3) działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5; 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wynikających z decyzji podjętych na mocy umów międzynarodowych których Rzeczpospolita Polska jest stroną; 5) analizę wpływu poszczególnych działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na stan	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			środowiska wód morskich, w tym analizę kosztów i korzyści związanych z ich podjęciem; 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody; 7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 8) narzędzia zapewniające koordynację zarządzania, w szczególności terminy, wzory formularzy sprawozdawczych z realizacji działań oraz inne wymogi dotyczące obowiązków sprawozdawczych.	
13 ust. 2	Państwa członkowskie włączają środki opracowane zgodnie z ust. 1 do programu środków, biorąc pod uwagę właściwe środki wymagane na mocy prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (1) i dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach (2), a także przyjętych w przyszłości przepisów w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej lub umów międzynarodowych	159 ust. 3 pkt 1, 2 i 6	3. Przy opracowywaniu programu ochrony wód morskich uwzględnia się: 1) ustalenia programów, o których mowa w art. 88 ust. 1 i art. 279 pkt 5; 2) działania w zakresie zarządzania jakością wody w kąpieliskach, o których mowa w art. 37 ust. 1; 6) działania wymagane na podstawie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.	
13 ust. 3	Przy opracowywaniu programu środków na mocy ust. 2 państwa członkowskie w należyty sposób uwzględniają zasadę zrównoważonego rozwoju, a w szczególności społeczny i gospodarczy wpływ planowanych środków. W celu wsparcia właściwego organu lub organów, o których mowa w art. 7, w	159 ust. 3 pkt 3-5	Przy opracowywaniu programu ochrony wód morskich uwzględnia się: (...) 3) zasadę zrównoważonego rozwoju; 4) opłacalność i techniczną wykonalność planowanych do określenia w nim działań oraz koszty i korzyści z nich	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	realizacji ich celów w sposób zintegrowany państwa członkowskie mogą określić bądź ustanowić ramy administracyjne w celu korzystania z takiego współdziałania. Przed wprowadzeniem jakiegokolwiek nowego środka państwa członkowskie dopilnowują, by były one opłacalne i technicznie wykonalne, oraz przeprowadzają oceny oddziaływania, w tym analizy kosztów i korzyści.		wynikające; 5) konsekwencje wyznaczenia obszarów, o których mowa w art. 158 ust. 4, dla innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego.	
13 ust. 4	Jeżeli państwa członkowskie uważają, że zarządzanie działalnością człowieka na poziomie wspólnotowym lub międzynarodowym może mieć znaczny wpływ na środowisko morskie, zwłaszcza na obszarach, o których mowa w ust. 4, indywidualnie lub wspólnie zwracają się do właściwego organu lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej w celu rozpatrzenia i ewentualnego podjęcia środków, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, tak aby zapewnić integralność, strukturę i funkcjonowanie ekosystemów, które mają być utrzymane lub w razie potrzeby odtworzone.	159 ust. 1 pkt 4	Program ochrony wód morskich określa: (...) 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wynikających z decyzji podjętych na mocy umów międzynarodowych których Rzeczpospolita Polska jest stroną;	
13 ust. 5	Jeżeli państwa członkowskie uważają, że zarządzanie działalnością człowieka na poziomie wspólnotowym lub międzynarodowym może mieć znaczny wpływ na środowisko morskie, zwłaszcza na obszarach, o których mowa w ust. 4, indywidualnie lub wspólnie zwracają się do właściwego organu lub odpowiedniej organizacji międzynarodowej w celu rozpatrzenia i ewentualnego podjęcia środków, które mogą być niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, tak aby zapewnić integralność, strukturę i funkcjonowanie ekosystemów, które mają być utrzymane lub w razie potrzeby odtworzone.	147	Art. 147. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że działalność człowieka w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie leżącym poza granicami Unii Europejskiej może mieć znaczący wpływ na środowisko wód morskich, w szczególności na obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym chronionych zgodnie z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do właściwego organu Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowej o podjęcie działań niezbędnych dla osiągnięcia dobrego	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			stanu środowiska wód morskich oraz zapewnienia integralności, funkcjonowania i zachowania struktury ekosystemów morskich, które mają być utrzymane lub, w razie potrzeby, odtworzone.	
13 ust. 6	Najpóźniej do 2013 r. państwa członkowskie udostępniają opinii publicznej w odniesieniu do każdego regionu i podregionu morskiego istotne informacje dotyczące obszarów, o których mowa w ust. 4 i 5.	Nie dotyczy		
13 ust. 7	Państwa członkowskie wskazują w swoich programach sposób wdrażania środków oraz określają, w jaki sposób przyczynią się one do osiągnięcia celów środowiskowych ustanowionych zgodnie z art. 10 ust. 1.	159 ust. 1 pkt 7	7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;	
13 ust. 8	Państwa członkowskie rozważają wpływ realizowanych przez siebie programów środków na wody pozostające poza obszarem ich wód morskich w celu zminimalizowania zagrożeń dla tych wód i w miarę możliwości uzyskania pozytywnego wpływu.	159 ust. 1	Program ochrony wód morskich określa: (...) 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody;	
13 ust. 9	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i wszystkie inne zainteresowane państwa członkowskie o swoich programach środków w ciągu trzech miesięcy od ich ustanowienia.	160 ust. 9	9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym państwom członkowskim Unii Europejskiej projekt programu ochrony wód morskich. Projekt programu ochrony wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia jego uzgodnienia z członkami Rady Ministrów.	
13 ust. 10	Z zastrzeżeniem art. 16 państwa członkowskie zapewniają wdrożenie programów w ciągu jednego roku od ich ustanowienia.			Nie wymaga transpozycji. Transpozycja została wykonana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 4 stycznia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
				(Dz. U. poz. 165)
14 ust. 1	Państwo członkowskie może określić przykłady obszarów na terenie swoich wód morskich, gdzie z jakiegokolwiek powodu wymienionego w lit. a)–d) cele środowiskowe lub dobry stan ekologiczny środowiska nie mogą zostać osiągnięte we wszystkich aspektach przy zastosowaniu środków przyjętych przez to państwo członkowskie lub z powodów, o których mowa w lit. e), nie mogą zostać osiągnięte w określonym przedziale czasowym: a) działanie lub brak działania, za które dane państwo członkowskie nie jest odpowiedzialne; b) przyczyny naturalne; c) siła wyższa d) modyfikacje lub zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte z ważnych względów interesu publicznego, które zostały uznane za istotniejsze niż negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym oddziaływanie transgraniczne; e) warunki naturalne, które nie pozwalają na szybką poprawę stanu danych wód morskich. Dane państwo członkowskie wyraźnie wskazuje takie przypadki w swoim programie środków i przekazuje Komisji uzasadnienie swojej opinii. Przy określaniu przykładów takich obszarów państwa członkowskie uwzględniają konsekwencje dla państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. Dane państwo członkowskie podejmuje jednak właściwe środki ad hoc służące dalszemu dążeniu do osiągnięcia celów środowiskowych, aby zapobiec postępującemu pogarszaniu się stanu wód morskich z powodów określonych w lit. b), c) lub d), oraz	158	Art. 158. 1. Cele środowiskowe dla wód morskich należy osiągnąć w terminach określonych w zestawie celów środowiskowych dla wód morskich. 2. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów: 1) działanie lub brak działania wpływających na stan środowiska wód morskich, za które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna; 2) przyczyny naturalne; 3) siła wyższa; 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu. 3. Dopuszcza się także odstąpienie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów środowiskowych dla wód morskich, jeżeli występują warunki naturalne niepozwalające na szybką poprawę stanu środowiska wód morskich. 4. W programie ochrony wód morskich określa się obszary wód morskich, w tym ich granice, dla których, przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich z powodów i przyczyn wskazanych odpowiednio w ust. 2 albo 3, jeżeli obszary	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	służące złagodzeniu niekorzystnego oddziaływania na poziomie danego regionu lub podregionu morskiego lub w wodach morskich innych państw członkowskich.		takie występują. 5. W stosunku do obszarów, o których mowa w ust. 4, podejmuje się działania doraźne służące dalszemu dążeniu osiągnięciu celów środowiskowych aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich z powodów wskazanych w ust. 2 pkt 2 4, a także złagodzeniu negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje. 6. Działania doraźne, o których mowa w ust. 5, określa się w programie ochrony wód morskich.	
14 ust. 2	W sytuacji przewidzianej w ust. 1 lit. d) państwa członkowskie dbają o to, by modyfikacje i zmiany w sposób trwały nie wykluczały osiągnięcia dobrego stanu środowiska na poziomie danego regionu lub podregionu morskiego lub w wodach morskich innych państw członkowskich ani nie zagrażały osiągnięciu takiego stanu.	158 ust. 2 i 3	2. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów: 1) działanie lub brak działania wpływających na stan środowiska wód morskich, za które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna; 2) przyczyny naturalne; 3) siła wyższa; 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu. 3. Dopuszcza się także odstąpienie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów środowiskowych dla wód morskich, jeżeli występują	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			warunki naturalne niepozwalające na szybką poprawę stanu środowiska wód morskich.	
14 ust. 3	Środki ad hoc, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci, są w stopniu, w jakim jest to wykonalne, włączane do programu środków.	159 ust. 1 pkt 2 i 3	Program ochrony wód morskich określa: (...) 2) obszary, o których mowa w art. 158 ust. 4, i uzasadnienie ich wyznaczenia, jeżeli obszary takie występują; 3) działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5;	
Art. 14 ust. 4	Państwa członkowskie opracowują i wdrażają wszystkie elementy strategii morskich, o których mowa w art. 5 ust. 2, lecz nie muszą przy tym podejmować szczególnych kroków, poza przypadkiem wstępnej oceny opisanej w art. 8, jeśli nie występuje znaczne zagrożenie dla środowiska morskiego, lub gdyby koszty były nieproporcjonalnie wysokie, biorąc pod uwagę zagrożenia dla środowiska morskiego i pod warunkiem że sytuacja nie ulega pogorszeniu. W przypadku gdy państwo członkowskie nie podejmuje żadnych kroków z któregośkolwiek z wymienionych powodów, państwo to przekazuje Komisji konieczne uzasadnienie swojej decyzji, unikając sytuacji, w której osiągnięcie dobrego stanu środowiska jest stale zagrożone.	159 ust. 2 162 ust. 3	Art. 159. 2. W przypadku gdy nie występuje znaczące zagrożenie dla stanu środowiska wód morskich lub koszty podjęcia działań zapobiegających wystąpieniu tego zagrożenia byłyby nieproporcjonalnie wysokie, program ochrony wód morskich określa działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5, od podjęcia których można odstąpić. Odstąpienie od podjęcia działań doraźnych nie może spowodować dalszego pogorszenia się stanu środowiska wód morskich oraz wystąpienia zagrożenia dla złagodzenia negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje. 162 ust. 3 Art. 162. 3. W przypadku wydania aktu prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską o odstąpieniu od podjęcia działań doraźnych w stosunku do obszarów, o których mowa w art. 158 ust. 4, przekazując jej jednocześnie uzasadnienie podjęcia takiej decyzji.	
15 ust. 1	W przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie występowania problemu, który oddziałuje na stan środowiska jego wód morskich i który nie może zostać rozwiązany za pomocą środków przyjętych na poziomie krajowym lub który	161 ust. 1	Art. 161. 1. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi wystąpienie problemu, który negatywnie oddziałuje na środowisko wód morskich i nie może zostać rozwiązany za pomocą działań określonych w programie ochrony wód morskich lub który jest powiązany z inną niż	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	jest powiązany z inną polityką Wspólnoty lub umową międzynarodową, państwo to informuje o tym Komisję i przekazuje uzasadnienie będące podstawą jego opinii. Komisja reaguje w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.		ochrona środowiska wód polityką Unii Europejskiej lub umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, informuje Komisję Europejską o takim problemie i przekazuje uzasadnienie swojego stanowiska po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.	
15 ust. 2	Jeśli wymagane jest działanie instytucji Wspólnoty, państwa członkowskie zwracają się do Komisji i Rady z odpowiednimi zaleceniami co do środków dotyczących problemów, o których mowa w ust. 1. O ile stosowne przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej, Komisja reaguje na każde z takich zaleceń w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy i, w stosownych przypadkach, w odpowiedni sposób je uwzględnia przy przedstawianiu związanych z nimi wniosków Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	161 ust. 2	2. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że wystąpienie problemu, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przez właściwe organy Unii Europejskiej występuje do Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej o podjęcie w tym zakresie odpowiednich działań po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.	
16	Na podstawie powiadomień o programach środków dokonywanych zgodnie z art. 13 ust. 9 Komisja dokonuje oceny, czy w przypadku każdego państwa członkowskiego programy zawarte w powiadomieniu stanowią właściwe ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy, a także może zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji, które są dostępne. Sporządzając oceny, Komisja uwzględnia spójność programów środków w obrębie różnych regionów i podregionów morskich oraz w całej Wspólnocie. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich tych powiadomień Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie, czy uważa, że programy	Nie dotyczy	Nie wymaga transpozycji	Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	środków zawarte w powiadomieniu są zgodne z niniejszą dyrektywą, oraz udziela wskazówek dotyczących wszelkich modyfikacji, które uważa za niezbędne.			
17 ust. 1 i 2	1. Państwa członkowskie zapewniają aktualizowanie strategii morskich dotyczących każdego danego regionu lub podregionu morskiego. 2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie dokonują w sposób skoordynowany, o czym mowa w art. 5, przeglądu następujących elementów swoich strategii morskich co sześć lat od momentu ich pierwotnego określenia: a) pierwotnej oceny i ustalenia dobrego stanu środowiska, przewidzianych odpowiednio w art. 8 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1; b) celów środowiskowych określonych zgodnie z art. 10 ust. 1; c) programów monitorowania określonych zgodnie z art. 11 ust. 1; d) programów środków określonych zgodnie z art. 13 ust. 2.	151 ust. 13	Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	
		154 ust. 11	Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	
		157 ust. 11	Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	
		160 ust. 15	Program ochrony wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	
		350 ust. 12	Program monitoringu wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
17 ust. 3	Szczegóły dotyczące aktualizacji przeprowadzonych w następstwie przeglądów przewidzianych w ust. 2 są przesyłane Komisji, regionalnym konwencjom morskim i pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim w ciągu trzech miesięcy po ich opublikowaniu zgodnie z art. 19 ust. 2	151 ust. 16 154 ust. 12 157 ust. 12 160 ust. 16 350 ust. 13	151 ust. 16 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. 154 ust. 12 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.	
			157 ust. 12 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich. 160 ust. 16 Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			Europejskiej o aktualizacjach programu ochrony wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji krajowego programu ochrony wód morskich. 350 ust. 13 13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.	
17 ust. 4	Artykuły 12 i 16 stosuje się odpowiednio do przepisów niniejszego artykułu.			Nie wymaga transpozycji
18	W ciągu trzech lat po opublikowaniu każdego programu środków lub jego aktualizacji zgodnie z art. 19 ust. 2 państwa członkowskie przedstawiają Komisji krótkie sprawozdanie okresowe opisujące postępy we wdrażaniu tego programu.	160 ust. 14	Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu programu ochrony wód morskich. Sprawozdanie jest przedkładane w terminie 3 lat od dnia przyjęcia krajowego programu ochrony wód morskich, a następnie po każdej jego aktualizacji.	
19 ust. 1	Zgodnie z odpowiednim obowiązującym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zainteresowane strony odpowiednio wcześniej miały zapewnioną rzeczywistą możliwość uczestniczenia we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w tym w miarę możliwości istniejące organy lub struktury zarządzające, łącznie z regionalnymi konwencjami morskimi, naukowymi organami doradczymi oraz regionalnymi komitetami doradczymi.	151 ust. 8-10, 154 ust. 2-4, 157 ust. 2-4, 160 ust 5 i 6	8. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, w celu zgłoszenia uwag, projekt wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. 9. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej zainteresowani mogą składać, do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu. 10. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa i ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej. <i>Przytoczono tylko fragment przepisów</i>	
19 ust. 2	Państwa członkowskie publikują i publicznie udostępniają podsumowania następujących elementów strategii morskich lub dotyczących ich uaktualnień, umożliwiając zgłaszanie do nich uwag: a) wstępna ocena i określenie dobrego stanu środowiska, przewidziane, odpowiednio, w art. 8 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1; b) cele środowiskowe określone zgodnie z art. 10 ust. 1; c) programy monitorowania określone zgodnie z art. 11 ust. 1; d) programy środków określone zgodnie z art. 13 ust. 2.			Zapis w art. 21 ust. 2 pkt 28 ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
19 ust. 3	Odnośnie do dostępu do informacji na tematy związane ze środowiskiem zastosowanie ma dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (1). Zgodnie z dyrektywą 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają Komisji, do celów wykonywania przez nią zadań związanych z niniejszą dyrektywą, zwłaszcza przeglądu stanu środowiska morskiego we Wspólnocie zgodnie z art. 20 ust. 3 lit. b), dostęp do tych danych i informacji oraz prawo korzystania z danych i informacji uzyskanych w wyniku wstępnych ocen przeprowadzonych zgodnie z art. 8 oraz programów monitorowania stworzonych			Zapis w odnośniku nr pkt 7 ustawie z dnia 3 października 2008 r. o dostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	zgodnie z art. 11. Nie później niż sześć miesięcy po udostępnieniu danych i informacji uzyskanych w wyniku wstępnych ocen przeprowadzonych zgodnie z art. 8 oraz programów monitorowania stworzonych zgodnie z art. 11 informacje te i dane udostępniane są również Europejskiej Agencji Środowiska do celów wykonywania przez nią swoich zadań.			
20 ust. 1	Komisja publikuje pierwsze sprawozdanie z oceną procesu wdrażania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po otrzymaniu wszystkich programów środków, a najpóźniej do roku 2019. Komisja publikuje kolejne sprawozdania co sześć lat. Komisja przekazuje sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.			Nie wymaga transpozycji
20 ust. 2	Najpóźniej do dnia 15 lipca 2012 r. Komisja publikuje sprawozdanie, w którym określi wkład niniejszej dyrektywy w wykonywanie istniejących obowiązków, zobowiązań i inicjatyw państw członkowskich lub Wspólnoty na szczeblu wspólnotowym lub międzynarodowym w dziedzinie ochrony środowiska wód morskich. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.			Nie wymaga transpozycji
20 ust. 3	Sprawozdania przewidziane w ust. 1 obejmują: a) przegląd postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy; b) przegląd stanu środowiska morskiego we Wspólnocie, w koordynacji z Europejską Agencją Środowiska i odpowiednimi regionalnymi organizacjami morskimi i organizacjami rybołówstwa oraz konwencjami; c) analizę strategii morskich oraz propozycje ich			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	udoskonalenia; d) streszczenie informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z art. 12 i 16 oraz przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 ocen informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z art. 15; e) streszczenie uwag do każdego ze sprawozdań przedstawionych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18; f) streszczenie uwag do komentarzy przedstawionych przez Parlament Europejski i Radę w sprawie poprzednich strategii morskich; g) streszczenie sposobu, w jaki inne stosowne polityki Wspólnoty przyczyniają się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.			
21	Na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie do 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie do 2014 r. w sprawie postępów w ustanawianiu chronionych obszarów morskich, uwzględniając istniejące obowiązki wynikające z prawa wspólnotowego oraz międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty i państw członkowskich. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	Nie dotyczy		Nie wymaga transpozycji
22 ust. 1	Ze względu na z natury priorytetowy charakter ustanowienia strategii morskich, wykonanie niniejszej dyrektywy jest wspomagane przez istniejące instrumenty finansowe Wspólnoty zgodnie z obowiązującymi zasadami i warunkami.			Nie wymaga transpozycji
22 ust. 2	Programy opracowywane przez państwa członkowskie są współfinansowane przez UE zgodnie z istniejącymi instrumentami finansowymi.			Nie wymaga transpozycji
23	Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy w			Nie wymaga transpozycji

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	terminie do dnia 15 lipca 2023 r. i w razie konieczności zaproponuje wszelkie niezbędne zmiany.			
24 ust. 1	Zmiany załączników III, IV i V w związku z postępowaniem naukowym i technicznym mogą zostać wprowadzone zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, z uwzględnieniem okresów przeglądu i aktualizacji strategii morskich określonych w art. 17 ust. 2.			Nie wymaga transpozycji
24 ust. 2	Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 25 ust. 2: a) można przyjąć standardy metodologiczne dotyczące stosowania załączników I, III, IV oraz V; b) można przyjąć formaty techniczne do celów przekazywania i przetwarzania danych, w tym danych statystycznych i kartograficznych.			Nie wymaga transpozycji
25 ust. 1	Komisję wspomaga komitet.			Nie wymaga transpozycji
25 ust. 2	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.			Nie wymaga transpozycji
25 ust. 3	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.			Nie wymaga transpozycji
26 ust. 1	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w terminie do dnia 15 lipca 2010 r. Teksty tych przepisów przekazują niezwłocznie Komisji.	Odniesienie do ustawy	Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich: ...) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Wspomniane przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie towarzyszy ich oficjalnej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.		morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).	
26 ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.			Nie wymaga transpozycji
26 ust. 3	Państwa członkowskie nieposiadające wód morskich Wprowadzają w życie wyłącznie te przepisy, które są konieczne do spełnienia wymogów określonych w art. 6 dotyczących współpracy regionalnej i art. 7 dotyczących właściwych organów. Jeżeli takie przepisy obowiązują już na mocy prawa krajowego, dane państwa członkowskie przekazują Komisji tekst tych przepisów.			Nie wymaga transpozycji
27	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej			Nie wymaga transpozycji
28	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.			Nie wymaga transpozycji
Załącznik I	Wskaźniki jakości dotyczące określania dobrego stanu środowiska (o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3 i art. 24) 1. Utrzymana jest różnorodność biologiczna. Jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i bogactwo gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym. 2. Gatunki obce wprowadzone do ekosystemu w	153 ust.1	Art. 153. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących: a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	wyniku działalności człowieka utrzymują się na poziomie, który nie powoduje szkodliwych zmian w ekosystemach. 3. Populacje wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach handlowych utrzymują się w bezpiecznych granicach biologicznych, wskazując rozmieszczenie ze względu na wiek i rozmiar populacji, świadczące o dobrym zdrowiu zasobów. 4. Wszystkie elementy morskiego łańcucha pokarmowego, w stopniu w jakim są znane, występują w normalnych ilościach i zróżnicowaniu, na poziomie, który w dalszej perspektywie może zapewnić bogactwo gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej. 5. Do minimum ogranicza się eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak ubytki różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód. 6. Integralność dna morskiego utrzymuje się na poziomie gwarantującym ochronę struktury i funkcji ekosystemów oraz brak niekorzystnego wpływu zwłaszcza na ekosystemy głębinowe. 7. Stała zmiana właściwości hydrograficznych nie ma niekorzystnego wpływu na ekosystemy morskie. 8. Stężenie substancji zanieczyszczających utrzymuje się na poziomie, który nie wywołuje skutków charakterystycznych dla zanieczyszczenia. 9. Poziom substancji zanieczyszczających w rybach i owocach morza przeznaczonych do spożycia przez ludzi nie przekracza poziomów ustanowionych w prawodawstwie Wspólnoty ani innych odpowiednich norm.		regionu Morza Bałtyckiego, b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach, c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie, d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, e) ograniczoną do minimum eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód, f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy, g) stałą zmianę właściwości hydrograficznych niepowodującą negatywnego wpływu na ekosystemy morskie, h) utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich, i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji, j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	10. Właściwości ani ilość znajdujących się w wodzie morskiej odpadów nie powodują szkód w środowisku przybrzeżnym i morskim. 11. Wprowadzenie energii, w tym hałasu podwodnego, utrzymuje się na takim poziomie, że nie powoduje ono negatywnego wpływu na środowisko morskie.		niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych, k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich; 2) sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w pkt 1; 3) sposób oceny stanu środowiska wód morskich.	
Załącznik II	Właściwe organy (o których mowa w art. 7 ust. 1) 1. Nazwa i adres właściwego organu lub organów – oficjalna nazwa i adres zgłoszonego właściwego organu lub właściwych organów. 2. Status prawny właściwego organu lub właściwych organów krótki opis statusu prawnego właściwego organu lub właściwych organów. 3. Zakres odpowiedzialności krótki opis obowiązków prawnych i administracyjnych właściwego organu lub organów i ich rola w odniesieniu do przedmiotowych wód morskich. 4. Członkostwo – w przypadku gdy właściwy organ lub organy działają jako organy koordynujące w stosunku do innych właściwych organów, wymagany jest wykaz tych organów wraz ze streszczeniem relacji instytucjonalnych ustanowionych w celu zapewnienia koordynacji. 5. Koordynacja regionalna lub na szczeblu podregionu – wymagany jest opis mechanizmów ustanowionych w celu zapewnienia koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, których wody morskie należą do tego samego regionu lub podregionu morskiego.			Nie wymaga transpozycji
Załącznik III (tabela 1)	Przykładowe wykazy właściwości, presji i oddziaływania (o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz art. 24)	150 ust. 1	Art. 150. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera: 1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	Tabela 1 Właściwości Właściwości fizyczne i chemiczne —topografia i batymetria dna morskiego, —roczny i sezonowy rozkład temperatur oraz pokrywa lodowa, obecna prędkość, wypływanie wód głębinowych, ekspozycja wobec fal morskich, mieszanie wód, mętność wody, wymiana wód, —przestrzenne i czasowe rozłożenie zasolenia, —przestrzenne i czasowe rozłożenie składników biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny DIN, azot całkowity TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny DIP, fosfor całkowity DIP, całkowity węgiel organiczny TOC) i tlenu, —profile pH, pCO₂ lub analogiczne informacje wykorzystywane w celu pomiaru zakwaszenia środowiska morskiego. Typy siedlisk —przeważające typy lub typ siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody z opisem cech fizycznych i chemicznych, takich jak głębokość, rozkład temperatur wody, prądy wodne i inne przepływy, zasolenie, struktura i warstwy dna morskiego, —identyfikacja i mapowanie szczególnych typów siedlisk, zwłaszcza uznanych lub określonych na mocy przepisów wspólnotowych (dyrektywa siedliskowa i dyrektywa ptasia) lub konwencji międzynarodowych jako przedmiot szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub różnorodności biologicznej, —siedliska znajdujące się w obszarach, które zasługują na szczególną uwagę ze względu na ich cechy, lokalizację lub znaczenie strategiczne. Do tej kategorii można zaliczyć obszary podlegające intensywnym lub szczególnym presjom lub obszary, które zasługują na objęcie systemem szczególnej		obejmującą w szczególności charakterystykę: a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich: – topografia i batymetria dna morskiego, – roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód, – przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny DIN, azot ogólny TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny DIP, fosfor ogólny TP, całkowity węgiel organiczny TOC) i tlenu, – pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich, b) typów siedlisk, zawierającą: – dominujące typy lub dominujący typ siedlisk na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich, – identyfikację i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, – siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	ochrony. Cechy biologiczne —opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody. Opis powinien zawierać informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz zmienności sezonowej i geograficznej, —informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej/sezonowej, —informacje o strukturze populacji ryb, w tym bogactwie, rozmieszczeniu i strukturze wiekowej/wielkości populacji, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania oraz stanu gatunków ssaków i gadów morskich występujących w danym regionie/podregionie morskim, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania oraz stanu gatunków ptaków morskich występujących w danym regionie/podregionie morskim, —opis dynamiki populacji, naturalnego i rzeczywistego obszaru występowania oraz stanu innych gatunków występujących w danym regionie lub podregionie morskim, które objęte są przepisami wspólnotowymi lub umowami międzynarodowymi, —wykaz czasowego występowania, bogactwo oraz rozmieszczenie przestrzenne egzotycznych gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych, które są obecne w danym regionie lub podregionie morskim. Inne cechy —opis sytuacji w zakresie substancji		przyrody o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, c) cech biologicznych wód morskich, zawierającą: – opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej, – informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej, – informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb, – opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego, – opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, – wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego, d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a-c, zawierającą: – opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	chemicznych, w tym substancji chemicznych stwarzających powody do obaw, zanieczyszczenia osadami, gorących punktów, zagadnień dotyczących zdrowia oraz skażenie fauny i flory (zwłaszcza fauny i flory przeznaczonej do spożycia przez ludzi), —opis innych cech typowych lub szczególnych dla danego regionu lub podregionu morskiego.		chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, – opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego; 2) analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne; 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.	
Załącznik III tabela 2	Presje i oddziaływania Straty fizyczne —przygłuszenie (np. przez struktury stworzone przez człowieka, wyładunek urobku z pogłębiania), —kolmatacja (np. przez stałe struktury). Szkody fizyczne —zmiany zamulenia (np. przez odprowadzanie ścieków, zwiększenie wycieków, pogłębianie/wyładunek urobku z pogłębiania), —abrazja (np. przez wpływ na dno morskie wywołany połowami handlowymi, wodniactwem, zakotwiczeniem), —eksploatacja selektywna (np. przez badania i eksploatację żywych i nieożywionych zasobów dna morskiego i podłoża). Inne szkody fizyczne —hałas podwodny (np. przez żeglugę morską, podwodny sprzęt akustyczny), —odpady wyrzucane do morza. Zakłócanie procesów hydrologicznych —znaczące zmiany systemu termicznego (np. odprowadzanie ścieków z elektrowni), —znaczące zmiany poziomu zasolenia (np. przez	150 ust. 3	Na potrzeby opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się: 1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) znaczące zmiany struktury termicznej wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie wód chłodniczych z elektrowni, b) znaczące zmiany poziomu zasolenia, w tym powodowane przez konstrukcje ograniczające przepływ, zrzut lub pobór wody, c) wprowadzanie związków syntetycznych, w szczególności określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących polityki wodnej, i substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak substancje czynne biologicznie, pestycydy, środki farmaceutyczne, pochodzących ze źródeł rozproszonych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	konstrukcje ograniczające przepływy wody, pobór wody). Skażenie substancjami niebezpiecznymi —wprowadzanie związków syntetycznych (np. określonych w dyrektywie 2000/60/WE substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak pestycydy, środki chroniące przed osadzaniem się brudu, środki farmaceutyczne np. na skutek strat ze źródeł rozproszonych, zanieczyszczenia przez statki, opadów atmosferycznych oraz substancji czynnych biologicznie), —wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych (np. metali ciężkich, węglowodorów np. na skutek zanieczyszczenia przez statki oraz ropy, gazu, na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, opadów atmosferycznych, poprzez ścieki wypływające z rzek), —wprowadzanie radionuklidów. Regularne i/lub celowe zrzuty substancji —wprowadzanie innych substancji, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, do wód morskich w wyniku regularnych lub celowych zrzutów do środowiska morskiego, na które zezwalają inne przepisy prawa wspólnotowego lub konwencje międzynarodowe. Wzbogacenie tkanki odżywczej i organicznej —wprowadzanie nawozów oraz innych substancji bogatych w azot i fosfor (np. ze źródeł punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i opadów atmosferycznych), —wprowadzanie materii organicznej (np. kanały, fermi na morzu, ścieki wypływające z rzek). Zakłócenia biologiczne —wprowadzanie patogenów drobnoustrojowych, —wprowadzanie gatunków obcych i		d) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, w tym metali ciężkich i węglowodorów, pochodzących ze źródeł punktowych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami, e) wprowadzanie radionuklidów, f) wprowadzanie nawozów i innych substancji bogatych w azot i fosfor, głównie pochodzących ze źródeł punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i z opadów atmosferycznych, g) wprowadzanie materii organicznej przez urządzenia kanalizacyjne, obiekty chowu i hodowli organizmów wodnych w wodach morskich lub rzekami, h) wprowadzanie drobnoustrojów patogennych, i) wprowadzanie i przemieszczanie gatunków obcych; 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) przygłuszanie, w tym powodowane przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi lub usuwanie urobku z pogłębiania dna, b) kolmatacja, w tym powodowana przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi, c) zmniejszenie przezroczystości wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie ścieków i wody opadowe, pogłębianie lub usuwanie urobku z pogłębiania dna, d) abrazja, w tym powodowana przez wpływ na dno morskie wywołany połowami komercyjnymi, żegluga rekreacyjną i kotwiczeniem, e) wydobywanie nieożywionych zasobów naturalnych w wyniku badań lub eksploatacji dna morskiego, f) podmorski hałas, głównie powodowany przez żegluga	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przemieszczanie, —eksploatacja selektywna gatunków, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi (np. połowy handlowe i rekreacyjne)		morską, sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, w tym podwodne urządzenia akustyczne, oraz podmorskie kable i rurociągi, g) odpady wyrzucane do morza, h) wprowadzanie związków syntetycznych, w tym stosowanych na statkach środków przeciwpiorostowych, i) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, głównie metali ciężkich i węglowodorów, w tym na skutek zanieczyszczenia wód morskich przez statki, a także na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, ropy i gazu, j) wprowadzanie substancji innych niż wymienione w lit. g-i, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, w wyniku regularnego lub celowego odprowadzania, zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania tych substancji do wód morskich; 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań: a) eksploatacja selektywna organizmów morskich, w tym powodowana przez badania i eksploatację żywych zasobów dna morskiego i podłoża, b) eksploatacja selektywna gatunków zwierząt, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w tym powodowana przez połowy komercyjne i rekreacyjne.	
Załącznik IV	Przykładowy wykaz właściwości, które należy uwzględnić przy ustalaniu celów środowiskowych (o których mowa w art. 10 ust. 1 i art. 24) 1. Odpowiednie uwzględnienie elementów charakteryzujących wody morskie podlegające suwerenności lub jurysdykcji	156 ust. 3	3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę: 1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1; 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. 2. Potrzeba wyznaczenia: a) celów określających pożądane warunki na podstawie definicji dobrego stanu środowiska; b) wymiennych celów i związanych z nimi wskaźników umożliwiających monitorowanie i ocenę; oraz c) celów operacyjnych związanych z konkretnymi środkami wdrażającymi ułatwiającymi ich realizację. 3. Specyfikacja docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska i określenie tego stanu z uwzględnieniem wymiennych właściwości elementów charakteryzujących wody morskie państw członkowskich w danym regionie lub podregionie morskim. 4. Spójność grupy celów; brak niezgodności pomiędzy nimi. 5. Specyfikacja zasobów potrzebnych do osiągnięcia celów. 6. Określanie celów, w tym ewentualnych celów pośrednich, wraz z terminami ich realizacji. 7. Specyfikacja wskaźników służących do monitorowania postępu i ukierunkowania decyzji w zakresie zarządzania na osiągnięcie celów. 8. W stosownych przypadkach, specyfikacja punktów odniesienia (docelowych i granicznych punktów odniesienia). 9. Należyte uwzględnianie zagadnień społecznych i gospodarczych przy wyznaczaniu celów. 10. Analiza grupy celów środowiskowych, towarzyszących im wskaźników oraz docelowych i granicznych punktów odniesienia opracowywanych w ramach celów środowiskowych przyjętych w art. 1 dla określenia, czy realizacja celów mogłaby		2; 3) właściwości i skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego; 4) potrzebę określenia: a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiły prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich, b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiający ich osiągnięcie; 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia tego stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1; 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich; 7) charakterystykę działań niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich; 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli została sporządzona; 10) potrzebę uwzględniania zagadnień społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z tymi celami stanu wód morskich podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich w danym regionie morskim. 11. Zgodność celów środowiskowych z celami, które Wspólnota i jej państwa członkowskie zobowiązały się osiągnąć na mocy właściwych umów międzynarodowych i regionalnych, z wykorzystaniem umów, które mają największe znaczenie dla danego regionu lub podregionu morskiego z myślą o osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 1. 12. Po zebraniu grupy celów i wskaźników należy je łącznie przeanalizować w świetle celów środowiskowych określonych w art. 1; pozwoli to ocenić, czy realizacja celów środowiskowych mogłaby doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z tymi celami stanu środowiska morskiego.		11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi: a) stanu środowiska wód morskich, b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
Załącznik V	Programy monitorowania (o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 24) 1. Dostarczanie informacji pozwalających na ocenę stanu środowiska oraz określenie działań pozostających do zrealizowania i postępów już dokonanych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska zgodnie z załącznikiem III oraz kryteriami i standardami metodologicznymi, które należy określić zgodnie z art. 9 ust. 3. 2. Zapewnianie generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników celów środowiskowych przewidzianych w art. 10. 3. Zapewnianie generowania informacji umożliwiających ocenę oddziaływania środków, o których mowa w art. 13. 4. Włączanie działań pozwalających na określenie	350 ust. 2	2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę: 1) uwzględnienia ustaleń zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich; 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego; 3) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich; 4) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	przyczyny zmian oraz wprowadzenie w rezultacie możliwych środków korygujących, które należy podjąć dla przywrócenia dobrego stanu środowiska w przypadku stwierdzenia odstępstw od oczekiwanego stanu. 5. Przekazywanie informacji o zanieczyszczających substancjach chemicznych występujących u gatunków przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów handlowych. 6. Włączanie działań gwarantujących, że środki korygujące przyniosą oczekiwane zmiany i nie mają niepożądanych efektów ubocznych. 7. Grupowanie informacji według regionów i podregionów morskich zgodnie z art. 4. 8. Zapewnianie porównywalności podejść do oceny i metod oceny w ramach regionów i podregionów morskich lub pomiędzy nimi. 9. Opracowywanie specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania na poziomie Wspólnoty, aby umożliwić porównywanie informacji. 10. Zapewnianie w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności z istniejącymi programami opracowywanymi na poziomie regionalnym i międzynarodowym w celu zwiększenia spójności między tymi programami oraz uniknięcia powielania działań, z wykorzystaniem tych wytycznych dotyczących monitorowania, które są najbardziej odpowiednie dla danego regionu lub podregionu morskiego. 11. Uwzględnianie w ocenie wstępnej, przewidzianej w art. 8, oceny głównych zmian związanych z warunkami środowiska, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagadnień. 12. Uwzględnianie w ocenie wstępnej przewidzianej		morskich; 5) informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich; 6) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich; 7) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych; 8) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych; 9) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego; 10) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej; 11) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	w art. 8 odpowiednich elementów wymienionych w załączniku III, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzeba przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych określonych w art. 10 ust. 1, z zastosowaniem, w odpowiednich przypadkach, ustalonych wskaźników oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia		dotyczących monitorowania stanu środowiska wód; 12) uwzględniania oceny zmian cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich; 13) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia o ile zostały ustalone; 14) uwzględniania oceny stanu środowiska i programów monitoringu realizowanych na podstawie przepisów odrębnych, w tym monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej, o którym mowa w art. 112 ustawy o ochronie przyrody; 15) uwzględniania właściwości i oddziaływania o charakterze transgranicznym na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego.	
Załącznik VI	Programy środków (o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 24) 1. Kontrole wstępne: środki zarządzania, które wpływają na dozwoloną intensywność działalności człowieka. 2. Kontrole końcowe: środki zarządzania, które wpływają na dozwolony stopień zakłóceń danego składnika ekosystemu. 3. Kontrole rozłożenia czasowego i przestrzennego: środki zarządzania, które wpływają na miejsce i moment dozwolonego działania. 4. Środki koordynacji zarządzania: narzędzia	159 ust. 1	Art. 159. 1. Program ochrony wód morskich określa: 1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne: a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka, b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich, c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć, d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	zapewniające koordynację zarządzania. 5. Środki mające na celu identyfikowanie, tam gdzie to możliwe, zanieczyszczeń morskich. 6. Bodźce ekonomiczne: środki zarządzania, które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający osiągnąć cel dobrego stanu środowiska. 7. Narzędzia łagodzące i narzędzia przywracania stanu: instrumenty zarządzania, które kierują działaniami człowieka w celu przywrócenia naruszonych składników ekosystemów morskich do poprzedniego stanu. 8. Komunikacja, udział zainteresowanych stron i wzrost świadomości społecznej		morskich, e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich, f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich, g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mające na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich; 2) obszary, o których mowa w art. 158 ust. 4, i uzasadnienie ich wyznaczenia, jeżeli obszary takie występują; 3) działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5; 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wynikających z decyzji podjętych na mocy umów międzynarodowych których Rzeczpospolita Polska jest stroną; 5) analizę wpływu poszczególnych działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na stan środowiska wód morskich, w tym analizę kosztów i korzyści związanych z ich podjęciem; 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody; 7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			morskich; 8) narzędzia zapewniające koordynację zarządzania, w szczególności terminy, wzory formularzy sprawozdawczych z realizacji działań oraz inne wymogi dotyczące obowiązków sprawozdawczych.	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE zmieniająca dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej				
2 (zmiana art. 2 2008/10 5/WE)	„Komisja sporządza listę obserwacyjną substancji, w odniesieniu do których gromadzone mają być dane z monitorowania obejmujące całą Unie (...)”	16 pkt 26	liście obserwacyjnej – rozumie się przez to, sporządzaną przez Komisję Europejską, listę zawierającą wykaz substancji lub grup substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawierającą matryce do monitorowania tych substancji i odpowiednie metody analizy tych substancji	
2 (zmiana art. 2 2008/10 5/WE)	„Matryca oznacza element środowiska wodnego, a mianowicie wodę, osady lub florę i faunę”	16 pkt 27	matrycy – rozumie się przez to element środowiska wodnego będący wodą, osadami, florą lub fauną	
2 (zmiana art. 2 2008/10 5/WE)	„Takson flory i fauny oznacza konkretny takson wodny w randze taksonomicznej podtypu, gromady lub ich równoważnika”	349 ust. 1 pkt 1 dit d	d) zakres i częstotliwość prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego jednolitych części wód w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych typów wód, a w przypadku stanu chemicznego z uwzględnieniem rodzajów matrycy lub taksonu rozumianego jako jednostka systematyki organizmów, w tym fauny i flory ekosystemów wodnych,	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
2 (zmiana art. 3 ust. 1a 2008/10 5/WE)	1a. Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy w wersji obowiązującej w dniu 13 stycznia 2009 r., a w szczególności dla osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do substancji i środowiskowych norm jakości w niej wymienionych, państwa członkowskie wdrażają środowiskowe normy jakości określone w załączniku I część A dotyczące: (i) substancji o numerach 2, 5, 15, 20, 22, 23 i 28 wymienionych w załączniku I część A, w odniesieniu do których ustanowiono zmienione środowiskowe normy jakości obowiązujące od dnia 22 grudnia 2015 r., w celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji do dnia 22 grudnia 2021 r. w drodze programów środków określonych w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczu na 2015 r. sporządzonych zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE; oraz ii) nowo zidentyfikowanych substancji o numerach 34–45 wymienionych w załączniku I część A, obowiązujących od dnia 22 grudnia 2018 r., w celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji do dnia 22 grudnia 2027 r. oraz w celu zapobieżenia pogorszeniu się stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji. W tym celu państwa członkowskie do dnia 22 grudnia 2018 r. ustanowią i przedłożą Komisji uzupełniający program monitorowania i wstępny program środków obejmujących te substancje. Ostateczny program środków zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE ma zostać ustanowiony do dnia 22 grudnia 2021 r. oraz wdrożony i w pełni wprowadzony w życie jak najszybciej po tym terminie, nie później jednak niż do dnia 22 grudnia 2024 r.	349 ust. 1 pkt 1 lit. d	Art. 541. 1. W terminie do dnia 22 grudnia 2018 r.: 1) właściwy organ inspekcji ochrony środowiska opracuje i przekaze Komisji Europejskiej dodatkowy program monitoringu wód powierzchniowych, 2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje i przekaze Komisji Europejskiej wstępny zestaw działań - dla substancji priorytetowych zidentyfikowanych na podstawie art. 115. 2. W terminie do dnia 22 grudnia 2021 r. zostanie osiągnięty dobry stan chemiczny wód powierzchniowych w odniesieniu do następujących substancji priorytetowych: antracen, bromowane difenyloetery, fluoranten, ołów i jego związki, naftalen, nikiel i jego związki, oraz wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne. 3. W terminie do dnia 22 grudnia 2027 r. zostanie osiągnięty dobry stan chemiczny wód powierzchniowych w odniesieniu do substancji priorytetowych zidentyfikowanych na podstawie art. 115.	216

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
2 (zmiana art. 3 ust. 2 2008/10 5/WE)	2. W odniesieniu do substancji o numerach 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 i 44 wymienionych w załączniku I część A państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości dla flory i fauny określone w załączniku I część A.	115 ust. 1	Art. 115. 1. W odniesieniu do następujących substancji priorytetowych: 1) bromowane difenyletery, 2) fluoranten, 3) heksachlorobenzen, 4) heksachlorobutadien, 5) rtęć i jej związki, 6) wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), 7) dikofoł, 8) kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS), 9) dioksyny i związki dioksynopodobne, 10) heksabromocyklodekany (HBCDD), 11) heptachlor i epoksyd heptachloru - ujętych w wykazie substancji priorytetowych określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 114, stosuje się środowiskowe normy jakości dla flory i fauny, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 3.	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
2 (zmiana art. 3 ust. 5 2008/10 5/WE)	5. Państwa członkowskie włączają do uaktualnionych planów gospodarowania wodami w dorzeczu sporządzonych zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE następujące informacje: a) tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metod analitycznych oraz informacje dotyczące wyników tych metod w związku z minimalnymi kryteriami w zakresie wyników określonymi w art. 4 dyrektywy 2009/90/WE; c) uzasadnienie częstotliwości monitorowania zastosowanej zgodnie z ust. 4, jeśli odstępy czasowe między poszczególnymi działaniami monitorującymi są dłuższe niż 1 rok.	317 ust. 1 pkt 14 i 15	14) tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 318, w odniesieniu do substancji priorytetowych, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki; 15) uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 349.	
2 (zmiana art. 3 ust. 5a 2008/10 5/WE)	Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania w celu zapewnienia, aby za pośrednictwem centralnego publicznie dostępnego portalu zostały udostępnione w postaci elektronicznej zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (*) uaktualnione plany gospodarowania wodami w dorzeczu sporządzone zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE,	327 ust. 4 323 ust. 2 pkt 1 lit. f 328 ust. 1 pkt 19	Art. 327. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu działań, o których mowa w art. 289 ust. 1, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 321. Art. 323.2.1 f) zapewnienie, żeby nie wystąpił znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze;	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	zawierające wyniki i opis wpływu środków podjętych w celu zapobiegania chemicznemu zanieczyszczeniu wód powierzchniowych oraz sprawozdanie tymczasowe opisujące postęp we wdrażaniu planowanego programu środków zgodnie z art. 15 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE.		Art. 328. 1. 19) wyniki oraz opis wpływu działań podjętych w celu zapobiegania chemicznemu zanieczyszczeniu wód powierzchniowych.	
2 (zmiana art. 8b ust. 3 2008/10 5/WE)	3. Państwa członkowskie prowadzą monitorowanie każdej substancji znajdującej się na liście obserwacyjnej w wybranych reprezentatywnych stacjach monitorowania przez okres co najmniej 12 miesięcy. Dla pierwszej listy obserwacyjnej okres monitorowania rozpoczyna się w dniu 14 września 2015 r. lub w terminie sześciu miesięcy od ustanowienia listy obserwacyjnej, w zależności od tego, który z tych terminów przypada później. Państwa członkowskie rozpoczynają monitorowanie każdej substancji umieszczonej na kolejnych listach w terminie sześciu miesięcy od jej umieszczenia na liście. Każde państwo członkowskie wybiera co najmniej jedną stację monitorowania oraz dodatkowo jedną stację, jeżeli ma ponad milion mieszkańców oraz dodatkowo liczbę stacji równą jego obszarowi geograficznemu wyrażonemu w km² podzielonemu przez 60 000 (po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) oraz liczbę stacji równą liczbie jego ludności podzielonej przez pięć mln (po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej). Dokonując wyboru reprezentatywnych stacji monitorowania oraz decydując o częstotliwości i harmonogramie monitorowania każdej substancji, państwa członkowskie uwzględniają sposoby użytkowania oraz możliwości pojawienia się tej	118	Art. 118. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi monitoring substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, przez okres co najmniej 12 miesięcy, w co najmniej 15 reprezentatywnych punktach pomiarowo-kontrolnych. 2. Wybierając reprezentatywne punkty pomiarowo-kontrolne, o których mowa w ust. 1, oraz określając terminy badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska uwzględnia sposoby użytkowania oraz możliwość pojawienia się danej substancji szczególnie szkodliwej dla środowiska wodnego w tym środowisku. 3. Monitoring każdej substancji rozpoczyna się nie później, niż z dniem, w którym upływa 6 miesięcy od dnia umieszczenia tej substancji na liście obserwacyjnej	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
	substancji. Monitorowanie odbywa się z częstotliwością nie mniejszą niż raz w roku. Jeśli państwo członkowskie dostarcza wystarczające, porównywalne, reprezentatywne i aktualne dane z monitorowania dotyczące danej substancji w ramach istniejących programów monitorowania lub badań, może zdecydować, że w odniesieniu do danej substancji nie będzie prowadzić dodatkowego monitorowania w ramach mechanizmu listy obserwacyjnej, pod warunkiem że substancja ta była monitorowana z zastosowaniem metod spełniających wymogi wytycznych technicznych opracowanych przez Komisję zgodnie z art. 8b ust. 5.			
2 (zmiana art. 8b ust. 4 2008/10 5/WE)	4. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wyników monitorowania prowadzonego zgodnie z ust. 3. W odniesieniu do pierwszej listy obserwacyjnej wyniki monitorowania mają zostać przedstawione w terminie 15 miesięcy od dnia 14 września 2015 r. lub w terminie 21 miesięcy od ustanowienia listy obserwacyjnej, w zależności od tego, który z tych terminów przypada później, a następnie co 12 miesięcy, jeśli substancja nadal znajduje się na liście. W odniesieniu do każdej substancji umieszczonej na kolejnych listach państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z wyników monitorowania w terminie 21 miesięcy od umieszczenia substancji na liście obserwacyjnej, a następnie co 12 miesięcy, jeśli substancja nadal znajduje się na liście. Sprawozdanie zawiera informacje dotyczące reprezentatywności stacji monitorowania i strategii monitorowania.	119 ust. 1	Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie obejmujące wyniki monitoringu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego znajdujących się na liście obserwacyjnej w wybranych punktach pomiarowo-kontrolnych oraz informacje dotyczące reprezentatywności punktów pomiarowo-kontrolnych i strategii monitorowania tych substancji.	
Załącznik I i II	Wykaz substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej	114	Art. 114. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw	

Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. projektu	Treść przepisu projektu	Uwagi
			środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji priorytetowych, kierując się przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.	
		117	Art. 117. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sporządza, dla każdego obszaru dorzecza, wykaz emisji, zrzutów oraz strat substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 114, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej i udostępnia ten wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.	
		316 ust. 1, pkt. 18	8) wykazy wielkości emisji i stężeń: a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie – dla których zostały określone środowiskowe normy jakości.	
	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 14 września 2015 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów.			